

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ
โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

นายกิจธนะ รักษ์ธนรัช

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2564

APPROACHES FOR DEVELOPING ACADEMIC MANAGEMENT
OF KONGFAWATTANAWIT SCHOOL
BASED ON THE CONCEPT OF NURTURING INSPIRATION

Mr.Kittana Ruktanatuch

This Master Project Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Educational Management
Department of Educational Policy, Management and Leadership
Faculty of Education Chulalongkorn University
Academic Year 2021

หัวข้อสารนิพนธ์

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนก้องฟ้า

วัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

โดย

นายกิจธนะ รักษ์ธนรัช

สาขาวิชา

บริหารการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

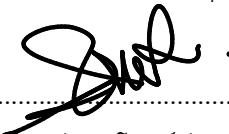
อาจารย์ ดร. นิพัชชา โรจนรัตน์วณิชย์

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

.....คณะบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุขิวะ)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กุโลภาส)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร.นิพัชชา โรจนรัตน์วณิชย์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.พงษ์ลิขิต เพชรผล)

กิจธนะ รักษ์ธนรัช: แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ: APPROACHES FOR DEVELOPING ACADEMIC MANAGEMENT OF KONGFAWATTANAWIT SCHOOL BASED ON THE CONCEPT OF NURTURING INSPIRATION
 อาจารย์ที่ปรึกษา: อาจารย์ ดร. นิพัชชา โรจนรัตน์วณิชย์, ทั้งหมด 159 หน้า

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ 2) นำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการในโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ผู้ให้ข้อมูล คือผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 5 คน และครู 72 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่แบบสอบถาม เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนี ความต้องการจำเป็น ฐานนิยม และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.81$) และมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$) ตามลำดับ โดยด้านที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดที่สุด คือ การจัดการเรียนการสอน ($PNI_{Modified} = 0.77$) รองลงมา คือ การวัดผลประเมินผล ($PNI_{Modified} = 0.63$) และด้านที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{Modified} = 0.56$) 2) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ มีทั้งสิ้น 3 แนวทางหลัก ซึ่งเรียงลำดับตามความต้องการจำเป็น ดังนี้ แนวทางที่ 1 สนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย แนวทางที่ 2 พัฒนาระบบการวัดผลประเมินผลให้เป็นตามสภาพจริง ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน และแนวทางที่ 3 พัฒนาและบูรณาการหลักสูตรโดยการดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น โดยเน้นในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น

ภาควิชา นโยบาย การจัดการและความเป็น

ผู้นำทางการศึกษา

สาขาวิชา

บริหารการศึกษา

ปีการศึกษา

2564

ลายมือชื่อนิสิต.....

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษา.....

6380011127: MAJOR EDUCATIONAL MANAGEMENT

KEYWORDS: Academic Management / Nurturing / Inspiration

KITTANA RUKTANATUCH: APPROACHES FOR DEVELOPING ACADEMIC MANAGEMENT OF KONGFAWATTANAWIT SCHOOL BASED ON THE CONCEPT OF NURTURING INSPIRATION:

ADVISOR: NIPACHCHA ROJRATANAVANIT, Ph.D., 159 pp.

This study was descriptive research, and its purpose were: 1) to study the current and the desirable states and a need assessment of academic administration of Kongfawattanawit school based on the concept of Nurturing Inspiration approach 2) a need assessment of academic administration of Kongfawattanawit school based on the concept of Nurturing Inspiration approach. Sample population was Kongfawattanawit school, and the informants consisted of 77 people including administrators and teachers by purposive sampling. The research instrument was a rating-scaled questionnaire about a need assessment of academic administration of Kongfawattanawit school based on the concept of nurturing inspiration approach and the reliability is 1.00. The data were analyzed by frequency distribution, percentage, mean and $PNI_{Modified}$.

The research finding was found that: 1) overall, the current and desirable states of academic management of Kongfawattanawit School based on the concept of nurturing Inspiration approach was at medium level ($\bar{X} = 2.81$) and the highest level ($\bar{X} = 4.65$). The data was analyzed by $PNI_{modified}$, which revealed that the first priority need was the teaching and learning management ($PNI_{modified} = 0.77$), followed by evaluation ($PNI_{modified} = 0.63$), and curriculum development ($PNI_{modified} = 0.56$) was the least priority need. There were 3 approaches, for developing academic management of Kongfawattanawit School based on the concept of nurturing inspiration. The approaches sorted by priority needs index were (1) Support teaching activities, atmosphere, media and learning resources for nurturing inspiration from goals (2) Develop a system of actual state assessment in nurturing inspiration by dynamic (3) Develop and integrate curriculum by analyze a need assessment on nurturing inspiring by motivation.

Department: Educational Policy
Management, and Leadership
Field of Study: Educational Management
Academic Year: 2021

Student's Signature

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของรองศาสตราจารย์ ดร.ชญาพิมพ์ อูสาโท และ อาจารย์ ดร.นิพัชชา โรจน์รัตนวานิชย์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้สละเวลาให้คำปรึกษา ทั้งในด้านการดำเนินงานวิจัยและคอยกวดขันลูกศิษย์เกี่ยวกับชีวิตการศึกษาในระดับปริญญาโท รวมทั้งขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กุโลภาส ที่ได้ให้เกียรติเป็นประธานกรรมการ สอบ และ อาจารย์ ดร.พงษ์ลิขิต เพชรผล ที่ได้ให้เกียรติเป็นกรรมการสอบ ผู้ให้คำแนะนำที่เป็น ประโยชน์เกี่ยวกับสารนิพนธ์ให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้จะสำเร็จไม่ได้หากขาดผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของ เครื่องมือวิจัย ขอขอบพระคุณผู้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยทุกท่าน และผู้ทรงคุณวุฒิในการ พิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทาง รวมถึงผู้บริหารและครูของโรงเรียน ก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ที่มีส่วนช่วยให้การดำเนินกระบวนการวิจัยของผู้วิจัยเป็นไปอย่างมีคุณภาพ

บริหารนับเป็นศาสตร์แห่ง "ความรู้" ... ศิษย์ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในสาขาวิชา บริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ถ่ายทอดวิชาการความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษา และที่สำคัญคือ กระบวนการคิดและการเป็นผู้บริหารที่จะมุ่ง ประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ศิษย์จะนำคำแนะนำสั่งสอนไปสู่การปฏิบัติต่อไป นอกจากนี้ ขอขอบพระคุณคณาจารย์ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รวมถึงครูบาอาจารย์ทุกท่านที่เคย ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ชัดเกล้าทักษะและจิตวิญญาณความเป็นครู ทำให้ศิษย์สามารถ ประยุกต์ใช้สิ่งต่างๆ ในการประกอบวิชาชีพและต่อยอดในการศึกษาระดับที่สูงขึ้นไป

บริหารยังเป็นศาสตร์แห่ง "ความรัก"... ขอกราบขอบพระคุณความรักความห่วงใยจาก ศาสตราจารย์กิตติมศักดิ์ ดร.สิริภพ รักษ์ธนธัช ดร.พุทธิมา รักษ์ธนธัช และนางสาวอโณทัย อินตะกาวิล ที่คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจ ทั้งยามสุขและยามทุกข์ ทำให้ช่วงเวลาที่ผ่านมา มีคุณค่า และคุ้มค่ามากที่สุด ขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ บริหารการศึกษาจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ผู้บริหารและคุณครูโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ และขอบคุณตนเองที่ไม่ท้อและสามารถบริหาร ความรู้ ความรัก และ "บริหารตนเอง" ไปพร้อมกันอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล นับเป็น "เสน่ห์" แห่งการบริหารการศึกษา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย.....	1
1.2 คำถามวิจัย.....	4
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	6
1.6 ขอบเขตการวิจัย.....	8
1.7 ประโยชน์ที่ได้รับ.....	8
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
2.1 แนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ.....	10
2.1.1 ความหมายของการสร้างแรงบันดาลใจ.....	10
2.1.2 ความสำคัญของการสร้างแรงบันดาลใจ.....	11
2.1.3 องค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ.....	14
2.2 แนวคิดการบริหารงานวิชาการ.....	21
2.2.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ.....	21
2.2.2 ความสำคัญของการบริหารวิชาการ.....	22
2.2.3 ขอบข่ายของการบริหารวิชาการ.....	24
2.3 โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์.....	42
2.3.1 บริบทของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์.....	42
2.3.2 จุดเน้นของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์.....	43
2.3.3 หลักสูตรของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์.....	44
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	45

	หน้า
2.4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการ.....	45
2.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแรงบันดาลใจ.....	48
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	53
3.1 ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้า พัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ.....	53
3.1.1 ศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	53
3.1.2 การศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนก้องฟ้าพัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ.....	54
3.2 นำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าพัฒนาวิทย์ ตาม แนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ.....	59
3.2.1 ร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าพัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ.....	59
3.2.2 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางพัฒนาการบริหาร วิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าพัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ.....	60
3.2.3 นำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าพัฒนา วิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ.....	62
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
4.1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	63
4.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการพัฒนาการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนก้องฟ้าพัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ.....	65
4.2.1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของ การพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าพัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการ สร้างแรงบันดาลใจ โดยภาพรวมของขอบข่ายการพัฒนาการบริหารวิชาการ.....	66
4.2.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของ การพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าพัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการ สร้างแรงบันดาลใจ ด้านพัฒนาหลักสูตร.....	68
4.2.3 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของ การพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าพัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการ สร้างแรงบันดาลใจ ด้านการจัดการเรียนการสอน.....	72

4.2.4 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการวัดผลประเมินผล.....	75
4.2.5 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยภาพรวมตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ.....	80
4.2.6 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ จากแบบสอบถาม.....	85
4.3 (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยผู้วิจัย.....	87
4.3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ.....	87
4.4 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ.....	97
4.5 แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้.....	102
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	107
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	107
5.1.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในภาพรวม.....	107
5.1.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ รายด้าน.....	108
5.1.3 แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ.....	110
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	113
5.2.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ.....	113

	หน้า
5.2.2 ความต้องการจำเป็น และแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียน ก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ.....	116
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	120
5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้.....	120
5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	121
รายการอ้างอิง.....	122
ภาคผนวก.....	125
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย และผลการ วิเคราะห์ IOC.....	125
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	133
ภาคผนวก ค รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไป ได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตาม แนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ.....	143
ภาคผนวก ง หนังสือขอความร่วมมือการวิจัย.....	152
ประวัติผู้เขียนสารนิพนธ์.....	159

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ.....	16
ตารางที่ 2.2 ตารางสังเคราะห์กรอบแนวคิดขอข่ายการบริหารวิชาการ.....	34
ตารางที่ 3.1 สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	62
ตารางที่ 4.1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	64
ตารางที่ 4.2 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยภาพรวมของขอข่ายการพัฒนาการบริหารวิชาการ.....	66
ตารางที่ 4.3 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการพัฒนาหลักสูตร.....	69
ตารางที่ 4.4 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการจัดการเรียนการสอน.....	72
ตารางที่ 4.5 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการวัดผลประเมินผล.....	76
ตารางที่ 4.6 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยภาพรวมตามขอข่ายการบริหารวิชาการ.....	81
ตารางที่ 4.7 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ.....	83
ตารางที่ 4.8 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ จากแบบสอบถาม.....	85
ตารางที่ 4.9 (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ.....	89

<p>ตารางที่ 4.10 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางพัฒนาการบริหาร วิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ.....</p>	<p>98</p>
<p>ตารางที่ 4.11 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิด การสร้างแรงบันดาลใจ ที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้.....</p>	<p>103</p>

สารบัญรูภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
แผนภาพที่ 2 โครงสร้างแบบสอบถาม.....	55

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ เป็นการสร้างพลังอำนาจในตนเองให้บังเกิดความอยากรู้ การสำนึกู้ ให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เพื่อขับเคลื่อนการคิดและการกระทำใดที่พึงประสงค์ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จได้ตามต้องการ การจัดการเรียนการสอนด้วยการสร้างแรงบันดาลใจในตัวผู้เรียน จึงเป็นแรงกระตุ้นสำคัญที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ การกำหนดเป้าหมายของการทำงานที่ท้าทาย มีต้นแบบที่ประสบความสำเร็จ การมีแรงกระตุ้นหรือแรงขับเคลื่อนที่มีอิทธิพล ล้วนเป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้ไปสู่จุดหมายทั้งสิ้น เมื่อครูผู้สอนสามารถสร้างแรงบันดาลใจในตัวผู้เรียนให้เกิดขึ้นได้ ตั้งแต่ การสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ การสนับสนุนให้เกิดการร่วมคิดร่วมทำ การเรียนการสอน โดยยึดหลักแห่งความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถก้าวออกสู่สังคมและอยู่ในสังคมได้ อย่างมีความสุข โดยเฉพาะในสภาวะการณปัจจุบันที่สังคมมีการแข่งขันสูง มีความหลากหลายของผู้คน หลากหลายสาขาอาชีพ หลากหลายทางความคิด เป็นโจทย์ของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนอย่างไร ให้สอดคล้องกับสังคมที่หลากหลายและเปลี่ยนแปลงไป (มัทนา สานติวัตร, 2562)

วิธีสร้างแรงบันดาลใจมีหลากหลายได้แก่ 1) รับฟังความคิดเห็นและตระหนักถึงคุณค่าของบุคคล (Appeal to the person's ideals and values) 2) เชื่อมโยงสิ่งที่ต้องการให้เข้ากับภาพลักษณ์ของบุคคล (Link the request to the person's self-image) 3) เชื่อมโยงสิ่งที่ต้องการให้เข้ากับวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน (Link the request to the clear and appealing vision) 4) ถ้าใช้การตื่นเต้นเร้าใจ ใช้แสดงออกทางการพูด (Use a dramatic, Expressive of speaking) 5) ใช้คำพูดที่เป็นบวก มองโลกในแง่ดี (Use positive, Optimistic Language) ความเชื่อมั่นและมองโลกในแง่ดีเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงนั้น (น้ำทิพย์ วิภาวิน, 2551)

แนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ เป็นพลังอำนาจในตนเองชนิดหนึ่ง ที่ใช้ในการขับเคลื่อนการคิดและการกระทำใดๆ ที่พึงประสงค์ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จได้ตามต้องการ โดยไม่ต้องอาศัยแรงจูงใจ (Motivation) ภายนอก ก่อให้เกิดแรงจูงใจขึ้นภายในจิตใจเสียก่อน เพื่อที่จะกระตุ้นให้เกิดการคิดและการกระทำในสิ่งที่พึงประสงค์ เหมือนเช่นปกติ วิสัยทัศน์ของมนุษย์ส่วนใหญ่ ไม่ว่าสิ่งที่คุณกระทำนั้น จะยากสักเพียงใด ตนก็พร้อมที่จะฝ่าฟันอุปสรรคทั้งหลายสู่ความสำเร็จที่ต้องการให้จงได้ แม้จะต้องเสียสละบางสิ่งของตนเองไปบ้าง ก็พร้อมที่จะเสียสละได้เสมอ ถ้าจะช่วยนำมาซึ่งผลสำเร็จที่ต้องการนั้นได้จริง ด้วยเหตุนี้จึงพอจะบ่งชี้ให้เห็นความแตกต่างของที่มาของคำสองคำได้อย่างชัดเจน ระหว่าง

คำว่า “แรงจูงใจ” (Motivation) กับคำว่า “แรงบันดาลใจ” (Inspiration) โดยด้านของแรงจูงใจ (Motivation) คืออำนาจรับรู้สิ่งเร้าที่เป็นเงื่อนไข อารมณ์ที่เกิดขึ้นนั้นจะเป็นตัวบงการให้เกิดพฤติกรรมภายนอกต่อไป ส่วนแรงบันดาลใจ คือ อำนาจอันเกิดจากจิตวิญญาณซึ่งเป็นแก่นแท้ของตนเอง โดยใช้เงื่อนไขภายในจิตใจของตนด้วยตัวเอง จึงเรียกว่า “การสำนึกรู้” (Conscious) สิ่งนี้เป็นตัวกำหนดการกระทำออกมาคิดดีจึงทำสิ่งที่ดี คิดไม่ดีผลการกระทำถึงออกมาไม่ดีตามความคิด ต้องสามารถรู้จักต้นไม้โดยดูจากผลของมัน ดังนั้น ความคิดจึงเป็นตัวกำหนด การกระทำกำหนดอุปนิสัย และอุปนิสัยเป็นตัวกำหนดผลปลายทางในชีวิต “แรงบันดาลใจ” จึงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะแรงบันดาลใจทำให้เรามีแรงกับเคลื่อนไหว แรงบันดาลใจเป็นขุมพลังทั้งในการจุดระเบิดแรกเริ่ม และยังคงเป็นเครื่องหล่อเลี้ยงประคับประคองให้เราทำสิ่งนั้นจนสำเร็จลุล่วงไปได้ (ปัทมโรจน์ มากสุวิวงศ์, 2553)

การปฏิรูปการศึกษาเป็นการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบ เพื่อปรับเปลี่ยนระบบและแนวทางการจัดการศึกษาอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การปฏิรูปการศึกษาในประเทศไทยเกิดขึ้นหลายครั้ง แต่แต่ละครั้งมีกรอบและจุดเน้นการปฏิรูปที่แตกต่างกันไป ตามเป้าหมายการพัฒนาประเทศ การจัดการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งเป็นหัวใจของการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษแรกไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ส่วนหนึ่งเกิดจากการที่ครูไม่สามารถนำความรู้ที่ได้รับ ไปสู่การปฏิบัติในชั้นเรียนได้ (สุรศักดิ์ ปาเฮ, 2553)

ดังนั้น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2562) ได้กำหนดเป้าหมายของการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาบุคคล ให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม เป็นคนดีมีวินัย ภูมิใจในชาติ มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะอาชีพ และ ทักษะชีวิตที่สอดคล้องและเท่าทันพัฒนาการของโลก มีโอกาสพัฒนาความถนัดของตนให้เกิดความเชี่ยวชาญได้ มีสำนึกในความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ให้มีการพัฒนา ฝึกฝน และบ่มเพาะให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณลักษณะที่ดี ก่อเกิดเป็นสมรรถนะที่นำไปใช้ เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและการทำงานได้อย่างบูรณาการ

การดำเนินงานในการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้มีคุณภาพและให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ต้องอาศัยงานด้านต่างๆในโรงเรียนและการบริหารงานวิชาการ ถือว่าเป็นงานที่สำคัญ ซึ่งเป็นงานหลักของโรงเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ ดังจะเห็นได้จากมาตรฐานหรือคุณภาพการศึกษาจะปรากฏชัด เมื่อการบริหารงานวิชาการประสบผลสำเร็จ การบริหารงานวิชาการจึงนับว่ามีบทบาทสูงสุดต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการบริหารงานในโรงเรียน (บุญทิพย์ สุริยวงศ์, 2542)

งานวิชาการเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2542) และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษา

ให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย จึงจะเป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผลประเมินผล ทั้งจัดปัจจัยเกื้อหนุน การพัฒนาคุณภาพเด็ก ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการบริหารงานวิชาการในยุคปฏิรูปการศึกษา โรงเรียนและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะมีโอกาสในการตัดสินใจมากขึ้น ทั้งนี้เป็นไปตามหลักการกระจายอำนาจทางการศึกษา ที่ให้สถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จะต้องปรับตัวอย่างมาก ผู้บริหารจะต้องรู้ เข้าใจ และมีทักษะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนให้เกิดประสิทธิภาพได้นั้น การบริหารงานวิชาการถือเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เพราะเป็นงานหลักและหัวใจของการดำเนินงานของโรงเรียน เนื่องจากจุดประสงค์อันดับแรกในการจัดตั้งโรงเรียนขึ้นมาคือ การจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาเด็กงานอื่นๆ เป็นงานที่สอดแทรกเข้ามาเพื่อสนับสนุนให้งานวิชาการมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (นงเยาว์ ธาราศรีสุทธิ, 2549)

โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ เป็นโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทสามัญศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานีเขต 2 สำนักงานบริหารงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เปิดทำการสอนระดับก่อนประถมศึกษาถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตั้งอยู่เลขที่ 569 ซอยรังสิตนครนายก 62 ตำบลประชาธิปไตย อำเภोधัญบุรี จังหวัดปทุมธานี 12130 มีเนื้อที่ทั้งหมด 9 ไร่ 236 ตารางวา ได้รับอนุญาตจัดตั้งเมื่อวันที่ 26 มกราคม พ.ศ.2525 มีนักเรียนทั้งหมด 380 คน จำนวนบุคลากร 78 คน โดยหลักสูตรระดับอนุบาล ใช้แนวคิดเรกจิโอ เอมีเลีย เป็นการมุ่งเน้นให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านโครงการตามความสนใจของเด็ก ให้เด็กได้ลงมือกระทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ภายในของเด็กแต่ละคน มีการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ และหลักสูตรในระดับประถมศึกษาใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยมีวิชา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ มีการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล สอดคล้องกับการศึกษาไทยในศตวรรษที่ 21 และทัดเทียมกับนานาชาติ โดยให้ผู้เรียนมีศักยภาพในการแข่งขันและดำรงชีวิตอย่างสร้างสรรค์ในประชาคมโลก ซึ่งตรงกับวิสัยทัศน์ของโรงเรียนว่า “เราจะเป็นโรงเรียนอนุบาลและประถมศึกษาในระดับโลกที่สรรค์สร้างองค์ความรู้และเป็นผู้นำในการสร้างแรงบันดาลใจพาเด็กไทยสู่สากล” จากการที่โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ได้พัฒนาหลักสูตร การสร้างแรงบันดาลใจ และมีวิทยากรชั้นนำเข้าร่วมบรรยายมาอย่างยาวนาน ทำให้ครูและนักเรียนได้มีวิสัยทัศน์ในการมองได้หลายมิติ ได้เรียนรู้วิธีสร้างการสร้างแรงบันดาลใจและได้เข้าใจถึง การตั้งเป้าหมายที่มีคุณค่า มีพลังชีวิตในตัวเองสูง เข้าใจตัวเองและ

คนอื่นดียิ่งขึ้น สามารถนำพาตัวเองไปสู่เป้าหมายที่มุ่งหวังไว้ ซึ่งจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า บุคคลต้องเชื่อมั่นในตัวเองว่า ผลสำเร็จที่ต้องการจะได้รับจากการคิดหรือการกระทำนั้น สามารถพิชิตมันได้อย่างแน่นอน โดยต้องไม่มีความวิตกกังวล ความลังเลใจ ความสับสนสงสัยและความไม่มั่นใจในตนเองเข้ามาสอดแทรกในระหว่างการคิดคำนึง หรือในขณะที่กำลังลงมือกระทำสิ่งนั้นอยู่โดยเด็ดขาด และต้องมีความเชื่อมั่นในตนเองให้สูงเพื่อที่จะก้าวสู่บันไดขั้นที่สองคือ ความมุ่งมั่นหมายถึงความตั้งใจมั่นเปี่ยมในอันที่จะทำสิ่งใดให้บรรลุผลสำเร็จให้จงได้ ไม่ว่าจะต้องทุ่มเทแรงกายแรงใจ และกำลังสติปัญญาอย่างน้อยแค่ไหน และข้อสุดท้าย ต้องมีความศรัทธาในผลสำเร็จที่มุ่งหวังหมายถึง การมองเห็นผลสำเร็จที่จะได้จากการกระทำที่มีคุณค่าสูงสุดและมีความรู้สึกไว้ ถ้าเข้าถึงมันได้จะเป็นสิ่งที่น่าท้อที่สุดในชีวิต (น้ำทิพย์ วิภาวิน, 2551)

การสร้างแรงบันดาลใจสำหรับนักเรียนในระดับชั้นอนุบาลและระดับประถมศึกษา เป็นเรื่องที่ยังใหม่ในวงการการศึกษาของประเทศไทย จะเห็นได้ว่า พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ไม่ได้นำเรื่องการสร้างแรงบันดาลใจ บรรจุเป็นหลักสูตรในระดับอนุบาลและระดับชั้นประถมศึกษา มีแต่เชิญวิทยากรที่เชี่ยวชาญด้านการสร้างแรงบันดาลใจ มาพูดให้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ตลอดจนหลักสูตรของโรงเรียนของรัฐ และเอกชน ในระดับอนุบาลและระดับประถมศึกษา โดยอ้างอิงจากข้อมูลหลักสูตรจาก หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และหลักสูตรต้นแบบของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2564 ยังไม่พบว่ามีโรงเรียนในประเทศไทยที่มีการจัดทำหลักสูตรการสร้างแรงบันดาลใจขึ้น

โรงเรียนก้องฟ้าพัฒนาวิทย์ได้มีการจัดทำกิจกรรม “My Way” เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้กับนักเรียนอย่างต่อเนื่อง มาเป็นปีที่ 12 ทำให้เห็นร่องรอยความสำเร็จจากศิษย์เก่า ที่ได้ศึกษาจบไปแล้ว อีกทั้งโรงเรียนก้องฟ้าพัฒนาวิทย์ ได้จัดทำหลักสูตร การสร้างแรงบันดาลใจขึ้นในโรงเรียนโดยฝ่ายวิชาการได้เห็นถึงความต้องการและความจำเป็นในการพัฒนาแนวทางหลักสูตรของการสร้างแรงบันดาลใจ ให้มีความชัดเจน ในเรื่องของการจัดการเรียนการสอน การฝึกอบรมและพัฒนา รูปแบบของกิจกรรม ตลอดถึงการวัดผลประเมินผล และการติดตามที่ได้มาตรฐาน

ด้วยสภาพการณ์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าพัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ที่ถือว่าเป็น โรงเรียนที่มีความทันสมัย มีวิสัยทัศน์ในการสร้างองค์ความรู้และเป็นผู้ดำเนินการสร้างแรงบันดาลใจพาเด็กไทยสู่สากล โดยการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนก้องฟ้าพัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ อันจะเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนก้องฟ้า

พัฒนาวิทย์ และยกระดับการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับเด็ก เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ อย่างมีความสุขและสามารถรู้วิธีการสร้างแรงบันดาลใจให้กับตนเอง และประสบความสำเร็จตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้

1.2 คำถามวิจัย

1.2.1 ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าพัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ เป็นอย่างไร

1.2.2 แนวทางการบริหารวิชาการในโรงเรียนก้องฟ้าพัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ควรเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าพัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

1.3.2 นำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการในโรงเรียนก้องฟ้าพัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ หมายถึงวิธีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล เพื่อส่งเสริมการสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนโรงเรียนก้องฟ้าพัฒนาวิทย์

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการศึกษา เพื่อส่งเสริมการสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียน ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล

การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และการกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร เพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียน

การวัดผลประเมินผล หมายถึง การกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดประเมินผล การพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินผล และการวัดและประเมินผลด้านการสร้างแรงบันดาลใจ

การสร้างแรงบันดาลใจ (Inspiration) หมายถึง พุทธิกรรมที่ทำให้เกิดพลังทางความคิด พลังทางอารมณ์และความรู้สึกของผู้นำที่ทำให้ผู้รับ รู้สึกเร้าใจ รู้สึกท้าทาย ความปรารถนาที่ส่งผลให้เกิดพลังในการกระทำใดๆ เพื่อขับเคลื่อนชีวิตและการทำงานให้ประสบความสำเร็จในสิ่งที่แต่ละคน กำหนดเป้าหมายในอนาคตไว้ ซึ่งประกอบไปด้วย แรงบันดาลใจจากเป้าหมาย แรงบันดาลใจจากต้นแบบ แรงบันดาลใจจากการกระตุ้น และแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน

แรงบันดาลใจจากเป้าหมาย (Inspiration by Goal) หมายถึง การตั้งเป้าหมายตามต้องการ ตามความคาดหวัง หรือจินตนาการของแต่ละบุคคล เพื่อนำไปเป็นเป้าหมายและเปรียบเทียบความสำเร็จ

แรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ (Inspiration by Role Model) หมายถึง การมีบุคคลที่ชื่นชอบ ความประทับใจ ศรัทธา เชื่อถือบุคคลที่เป็นต้นแบบ และมีความมุ่งมั่น ทুমเท อายากจะประสบความสำเร็จเช่นเดียวกับบุคคลนั้น

แรงบันดาลใจจากการกระตุ้น (Inspiration By Motivation) หมายถึง การได้รับสิ่งเร้าหรือเงื่อนไขที่แตกต่าง และนำไปสู่การตัดสินใจ หรือการเลือกทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างเหมาะสม

แรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน (Inspiration By Dynamic) หมายถึง การตอบสนองต่อสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เพื่อเปิดโอกาสให้ตัวเองได้เรียนรู้สิ่งใหม่และใช้เป็นพลังในการขับเคลื่อนและนำไปสู่ความสำเร็จ

โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ หมายถึง โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์เดิมชื่อโรงเรียนวนิษา เป็นโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทสามัญศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 สำนักงานบริหารงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เปิดทำการสอนระดับก่อนประถมศึกษาถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

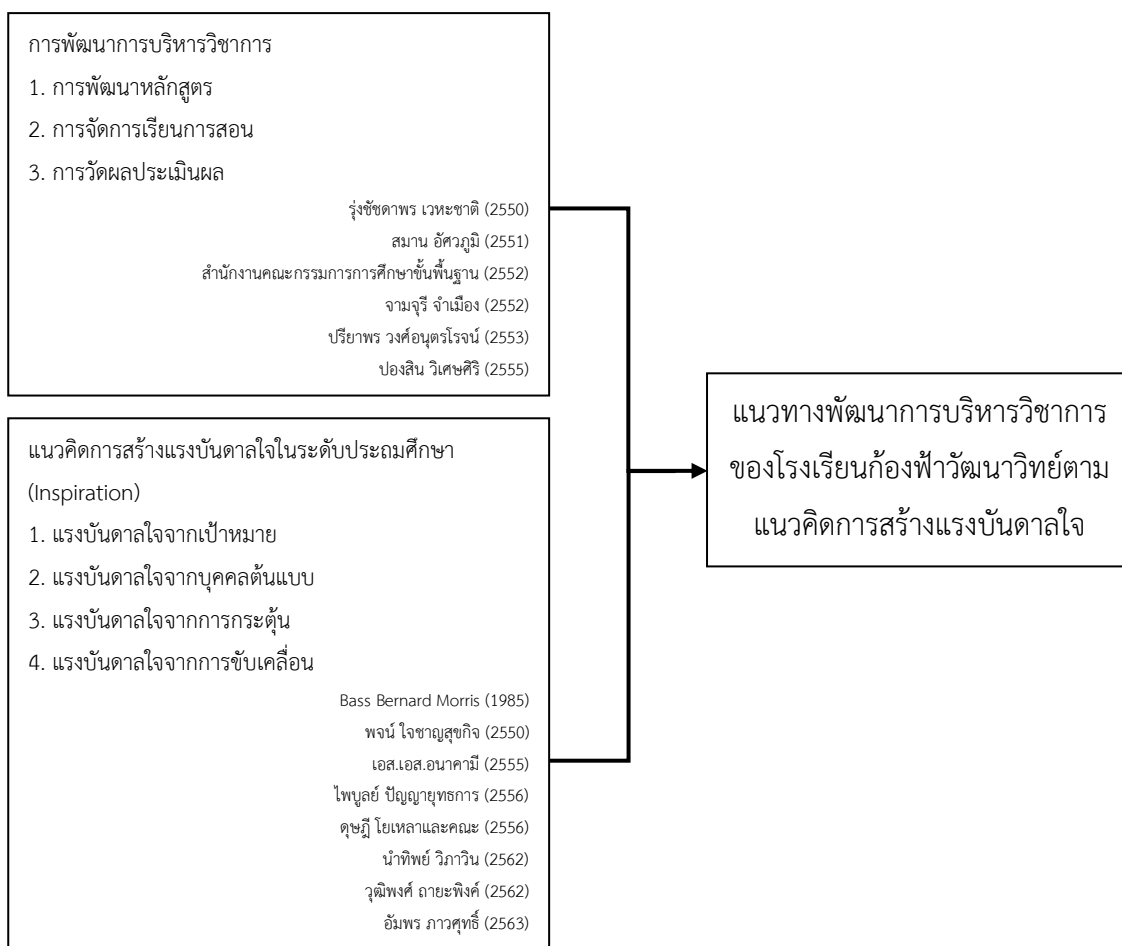
การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้กรอบแนวคิดดังนี้

1. การพัฒนาการบริหารวิชาการ ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์ขอบข่ายการพัฒนาการบริหารวิชาการของนักวิชาการต่างๆ ได้แก่ รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) สมาน อัสวภูมิ (2551) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) จามจรี จำเมือง (2552) ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ปองสิน วิเศษศิริ (2555) ซึ่งสามารถสรุปขอบข่ายการบริหารวิชาการออกมาได้ 3 ด้าน ดังนี้

- 1.1 การพัฒนาหลักสูตร
- 1.2 การจัดการเรียนการสอน
- 1.3 การวัดผลประเมินผล

2. แนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์หลักการเรียนรู้ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ของนักวิชาการต่างๆ ได้แก่ Bass Bernard Morris (1985) พจน์ ใจชาญสุขกิจ (2550) เอส.เอส.อนาคามี (2555) นำทิพย์ วิภาวิน (2562) ดุษฎี โยเหลาและคณะ (2556) วุฒิพงศ์ ฤกษ์พิงค์ (2562) อัมพร ภาวศุทธิ์ (2563) ซึ่งสามารถสรุปออกมาได้ 4 ด้าน ดังนี้

- 2.1 แรงบันดาลใจเป้าหมาย
- 2.2 แรงบันดาลใจบุคคลต้นแบบ
- 2.3 แรงบันดาลใจการกระตุ้น
- 2.4 แรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.6 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการในโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอกำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1.6.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการในโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ซึ่งประกอบด้วยขอบข่ายการบริหารวิชาการ 3 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตร (Management and Curriculum Development) 2) การจัดการเรียนการสอน (Teaching management) 3) การวัดผลประเมินผล (Evaluation) โดยใช้แนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ 4 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย 1) แรงบันดาลใจจากเป้าหมาย (Inspiration from Target) 2) แรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ (Inspiration from Role Model) 3) แรงบันดาลใจจากการกระตุ้น (Inspiration from Motivation) 4) แรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน (Inspiration by Dynamic)

1.6.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรผู้ให้ข้อมูล ผู้รับใบอนุญาต 1 คน ผู้อำนวยการ 1 คน รองผู้อำนวยการ 3 คน และครูประจำชั้นและครูพิเศษ 72 คน รวมทั้งหมด 77 คน ของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ อำเภอรัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

1.6.3 ระยะเวลาการศึกษา

เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2564 – เดือนมิถุนายน พ.ศ.2565

1.7 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.7.1 นักเรียนระดับประถมศึกษา สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการเลือกบุคคลต้นแบบ การกำหนดเป้าหมาย การกระตุ้น มาเป็นตัวอย่างในการพัฒนาตนเองให้ประสบความสำเร็จ

1.7.2 ครูและบุคลากรทางการศึกษา สามารถเป็นบุคคลต้นแบบที่ดี และสามารถถ่ายทอดทักษะการสร้างแรงบันดาลใจ ให้แก่นักเรียนได้

1.7.3 ผู้บริหาร ได้รูปแบบในการจัดทำหลักสูตร โครงการ กิจกรรมในการสร้างแรงบันดาลใจ และเป็นบุคคลต้นแบบที่ดีให้แก่ครูและนักเรียน

1.7.4 โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์เป็นโรงเรียนต้นแบบด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ให้กับโรงเรียนอื่นที่สนใจเข้ามาเรียนรู้และศึกษาการบริหารวิชาการตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

1.7.5 สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดปทุมธานีได้โรงเรียนต้นแบบที่มีหลักสูตรการสร้างแรงบันดาลใจ เพื่อเป็นต้นแบบให้กับหน่วยงานทางการศึกษาอื่นๆ

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น เพื่อนำไปสู่การกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 4 หัวข้อ ดังนี้

2.1 แนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

2.1.1 ความหมายของการสร้างแรงบันดาลใจ

2.1.2 วิธีการของการสร้างแรงบันดาลใจ

2.1.3 องค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ

2.2 แนวคิดการบริหารวิชาการ

2.2.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ

2.2.2 ความสำคัญของการบริหารวิชาการ

2.2.3 ขอบข่ายการบริหารวิชาการ

2.3 โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์

2.3.1 บริบทของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์

2.3.2 จุดเน้นของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์

2.3.3 หลักสูตรของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 แนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

2.1.1 ความหมายของการสร้างแรงบันดาลใจ

Bass Bernard Morris (1985) ได้อธิบายความหมายของการสร้างแรงบันดาลใจว่า เป็นพฤติกรรมของผู้นำในการเร้าใจผู้ตามให้เกิดความรู้สึกท้าทายกับการทำงานหรือการได้รับมอบหมายงานใหม่การเปลี่ยนแปลงสิ่งใหม่ ให้สำเร็จ โดยวิธีการพูด แสดงออก หรือใช้สัญลักษณ์ โดยผู้นำเป็นผู้กำหนดเป้าหมายของงาน วิสัยทัศน์หรือภาพความสำเร็จในอนาคต

Bass and Avolio (1993, อ้างถึงใน รัตติกรณ์ จงวิศาล, 2559) กล่าวว่า การสร้างแรงบันดาลใจ หมายถึง การที่ผู้นำจะประพจน์ในทาง ที่จูงใจให้เกิดแรงบันดาลใจกับผู้ตาม โดยการสร้างแรงจูงใจภายใน การให้ความหมายและท้าทาย ในเรื่องงานของผู้ตาม

George and Jones (2002) ได้ให้ความหมายของแรงบันดาลใจ คือ สิ่งที่ตัวบุคคลนั้นมี ซึ่งจะแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมในอันเพื่อที่จะได้บรรลุให้ถึงเป้าหมายที่ตนต้องการ

Stephen R. Covey (2004) กล่าวว่า การสร้างแรงบันดาลใจ คือ ผู้นำควรมองวิสัยทัศน์ร่วมผู้ตาม ผู้นำกับการสร้างแรงบันดาลใจให้กับ ผู้ตามให้มีมาตรฐานสูงขึ้น สื่อสารถึงเป้าหมายในอนาคต และจัดหางานในแต่ละส่วน ผู้ตามจำเป็นต้องใช้เป้าหมายถ้าใช้แรงจูงใจในการแสดงออกมันเป็นส่วนสำคัญในวิสัยทัศน์ของผู้นำที่สนับสนุนความสามารถในการสื่อสาร โดยอนุญาตให้ผู้นำกล่าวถึงวิสัยทัศน์ในการยอมรับและ แรงผลักดันในการชักชวนและบังคับ

น้ำทิพย์ วิชาวิน (2550) ได้กล่าวว่า ความหมายของแรงบันดาลใจ คือ พลังอำนาจในตนเองชนิดหนึ่งที่ใช้ในการขับเคลื่อนการคิดและการกระทำใด ๆ ที่พึงประสงค์เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จได้โดยไม่ต้องอาศัยสิ่งจูงใจภายนอกที่จะก่อให้เกิดแรงจูงใจขึ้นภายในจิตใจเสียก่อน

พจน์ ใจชาญสุขกิจ (2550) ได้กล่าวถึงแรงบันดาลใจสามารถเกิดขึ้นได้ภายในสภาวะการณ์ที่หลากหลายขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ รอบตัวและความต้องการที่แตกต่างของบุคคล

สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์ (2550) กล่าวว่า การสร้างแรงบันดาลใจเป็นพฤติกรรมของผู้นำที่ แสดงออกด้วยการสื่อสารให้ผู้ตามทราบถึงความคาดหวังที่สูงของผู้นำที่มีต่อผู้ตาม ด้วยการสร้างแรง บันดาลใจโดยการจูงใจให้ยึดมั่นและร่วมสานฝันต่อวิสัยทัศน์ขององค์การในทางปฏิบัติผู้นำ มักจะใช้สัญลักษณ์และ การปลูกเร้าทางอารมณ์ให้กลุ่มการทำงานร่วมกัน

ภูเบศร์ สมุทรจักร (2552) กล่าวว่า แรงบันดาลใจ หมายถึง แรงบันดาลใจเกี่ยวข้องกับ การที่บุคคลหนึ่งเกิดความรู้สึกประทับใจ เลื่อมใส ศรัทธาในคำพูด แง่คิด หรือการกระทำบางอย่างของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

Oke Adegoke., Natasha Munshi & Fred O. Walumbwa (2009) กล่าวว่า การสร้างแรงบันดาลใจ จะต้องมีการกระตุ้นและสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นเกิดความเข้าใจกับสิ่งที่ท้าทายใน

องค์การ โดยจะต้องทำให้กลุ่มผู้ตามเกิดความรู้สึกกระตือรือร้นและคาดหวังทางที่ดี และทำการเชื่อมระหว่างความคาดหวังกับความรับผิดชอบวิสัยทัศน์ร่วมกัน

เอส.เอส.อนาคามี (2555) ได้ให้ความหมายของแรงบันดาลใจว่า หมายถึง จุดเริ่มต้นของความปรารถนาพิเศษจำเพาะ ซึ่งอยู่เหนือกว่าความปรารถนาพื้นฐานโดยทั่วไป เพราะแรงบันดาลใจไม่อาจเกิดขึ้นได้บ่อย ๆ แต่มันจะต้องมีจังหวะและสิ่งที่คุณคิดว่าพิเศษจนก่อให้เกิดเจตจำนงอันแน่วแน่ว่าจะคิดหรือการทำบางสิ่งบางอย่างขึ้นมา ซึ่งแอบแฝงไว้ด้วยนัยพิเศษ มิใช่เป็นนัยทั่วไป ความปรารถนาพื้นฐานทั่วไปนั้นเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวันตลอดเวลา หรืออาจจะเรียกว่าเกิดขึ้นได้ง่าย แต่สำหรับความปรารถนาพิเศษจำเพาะหรือแรงบันดาลใจแล้ว มันเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ยากกว่าเพราะต้องใช้ศักยภาพและความพยายามอันมหาศาลกว่าที่จะก้าวไปสู่ความสำเร็จดังกล่าวได้

ดุซมิ โยเหลาและคณะ (2556) กล่าวว่า แรงบันดาลใจ หมายถึง พลังอำนาจในตนเองชนิดหนึ่งที่ใช้ในการขับเคลื่อนความคิดและการกระทำใดๆ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จได้ไม่ว่าสิ่งที่ตนกระทำนั้นจะยากสักเพียงใดตนก็พร้อมที่จะฝ่าฟันอุปสรรคทั้งหลายสู่ความสำเร็จที่ต้องการให้จงได้แม้จะต้องเสียสละบางสิ่งของตนเองไปบ้าง ก็พร้อมที่จะเสียสละได้เสมอ ถ้าจะช่วยนำมาซึ่งผลสำเร็จที่ต้องการนั้น

พรรณพร บุญทศ (2558) กล่าวว่า แรงบันดาลใจ (Inspiration) หมายถึง พลังอำนาจในตนเองชนิดหนึ่งที่ใช้ในการขับเคลื่อนการคิดและการกระทำใดๆ ที่พึงประสงค์

จากความหมายดังกล่าวมา สรุปได้ว่า การสร้างแรงบันดาลใจ หมายถึง การที่ทำให้เกิดพลังทางความคิด พลังทางอารมณ์และความรู้สึก รู้สึกเร้าใจ รู้สึกท้าทาย ความปรารถนาที่ส่งผลให้เกิดพลังในการกระทำใดๆ เพื่อขับเคลื่อนชีวิตและการทำงานให้ประสบความสำเร็จในสิ่งที่แต่ละคนกำหนดเป้าหมายในอนาคตไว้ ซึ่งประกอบไปด้วย แรงบันดาลใจจากเป้าหมาย แรงบันดาลใจจากต้นแบบ แรงบันดาลใจจากการกระตุ้น และแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน

2.1.2 ความสำคัญของการสร้างแรงบันดาลใจ

พจน์ ใจชาญสุขกิจ (2550) ได้กล่าวถึงแรงบันดาลใจสามารถเกิดขึ้นได้ภายในสภาวะการณ์ที่หลากหลายขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ รอบตัวและความต้องการที่แตกต่างของบุคคล ดังนี้

1) แรงบันดาลใจจากเป้าหมาย (Inspiration by Goal) แต่ละบุคคลนั้นจะมีแรงบันดาลใจคอยกระตุ้น ไม่ให้เกิดท้อแท้ แรงบันดาลใจจากเป้าหมายก่อให้เกิดการวางตำแหน่งที่เหมาะสมกับตนเอง การตัดสินใจการเลือกอาชีพการเลือกสังคม ที่ตรงกับเส้นทางในการเข้าถึงจุดมุ่งหมายในชีวิต

2) แรงบันดาลใจจากต้นแบบ (Inspiration by Role Model) แรงบันดาลใจจากต้นแบบย่อมมีผลต่อการใช้ชีวิต การเลือกทางเดินให้กับชีวิต ทศนคติ มุมมอง ความคิดรวมถึงการตัดสินใจจากเรื่องต่าง ๆ ในทิศทางที่สอดคล้องกับต้นแบบ

3) แรงบันดาลใจจากแรงกระตุ้น (Inspiration by Motivation) การใช้แรงบันดาลใจในลักษณะนี้อาจนำไปใช้ในการตัดสินใจ การเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่อาจมีความสำคัญต่อวิถีชีวิต องค์กรหรือสถาบันที่เกี่ยวข้อง จึงต้องอาศัยความรอบคอบ แม่นยำและต้องคำนึงถึงประสิทธิผลมากกว่าแรงบันดาลใจอื่น

4) แรงบันดาลใจที่เกิดขึ้นจากการขับเคลื่อน (Inspiration by Dynamic) แรงบันดาลใจที่เกิดจากการขับเคลื่อนนี้อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงได้บ่อย และมีผลต่อชีวิตในช่วงเวลาสั้น ๆ เช่น แฟชั่นการแต่งกาย การชื่นชมศิลปิน รสนิยมในการใช้ชีวิต เป็นต้น

สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์ (2550) ได้กล่าวว่าความสำคัญของแรงบันดาลใจคือ เพื่อนำองค์การไปสู่เป้าหมายแทนการทำเพื่อประโยชน์เฉพาะตน จึงถือได้ว่าเป็นผู้ส่งเสริมน้ำใจแห่งการทำงานเป็นทีม ผู้นำจะพยายาม จูงใจผู้ตามให้ทำงานบรรลุเกินเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยการสร้างจิตสำนึกของผู้ตามให้เห็น ความสำคัญว่าเป้าหมายและผลงานนั้นจำเป็นต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จึงจะทำให้ องค์กรเจริญก้าวหน้าประสบความสำเร็จได้

อุเบศร์ สมุทรจักร (2552) กล่าวว่า การมีแรงบันดาลใจสามารถมากำกับทัศนคติและพฤติกรรมของตน และกลายเป็นพลังหลักการ และตัวตน เช่น โอบามา สร้างแรงบันดาลใจให้ชาวอเมริกันด้วยคำว่า Change และ We can

พรธมพร บุญทศ (2558) กล่าวว่า แรงบันดาลใจ (Inspiration) ได้กล่าวว่า แรงบันดาลใจมีไว้เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จได้ตามต้องการโดยไม่ต้องอาศัยแรงจูงใจ (Motivation)

ดุขฎิโยเหลาและคณะ (2556) กล่าวว่า แรงบันดาลใจมีไว้เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จได้ไม่ว่าสิ่งที่ตนกระทำนั้นจะยากสักเพียงใดตนก็พร้อมที่จะฝ่าฟันอุปสรรคทั้งหลายสู่ความสำเร็จที่ต้องการให้จงได้แม้จะต้องเสียสละบางสิ่งของตนเองไปบ้าง ก็พร้อมที่จะเสียสละได้เสมอ ถ้าจะช่วยนำมาซึ่งผลสำเร็จที่ต้องการนั้น

Bass Bernard Morris (1985) กล่าวว่า การมีแรงบันดาลใจสามารถทำให้บุคคลนั้นมุ่งมั่นทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย เป็นผู้มองบรรยากาศการทำงานในเชิงบวก

น้ำทิพย์ วิภาวิน (2551) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการสร้างแรงบันดาลใจ ว่า

1) แรงบันดาลใจจากการรับฟังความคิดเห็นและให้คุณค่าของบุคคลเป็นพื้นฐานที่ดีสำหรับการตั้งจุดทางอารมณ์เพื่อสร้างแรงบันดาลใจ

2) แรงบันดาลใจของบุคคลตามความต้องการของแต่ละบุคคลเป็นการสร้างแรงบันดาลใจที่เกิดจากความรู้สึกเป็นตัวตนของตนเองตามบทบาทหน้าที่ที่ควรเป็น เช่นนักวิทยาศาสตร์ส่วนมากค้นพบวิทยาการใหม่ ๆ ซึ่งมีคุณค่าต่อมนุษยชาติจึงมีแรงบันดาลใจในการพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ หรือแพทย์และพยาบาลมีคุณค่าต่อการรักษาสุขภาพของผู้คนจึงมีแรงบันดาลใจในการพัฒนาความรู้ให้ก้าวหน้า ช่วยพัฒนาการดูแลสุขภาพทำให้องค์กรมีประสิทธิภาพ เป็นต้น

3) แรงบันดาลใจจะส่งผลต่อส่วนรวมมากกว่าส่วนตน การสร้างวิสัยทัศน์โดยวิธีนี้จึงเกี่ยวข้องกับความมุ่งมั่น การทำงานเป็นทีม

4) การมีแรงบันดาลใจช่วยสร้างความมั่นใจว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นจะนำมาซึ่งความสำเร็จสามารถสื่อสารจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลอื่นได้ โดยเฉพาะเพื่อการสนับสนุนงานที่ยากให้ผู้ปฏิบัติที่ขาดความเชื่อมั่นสามารถปฏิบัติงานสำเร็จลุล่วงได้

นอกจากการสร้างแรงบันดาลใจข้างต้นแล้ว น้ำทิพย์ วิภาวิน ได้กล่าวถึง บันได 3 ขั้นของการสร้างแรงบันดาลใจไว้ว่า

1) มีความเชื่อมั่นในตนเอง บุคคลต้องเชื่อมั่นในตนเองว่า ความสำเร็จที่ต้องการจะได้รับจากการคิดหรือจากการกระทำนั้น สามารถพิชิตมันได้อย่างแน่นอน โดยต้องไม่มีความวิตกกังวล ความลังเลใจ ความสับสนสงสัย และความไม่มั่นใจในตนเองเข้ามาสอดแทรกในระหว่างการคิดคำนึงหรือในขณะที่กำลังลงมือกระทำสิ่งนั้นอยู่โดยเด็ดขาด

2) ความมุ่งมั่นในการลงมือทำ เมื่อมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงจนเป็นที่น่าพอใจได้แล้ว ก่อนที่จะก้าวสู่ขั้นที่สองบันไดขั้นที่สอง คือ "ความมุ่งมั่น" ความมุ่งมั่น หมายถึง ความตั้งใจอันเปี่ยมในอันที่จะทำสิ่งใด ๆ ให้บรรลุผลสำเร็จให้จงได้ ไม่ว่าจะต้องทุ่มเทร่างกาย แรงใจ และกำลังสติปัญญาอย่างน้อยแค่ไหน

3) ความมีศรัทธาในผลสำเร็จที่มุ่งหวังความมีศรัทธาในผลสำเร็จที่มุ่งหวัง หมายถึง การมองเห็นผลสำเร็จที่จะได้จากการกระทำที่มีคุณค่าสูงสุดและมีความรู้สึกว่า ถ้าเข้าถึงมันได้จะเป็นสิ่งที่น่าทำหายที่สุดในชีวิต

Tichy & Devanna (1990) ได้กล่าวว่า การมีแรงบันดาลใจจะช่วยสร้างการรับรู้และความตระหนักของสมาชิกในความจำเป็นและโอกาสที่องค์การจะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด ตลอดจนการร่วมสร้างวิสัยทัศน์เพื่อสื่อสารให้สมาชิกมองเห็นภาพที่ชัดเจนขององค์การในอนาคต และเป็นเครื่องกำหนดทิศทางการปฏิบัติของสมาชิกในองค์การ ให้เกิดความร่วมมือปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน

Marriner Ann. Tomey (1993) กล่าวว่า แรงบันดาลใจเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นเป้าหมายหลักแนวโน้มและความท้าทายขององค์กร ดึงดูดสมาชิกให้ทุ่มเทความสามารถเพื่อให้องค์กรบรรลุเป้าหมาย เป็นกลยุทธ์แรกของผู้บริหารเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลง

จากความสำคัญของการสร้างแรงบันดาลใจที่นักวิชาการแต่ละท่านได้กล่าวไว้ สรุปได้ว่าการสร้างแรงบันดาลใจ เป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนชีวิต ความมุ่งมั่น ความคิด ทักษะ ทักษะ ทักษะ และการกระทำใดๆที่พึงประสงค์ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จได้ตามต้องการ

2.1.3 องค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ

พจน์ ใจชาญสุขกิจ (2550)ได้จำแนกองค์ประกอบของแรงบันดาลใจไว้ 4 องค์ประกอบ คือ

- 1) แรงบันดาลใจจากเป้าหมาย (Inspiration by Goal)
- 2) แรงบันดาลใจจากต้นแบบ (Inspiration by Role Model)
- 3) แรงบันดาลใจจากแรงกระตุ้น (Inspiration by Motivation)
- 4) แรงบันดาลใจที่เกิดขึ้นจากการขับเคลื่อน (Inspiration by Dynamic)

ดุขฎิ โยเหลาและคณะ (2556) ได้จำแนกแรงบันดาลใจออกเป็น 3 หลัก คือ

- 1) แรงบันดาลใจจากเป้าหมาย
- 2) แรงบันดาลใจจากตนเอง
- 3) แรงบันดาลใจที่ได้รับจากผู้อื่น

อัมพร ภาศุทธิ์ (2563) ได้จำแนกองค์ประกอบของแรงบันดาลใจไว้ 3 องค์ประกอบ คือ

- 1) แรงบันดาลใจจากการปลุกหรือกระตุ้น
- 2) แรงบันดาลใจจากการจูงใจเข้าหา
- 3) แรงบันดาลใจจากการข้ามพ้นเหน็ดเหนื่อย

นำทิพย์ วิภาวิน (2562) ได้จำแนกองค์ประกอบของแรงบันดาลใจไว้ 3 องค์ประกอบ คือ

- 1) แรงบันดาลใจจากการกระตุ้น
- 2) แรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน
- 3) แรงบันดาลใจจากการกำหนดเป้าหมาย

เอส.เอส.อนาคามี (2555) ได้จำแนกองค์ประกอบของแรงบันดาลใจไว้ 5 องค์ประกอบ คือ

- 1) แรงบันดาลใจจากความปรารถนาพิเศษจำเพาะ

- 2) แรงบันดาลใจจากเจตจำนงอันแน่วแน่
- 3) แรงบันดาลใจจากการฉุกคิด
- 4) แรงบันดาลใจจากสภาพแวดล้อมภายนอก
- 5) แรงบันดาลใจจากการได้เห็นแบบอย่างจากผู้อื่น

วูตมิ พงศ์ ถายะ พิงค์ (2562) ได้จำแนกองค์ประกอบของแรงบันดาลใจไว้ 9 องค์ประกอบ คือ

- 1) แรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน
- 2) แรงบันดาลใจจากความหวัง
- 3) แรงบันดาลใจจากความชื่นชอบ
- 4) แรงบันดาลใจจากผลลัพธ์
- 5) แรงบันดาลใจจากการตั้งเป้าหมาย
- 6) แรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ
- 7) แรงบันดาลใจจากความรู้สึกดีสู้
- 8) แรงบันดาลใจจากบุคคลภายนอก
- 9) แรงบันดาลใจจากการเจริญสติและสมาธิ

Bass Bernard Morris (1985) ได้จำแนกองค์ประกอบของแรงบันดาลใจไว้ 3 องค์ประกอบ คือ

- 1) แรงบันดาลใจจากแรงจูงใจ
- 2) แรงบันดาลใจจากเป้าหมาย
- 3) แรงบันดาลใจจากการกระตุ้น

ตารางที่ 2.1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ

ลำดับที่	องค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ	นักวิชาการ/หน่วยงานทางวิชาการ							กรอบแนวคิดสรุ องค์ประกอบของ การสร้างแรง บันดาลใจ
		Bass B.M. (1985)	พจน์ ใจชาญสุขกิจ (2550)	เอส.เอส.อนาคามี (2555)	ดุชนันท์ โยโธและคณะ (2556)	นำทิพย์ วิภาวิน (2562)	วุฒิพงศ์ ฉายะสิงห์ (2562)	อัมพร ภาวศุทธิ์ (2563)	
1	แรงบันดาลใจจากเป้าหมาย	/	/		/				แรงบันดาลใจจาก เป้าหมาย (Inspiration by Goal)
2	แรงบันดาลใจจากการกำหนดเป้าหมาย					/	/		
3	แรงบันดาลใจจากเจตจำนงอันแน่วแน่			/					
4	แรงบันดาลใจจากความหวัง						/		
5	แรงบันดาลใจจากผลลัพธ์						/		
6	แรงบันดาลใจจากความปรารถนาพิเศษ จำเพาะ			/					
7	แรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ		/				/		แรงบันดาลใจจาก บุคคลต้นแบบ (Inspiration by Role Model)
8	แรงบันดาลใจจากการได้เห็นแบบอย่างจาก ผู้อื่น			/					
9	แรงบันดาลใจจากความชื่นชอบ						/		
10	แรงบันดาลใจจากแรงกระตุ้น		/			/			แรงบันดาลใจจาก แรงกระตุ้น (Inspiration by Motivation)
11	แรงบันดาลใจจากการปลุกหรือกระตุ้น						/		
12	แรงบันดาลใจที่ได้รับจากผู้อื่น				/				
13	แรงบันดาลใจจากการจูงใจเข้าหา						/		
14	แรงบันดาลใจจากความท้าทาย	/							
15	แรงบันดาลใจจากความรู้สึกฮึดสู้						/		
16	แรงบันดาลใจที่เกิดขึ้นจากการขับเคลื่อน		/			/	/		แรงบันดาลใจจาก การขับเคลื่อน (Inspiration by Dynamic)
17	แรงบันดาลใจจากสภาพแวดล้อมภายนอก								
18	แรงบันดาลใจจากบุคคลภายนอก			/			/		

จากตารางที่ 2.1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจพบว่า องค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจทั้งสิ้น 4 องค์ประกอบ โดยพิจารณาตามความใกล้เคียงของความหมายตามนิยามศัพท์ พบว่ามีความสอดคล้องกันทั้งหมด 4 องค์ประกอบ คือ แรงบันดาลใจจากเป้าหมาย (Inspiration by Goal) แรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ (Inspiration by Role Model) แรงบันดาลใจจากแรงกระตุ้น (Inspiration by Motivation) และแรงบันดาลใจที่เกิดขึ้นจากการขับเคลื่อน (Inspiration by Dynamic)

ผู้วิจัยจึงสังเคราะห์องค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจออกมาได้เป็น 4 องค์ประกอบ โดยสรุปค่านิยมที่ได้จากการสังเคราะห์ ดังนี้

1) แรงบันดาลใจจากเป้าหมาย (Inspiration by Goal)

คำว่า"แรงบันดาลใจจากเป้าหมาย" ได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่านทั้งนักวิชาการชาวไทยและต่างประเทศแต่ในที่นี้จะขอยกตัวอย่างแนวความคิดของนักวิชาการบางท่านมากล่าวอ้างถึงดังนี้

Kouzes & Posner (1993) กล่าวว่าแรงบันดาลใจ เป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นเป้าหมายหลักแนวโน้มและความท้าทายขององค์กร เป็นปัจจัยสร้างกำลังใจและแรงบันดาลใจ ดึงดูดสมาชิกให้ทุ่มเทความสามารถเพื่อให้องค์กรบรรลุเป้าหมาย เป็นกลยุทธ์แรกของผู้บริหารเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลง

Marriner, Ann. Tomey. (1993) สร้างการรับรู้และความตระหนักของสมาชิกในความจำเป็นและโอกาสที่องค์กรจะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด ตลอดจนการร่วมสร้างวิสัยทัศน์เพื่อสื่อสารให้สมาชิกมองเห็นภาพที่ชัดเจนขององค์กรในอนาคต และเป็นเครื่องกำหนดทิศทางทางปฏิบัติของสมาชิกในองค์กร ให้เกิดความร่วมมือปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน

George and Jones (2002) แรงบันดาลใจจากเป้าหมาย คือ สิ่งที่ตัวบุคคลนั้นมีซึ่งจะแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมในอันเพื่อที่จะได้บรรลุให้ถึงเป้าหมายที่ตนต้องการ

พจน์ ใจชาญสุขกิจ (2550) ได้ให้ความหมายของแรงบันดาลใจจากเป้าหมายว่า การตั้งเป้าหมายของแต่ละบุคคล ไม่ว่าจะเป็เป้าหมายที่สูงหรือต่ำ สอดคล้องกับความสามารถของตนหรือไม่จะเป็นแรงบันดาลใจให้แต่ละบุคคลปฏิบัติและพยายามบรรลุเป้าหมายที่ตนตั้งไว้จนได้ซึ่งระดับการปฏิบัติและความพยายามจะขึ้นอยู่กับระดับความสามารถและระดับเป้าหมายที่ตั้งไว้ ถ้าบุคคลที่มีความสามารถสูงตั้งเป้าหมายสูงย่อมมีการปฏิบัติและความพยายามในการไปถึงเป้าหมายน้อยกว่าคนที่ความสามารถต่ำแต่ตั้งเป้าหมายไว้สูง แต่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้จะเป็นสิ่งมีค่าซึ่งแต่ละบุคคลนั้นจะมีแรงบันดาลใจคอยกระตุ้น ไม่ให้เกิดท้อแท้ แรงบันดาลใจจากเป้าหมายก่อให้เกิดการวางตำแหน่งที่เหมาะสมกับตนเอง การตัดสินใจการเลือกอาชีพการเลือกสังคม ที่ตรงกับเส้นทางในการเข้าถึงจุดมุ่งหมายในชีวิต

วุฒิพงษ์ ภาวะพิงค์ (2562) กล่าวว่า แรงบันดาลใจจากเป้าหมาย คือ การตั้งเป้าหมายในการทำงานว่าจะทำเพื่อใคร การทำงานหรือทำสิ่งใดๆก็ตามหากบุคคลตั้งเป้าหมายไว้ชัดเจนว่าจะทำสิ่งนั้นๆเพื่อใคร จะช่วยสร้างแรงบันดาลใจให้ลงมือทำงานหรือทำในสิ่งต่างๆที่ตั้งเป้าหมายไว้ได้เป็นอย่างดีและสมำเสมอจนกระทั่งประสบความสำเร็จในที่สุด เช่น ทำเพื่อสร้างตำนานให้ชีวิตตนเอง พ่อแม่ตั้งใจทำงานเพื่อลูก ลูกตั้งใจเรียนเพื่อพ่อแม่ พ่อเลิกสูบบุหรี่เพื่อเป็น

ของขวัญวันเกิดให้ลูก ลูกบวชเพื่อทดแทนบุญคุณให้พ่อแม่ พ่อเลิกดื่มสุราเพื่อตั้งใจเป็นแบบอย่างที่ดีให้ลูกชายที่เป็นวัยรุ่น เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า **แรงบันดาลใจจากเป้าหมาย (Inspiration by Goal)** หมายถึง การกำหนดความต้องการ ความคาดหวัง หรือจินตนาการของแต่ละบุคคล เพื่อนำไปเป็นเป้าหมายและเปรียบเทียบความสำเร็จ

2) แรงบันดาลใจจากแรงกระตุ้น (Inspiration by Motivation)

แรงจูงใจในการปฏิบัติงานถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้บุคคลมีความรู้สึกที่ดีต่องานที่ทำ รวมถึงเป็นแรงกระตุ้นที่ช่วยให้บุคคลมีความตั้งใจในการปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถทำให้เกิดประสิทธิผลในการปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตามได้มีนักวิชาการทางการศึกษาทั้งในและต่างประเทศได้ให้ความหมายของความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไว้ต่างหาก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

Bass Bernard Morris (1985) ได้อธิบายความหมายของการสร้างแรงบันดาลใจว่าเป็นพฤติกรรมของผู้นำในการเร้าใจผู้ตามให้เกิดความรู้สึกท้าทายกับการทำงานหรือการได้รับมอบหมายงานใหม่การเปลี่ยนแปลงสิ่งใหม่ ให้สำเร็จ โดยวิธีการพูด แสดงออก หรือใช้สัญลักษณ์ โดยผู้นำเป็นผู้กำหนดเป้าหมายของงาน วิสัยทัศน์หรือภาพความสำเร็จในอนาคต สื่อสารเพื่อให้ผู้ตามเข้าใจเป้าหมายอย่างชัดเจน เกิดเป็นวิสัยทัศน์ร่วม กระตุ้นให้ผู้ตามเกิดแรงบันดาลใจ มุ่งมั่นทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย เป็นผู้มองบรรยากาศการทำงานในเชิงบวก

พจน ใจชาญสุขกิจ (2550) ได้ให้ความหมายของแรงบันดาลใจจากแรงกระตุ้นว่า แรงบันดาลใจจากแรงกระตุ้นเป็นแรงบันดาลใจที่เกิดขึ้นโดยฉับพลันจากเหตุการณ์ สถานการณ์ ช่วงจังหวะเวลา เงื่อนไขต่างๆ ซึ่งไม่ได้ตั้งใจหรือเตรียมการเอาไว้ล่วงหน้าการใช้แรงบันดาลใจในลักษณะนี้อาจนำไปใช้ในการตัดสินใจ การเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่อาจมีความสำคัญต่อวิถีชีวิต องค์กรหรือสถาบันที่เกี่ยวข้อง จึงต้องอาศัยความรอบคอบ แม่นยำและต้องคำนึงถึงประสิทธิผลมากกว่าแรงบันดาลใจอื่น

ภูเบศร์ สมุทรจักร (2552) ได้อธิบายที่มาของคำว่า "แรงบันดาลใจ" (inspiration) ว่ามาจากภาษาละตินว่า สปีราเร่ (Spirare) หมายถึง ลมหายใจ ซึ่งเป็นรากศัพท์ของคำว่า Spirit ที่แปลว่า จิตวิญญาณ คำว่า Inspire จึงแปลว่า การผ่านลมหายใจ หรือการผ่านจิตใจของคนหนึ่งเข้าไปในอีกคนหนึ่ง ลมหายใจหรือจิตที่ผ่านเข้าไปนี้ จึงเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้รับนั้นดำเนินชีวิตได้ นอกจากนี้ยังระบุว่า แรงบันดาลใจน่าจะจัดเป็นแรงจูงใจ (Motivation)

เอส.เอส.อนาคามี (2555) ได้ให้ความหมายของแรงบันดาลใจว่า หมายถึง จุดเริ่มต้นของความปรารถนาพิเศษจำเพาะ ซึ่งอยู่เหนือกว่าความปรารถนาพื้นฐานโดยทั่วไป เพราะแรงบันดาลใจไม่อาจเกิดขึ้นได้บ่อย ๆ แต่มันจะต้องมีจังหวะและสิ่งที่คุณคิดว่าพิเศษจนก่อให้เกิดเจตจำนงอัน

แนวโน้มว่าจะคิดหรือการทำบางสิ่งบางอย่างขึ้นมา ซึ่งแอบแฝงไว้ด้วยนัยพิเศษ มิใช่เป็นนัยทั่วไป ความปรารถนาพื้นฐานทั่วไปนั้นเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวันตลอดเวลา หรืออาจจะเรียกว่าเกิดขึ้นได้ง่าย แต่สำหรับความปรารถนาพิเศษจำเพาะหรือแรงบันดาลใจแล้ว มันเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ยากกว่าเพราะต้องใช้ศักยภาพและความพยายามอันมหาศาลกว่าที่จะก้าวไปสู่ความสำเร็จดังกล่าวได้

วูตมิ ฟงค์ ถายะ ฟิงค์ (2562) กล่าวว่า การทำงานด้วยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (achievement) ทฤษฎีทางจิตวิทยานั้นมีแรงจูงใจหลายประการ เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว แรงจูงใจใฝ่พึ่งพา แรงจูงใจใฝ่อำนาจ เป็นต้น แต่แรงจูงใจสำคัญที่เกิดจากภายในจิตใจของบุคคลและสัมพันธ์กับแรงบันดาลใจอย่างยิ่งยวดนั้นคือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อันหมายถึง ความคิด อารมณ์และความรู้สึกที่เป็นแรงจูงใจจากภายในให้บุคคลทำงานจนประสบความสำเร็จและได้มาตรฐาน ไม่ใช่ทำงานเพื่อหวังสิ่งตอบแทนและสินจ้างรางวัลใดๆ แต่เป็นการทำเพื่อผลความสำเร็จในงานนั้นๆ เพราะเมื่อประสบความสำเร็จครั้งแล้วครั้งเล่าก็จะจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้บุคคลอยากทำงานและพัฒนางานนั้นให้ดียิ่งขึ้น

จากแนวคิดข้างต้นผู้ศึกษาสรุปได้ว่า **แรงจูงใจหรือแรงกระตุ้น (Inspiration by Motivation)** หมายถึง การได้รับสิ่งเร้า หรือเงื่อนไขที่แตกต่าง และนำไปสู่การตัดสินใจ หรือการเลือกทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างเหมาะสม

3) แรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ (Inspiration by Role Model)

Bass Bernard Morris (1985) ได้อธิบายความหมายของการสร้างแรงบันดาลใจว่าเป็นพฤติกรรมของผู้นำในการเร้าใจผู้ตามให้เกิดความรู้สึกท้าทายกับการทำงานหรือการได้รับมอบหมายงานใหม่การเปลี่ยนแปลงสิ่งใหม่ ให้สำเร็จ โดยวิธีการพูด แสดงออก หรือใช้สัญลักษณ์ โดยผู้นำเป็นผู้กำหนดเป้าหมายของงาน วิสัยทัศน์หรือภาพความสำเร็จในอนาคต สื่อสารเพื่อให้ผู้ตามเข้าใจเป้าหมายอย่างชัดเจน เกิดเป็นวิสัยทัศน์ร่วม กระตุ้นให้ผู้ตามเกิดแรงบันดาลใจ มุ่งมั่นทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย เป็นผู้มองบรรยากาศการทำงานในเชิงบวก

พจน์ ใจชาญสุขกิจ (2550) ได้ให้ความหมายของแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบว่า แรงบันดาลใจจากต้นแบบเป็นแรงบันดาลใจที่เกิดจากบุคคลที่แต่ละบุคคลชื่นชอบและชื่นชม ซึ่งเป็นได้ทั้งบุคคลที่รู้จักและบุคคลที่ไม่รู้จัก เช่น บุคคลในครอบครัว ครูอาจารย์หรือ ดารา นักร้อง นักกีฬา เป็นต้น แรงบันดาลใจในลักษณะนี้จะเกิดจากการรับรู้ข่าวสาร การเข้าไปมีส่วนร่วม การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ไม่ว่าจะตรงหรือทางอ้อมก็ตาม จนเกิดเป็นความรัก ความศรัทธา ความเชื่อถือ ความประทับใจ และพัฒนาเป็นความรู้สึกที่ต้องการยึดถือไว้เป็นแบบอย่าง แรงบันดาลใจจากต้นแบบย่อมมีผลต่อการใช้ชีวิต การเลือกทางเดินให้กับชีวิต ทัศนคติ มุมมอง ความคิดรวมถึงการตัดสินใจจากเรื่องต่าง ๆ ในทิศทางที่สอดคล้องกับต้นแบบ

วุฒิพงษ์ ภาวะพิงค์ (2562) กล่าวว่า บุคคลต้นแบบที่ดี การแสวงหาบุคคลต้นแบบที่ดีแก่เราหรือเป็นฮีโร่ในสายตาของเรานั้น จะช่วยสร้างแรงบันดาลใจให้เรามีความตั้งใจทุ่มเทมุ่งมั่น และอยากประสบความสำเร็จเฉกเช่นเดียวกับบุคคลต้นแบบนั้นๆ การมีบุคคลต้นแบบที่ดีนั้นสิ่งสำคัญ ฟังศึกษาอัตชีวประวัติชีวิต การทำงาน ข้อคิดคำสอนต่างๆของเขาให้รอบด้าน เพื่อนำมาเป็นแบบอย่างที่ดีและสร้างแรงบันดาลใจให้กับตนเองทุกวันแม้ในยามที่หมดกำลังใจ กล่าวคือทุกๆ วงการหรือทุกๆอาชีพจะมีบุคคลต้นแบบเสมอเช่นวงการพยาบาลก็มีมิสพลอเรนซ์ในดิงเกล วงการจิตเวชก็มีนายแพทย์ฟิลิปพิเนล วงการธุรกิจก็มี แจ็คหมา เป็นต้น

จากแนวคิดข้างต้นผู้ศึกษาสรุปได้ว่า สรุปได้ว่า **การสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ (Inspiration by Role Model)** คือ การมีบุคคลที่ชื่นชอบ ประทับใจ ศรัทธา เชื่อถือและที่เป็นต้นแบบ ที่ทำให้เกิดความมุ่งมั่น ทุ่มเท อยากจะประสบความสำเร็จเช่นเดียวกับบุคคลนั้น

4) แรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน (Inspiration by Dynamic)

พจน ใจชาญสุขกิจ (2553) กล่าวว่า แรงบันดาลใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จที่ยั่งยืน สำหรับนำมาพัฒนา ปรับปรุง แก้ไขปัญหาหรือเป็นแรงขับเคลื่อน การผ่อนคลายความบันเทิงหรือเพื่อคุณภาพ ชื่อเสียง การให้ การเผยแพร่ การแสวงหาการยอมรับจากสังคม ตลอดจนวงการที่เกี่ยวข้อง

วุฒิพงษ์ ภาวะพิงค์ (2562) กล่าวว่าแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน เป็นพลังที่ช่วยขับเคลื่อนชีวิตให้ประสบความสำเร็จในด้านต่างๆที่แต่ละคนหวังไว้ เป็นพลังทางความคิด พลังทางอารมณ์และความรู้สึกของบุคคลที่ส่งผลให้เกิดพลังในการกระทำใดๆเพื่อขับเคลื่อนชีวิตและการทำงานให้ประสบความสำเร็จในสิ่งที่แต่ละคนตั้งความหวังไว้ เปิดโอกาสให้ตนเองเรียนรู้และดูงานอย่างกว้างขวาง การเปิดโอกาสให้ตนเองได้เรียนรู้และออกไปศึกษาดูงานในแวดวงวิชาการและวิชาชีพที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอจะช่วยสร้างความคิดและความรู้สึก "อึดอึดสู้" จนเกิดแรงบันดาลใจอยากทำสิ่งใหม่ๆให้เกิดขึ้นในงานของตนได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะการเรียนรู้ดูงานที่เป็นนวัตกรรมใหม่ๆที่เกิดจากงานวิจัยและความคิดสร้างสรรค์จากคนอื่นและองค์กรอื่นจะช่วยสร้างแรงบันดาลใจแก่เราให้อยากพัฒนางานให้ดียิ่งขึ้น

จากแนวคิดข้างต้นผู้ศึกษาสรุปได้ว่า **แรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน (Inspiration by Dynamic)** หมายถึง การตอบสนองต่อสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เพื่อเปิดโอกาสให้ตัวเองได้เรียนรู้สิ่งใหม่และใช้เป็นพลังในการขับเคลื่อนและนำไปสู่ความสำเร็จ

2.2 แนวคิดการบริหารงานวิชาการ

2.2.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ

เมื่อกล่าวถึงการบริหารงานวิชาการนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญยิ่งและเป็นงานหลักของผู้บริหารสถานศึกษาที่จะต้องปฏิบัติเพื่อการพัฒนาผู้เรียน โดยมีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการไว้ดังนี้

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารวิชาการเป็นกระบวนการหรือกิจกรรมการดำเนินงานทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผลให้ดีขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

จันทราณี สงวนนาม (2551) ได้กล่าวถึงการบริหารวิชาการไว้ว่า เป็นการบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดผลตามเป้าหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

สมาน อัครภูมิ, 2551 อ่างใน (เจนเนตร ประเสริฐวิทย์ และชญาพิมพ์ อูสาโห, 2561) ได้ให้นิยามการบริหารงานวิชาการว่าหมายถึงกิจกรรมทุกอย่างภายในโรงเรียนที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้และการศึกษาของเด็กให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2551) ได้ให้ความหมายของการบริหารวิชาการว่าหมายถึงกระบวนการบริหารกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้นตั้งแต่การกำหนดนโยบายการวางแผน การปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผล การสอน เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของการศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

สันติ บุญภิรมย์ (2552) ได้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารจัดการกิจกรรมทุกชนิดทุกประเภทที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน และการบริหารสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างราบรื่น เปรียบเหมือนเส้นเลือดใหญ่ไปหล่อเลี้ยงหัวใจ การบริหารจึงเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดของงานวิชาการที่สามารถทำให้งานวิชาการเกิดพลวัต อยู่ตลอดเวลา ส่งผลต่อประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและคุณภาพของการศึกษาอย่างต่อเนื่องต่อไป

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2557) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง งานที่ผู้บริหารต้องดำเนินการเกี่ยวกับการแสวงหา การเขียนปรัชญา จุดประสงค์ของการจัดการศึกษาออกมาให้ชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางให้ครูในโรงเรียนได้ปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย เข้าใจหลักสูตรอย่างดี รู้จักให้ครูใช้วิธี ประมวลการสอน โครงการสอน บันทึกการสอน จัดตารางสอน ใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนที่เหมาะสม สามารถวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

จารุณี เก้าเอี้ยน (2557) ได้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการว่าหมายถึงการบริหาร จัดการกิจกรรมทุกชนิดทุกประเภทที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนและการบริหารสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่มี อิทธิพลต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น และมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

จากความหมายของการบริหารวิชาการที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการศึกษา เพื่อส่งเสริมการสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียน ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล

2.2.2 ความสำคัญของการบริหารวิชาการ

งานวิชาการถือว่าเป็นหัวใจหลักของการบริหารการศึกษา เพราะจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาคือ การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพซึ่งขึ้นอยู่กับงานวิชาการทั้งสิ้น งานวิชาการเป็นกิจกรรมการจัดการเกี่ยวกับงานด้านหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ในงานการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

ภาวิตา ธาราศรีสุทธิ (2550) ให้ข้อคิดว่า งานวิชาการถือเป็นหัวใจสำคัญในการจัดการศึกษาในระดับสถานศึกษาการบริหารงานวิชาการเป็นกระบวนการดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายของการพัฒนาผู้เรียน

จันทราณี สงวนนาม (2551) กล่าวว่าการบริหารวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษา และเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานการศึกษาที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ส่วนการบริหารงานด้านอื่นๆ นั้น แม้จะมีความสำคัญเช่นเดียวกันแต่ก็เป็นเพียงส่วนส่งเสริมสนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ(2551) กล่าวว่า งานวิชาการเป็นงานหลัก หรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการสามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดผล ประเมินผล รวมทั้งการวัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ได้กล่าวถึงความสำคัญของงานวิชาการไว้ ดังนี้

1) งานวิชาการเป็นงานที่มุ่งเน้นการพัฒนาสติปัญญา ความรู้ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม เจตคติ และค่านิยมให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุขในการดำรงชีวิต ตลอดจนเป็นผู้มีคุณค่าในสังคม

2) งานวิชาการเป็นตัวกำหนดปริมาณงานของโรงเรียน เมื่อโรงเรียนมีงานวิชาการมาก ปริมาณงานด้านอื่นๆ ย่อมมีมากตามไปด้วย

3) งานวิชาการเป็นเครื่องกำหนดการจัดสรรทรัพยากรให้แก่โรงเรียน ไม่ว่าจะ เป็นในรูปของงบประมาณ วัสดุครุภัณฑ์ จัดให้ตามสัดส่วนของปริมาณงานวิชาการของโรงเรียน โรงเรียน จะได้รับการจัดสรรงบประมาณมากขึ้นขึ้นอยู่กับปริมาณงานของโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปริมาณงานด้านวิชาการ

4) งานวิชาการเป็นเครื่องตัดสินคุณภาพของโรงเรียน การพิจารณาคุณภาพของโรงเรียนต้องอาศัยงานทางด้านวิชาการของโรงเรียน โดยพิจารณาวิธีการและผลผลิตของระบบงาน วิชาการ อันได้แก่ วิธีการสอนของครู การบริหารงานวิชาการ ผลสำเร็จของครูทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน

5) งานวิชาการเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากงานวิชาการเป็นงานหลักในสถานศึกษาที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องดำเนินการ กระตุ้นและส่งเสริมให้ครูร่วมมือกันในการปรับปรุงงานวิชาการของโรงเรียนอยู่เสมอ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาต้องรู้จักวางแผนการติดต่อสื่อสาร การประสานงาน การควบคุมบังคับบัญชา การวินิจฉัยสั่งการ การมอบหมายงานให้ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้การปฏิบัติงานวิชาการบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จารุณี แก้วเอี่ยม (2557) กล่าวว่า การบริหารวิชาการเป็นภารกิจหลักของผู้บริหารสถานศึกษามาตรฐานคุณภาพการศึกษาจะปรากฏเด่นชัด หากผู้บริหารสามารถบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น จึงถือได้ว่าการบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญที่สุดที่ผู้บริหารต้องใส่ใจและตระหนักในภารกิจ รู้จักปรับปรุงตนเอง รู้และเข้าใจงานวิชาการอย่างถ่องแท้ อีกทั้งต้องพัฒนางานวิชาการให้ก้าวหน้า ทันทต่อการจัดการศึกษาในยุคปัจจุบัน

จากความสำคัญของการบริหารวิชาการที่นักวิชาการแต่ละท่านได้กล่าวไว้ สรุปได้ว่าการบริหารวิชาการเป็นหน้าที่สำคัญ และเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาในการจัดการศึกษา ดังนั้นการพัฒนาการบริหารวิชาการในด้านการจัดหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน สื่อและแหล่งเรียนรู้และการวัดผลประเมินผล เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพมีความรู้ มีจริยธรรม และมีคุณสมบัติตามที่ต้องการ ทั้งนี้ การบริหารวิชาการจะบรรลุจุดประสงค์ได้ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ เป็นผู้นำทางวิชาการทั้งทางด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนรวมทั้งต้องเข้าใจบริบทของท้องถิ่น เพื่อให้สามารถจัดการศึกษาได้ตอบสนองความต้องการของชุมชน และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของยุคปัจจุบัน นอกจากนี้ การบริหารงานวิชาการที่ดียังเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพและความสำเร็จของโรงเรียนได้

2.2.3 ขอบข่ายของการบริหารวิชาการ

การบริหารวิชาการถือเป็นหัวใจของโรงเรียนที่ผู้บริหารและครูจะต้องมีความเข้าใจขอบข่ายของงานบริหารวิชาการ เพื่อจะได้ปฏิบัติและบริหารงานวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยนักวิชาการและหน่วยงานทางการศึกษาได้กำหนดขอบข่ายงานบริหารวิชาการไว้ ดังต่อไปนี้

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) ได้กล่าวถึงขอบข่ายงานบริหารวิชาการตามกระบวนการปฏิรูปการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

- 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 3) การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
- 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 5) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- 6) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
- 7) การนิเทศการศึกษา
- 8) การแนะแนวการศึกษา
- 9) การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
- 10) การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน
- 11) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น
- 12) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุ องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

สมาน อิศวภูมิ (2551) เสนอขอบเขตของการบริหารวิชาการไว้ ดังนี้

- 1) การวางแผนวิชาการ
- 2) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 3) การจัดการเรียนการสอน
- 4) การนิเทศและพัฒนารเรียนการสอน
- 5) การประเมินผลวิชาการ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) ได้ระบุขอบข่ายการบริหารวิชาการ ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

- 1) การสร้างและการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการจัดทำสาระท้องถิ่น
- 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 3) การวัดผล ประเมินผล และงานทะเบียน เทียบโอนผลการเรียน

- 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 5) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา
- 6) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
- 7) การพัฒนางานห้องสมุด
- 8) การนิเทศการศึกษา
- 9) การแนะแนว
- 10) การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
- 11) งานพัฒนากลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 สาระ
- 12) งานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

จามจุรี จำเมือง (2552) ได้เสนอขอบข่ายของการบริหารวิชาการไว้ ดังนี้

- 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 3) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
- 4) การวิจัยและพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ได้เสนอขอบข่ายงานบริหารวิชาการไว้ ดังนี้

- 1) การวางแผนงานด้านวิชาการ เป็นการวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดการล่วงหน้าเกี่ยวกับการเรียนการสอน มีรายละเอียดของงาน ดังนี้
 - 1.1) แผนปฏิบัติวิชาการ ได้แก่ การประชุมเกี่ยวกับหลักสูตร การจัดปฏิทินการศึกษา ความรับผิดชอบงานตามภาระหน้าที่ การจัดชั้นตอนและเวลาในการทำงาน
 - 1.2) โครงการสอน เป็นการจัดรายละเอียดเกี่ยวกับวิชาที่ต้องสอนตามหลักสูตร
 - 1.3) บันทึกการสอน เป็นการแสดงรายละเอียดของการกำหนดเนื้อหาที่จะสอนในแต่ละคาบของแต่ละวันหรือสัปดาห์ โดยการวางแผนไว้ล่วงหน้าและยึดโครงการสอนเป็นหลัก
- 2) การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อให้การสอนในสถานศึกษาดำเนินไปได้ด้วยดีและสามารถปฏิบัติได้ จึงมีการจัดเกี่ยวกับการเรียนการสอน ดังนี้
 - 2.1) การจัดตารางสอน เป็นการกำหนดวิชา เวลา ผู้สอน สถานที่ ตลอดจนผู้เรียนในแต่ละรายวิชา
 - 2.2) การจัดชั้นเรียน เป็นงานที่ฝ่ายวิชาการต้องประสานกับฝ่ายอาคารสถานที่รวมทั้งจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ
 - 2.3) การจัดครูผู้สอน ต้องพิจารณาถึงความพร้อมของสถานศึกษาและความพร้อมของบุคลากร รวมถึงการเชิญวิทยากรจากภายนอกมาช่วยสอน

2.4) การจัดแบบเรียน โดยปกติสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการจะใช้แบบเรียนที่กระทรวงกำหนด นอกจากนั้น ครูอาจใช้หนังสืออื่นประกอบหรือจากเอกสารที่ครูเตรียมเอง

2.5) การปรับปรุงการเรียนการสอน เป็นการพัฒนาครูผู้สอนให้ก้าวทันวิทยาการเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการ ความก้าวหน้าของสังคม ธุรกิจ อุตสาหกรรม เป็นต้น

2.6) การฝึกงาน จุดมุ่งหมายของการฝึกงานเป็นการให้นักเรียนนักศึกษาผู้จ้กนำเอาทฤษฎีมาประยุกต์ใช้กับชีวิตจริง อีกทั้งยังมุ่งให้ผู้เรียนได้เห็นปัญหาที่แท้จริงในสาขาวิชาและอาชีพนั้น เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้เตรียมตัวที่จะออกเผชิญกับชีวิตจริงต่อไป

3) การจัดบริการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและส่งเสริมการจัดหลักสูตร โปรแกรมการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ ได้แก่

3.1) การจัดสื่อการเรียนการสอน เป็นสิ่งที่เอื้อต่อการศึกษานักเรียน นักศึกษา เน้นกิจกรรมและเครื่องมือให้ครูได้เลือกในการสอน

3.2) การจัดห้องสมุด เป็นที่รวมหนังสือ เอกสารสิ่งพิมพ์ และวัสดุอุปกรณ์ที่เป็นแหล่งวิทยาการให้นักเรียนนักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

3.3) การนิเทศการสอน เป็นการช่วยเหลือแนะแนวครูให้เกิดการปรับปรุงแก้ไขปัญหาการเรียนการสอน

4) การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน เป็นกระบวนการเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการเรียน

ปองสิน วิเศษศิริ (2555) กล่าวถึงขอบข่ายของการบริหารวิชาการไว้ ดังนี้

1) การบริหารหลักสูตร เป็นการกำหนดสิ่งที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ โดยนำหนักหรือปริมาณรายวิชาต่างๆ ที่จัดก็ควรเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน ซึ่งการบริหารหลักสูตรประกอบด้วย

1.1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

1.2) การจัดทำหลักสูตร

1.3) การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้

2) การบริหารการเรียนการสอน เป็นการวางแผนและกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ประกอบด้วย

2.1) การจัดทำแผนการเรียนรู้

2.2) การจัดตารางสอน

- 2.3) การแบ่งกลุ่มผู้เรียน
 - 2.4) การจัดครูเข้าสอน
 - 2.5) การจัดสอนเสริม
 - 2.6) การจัดสื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์เครื่องใช้ และตำรา
 - 2.7) การจัดสถานที่ ห้องสมุด แหล่งการเรียนรู้ และสิ่งอำนวยความสะดวก
 - 2.8) การนิเทศภายในสถานศึกษา
 - 2.9) การพัฒนาบุคลากร
- 3) การประเมินผลการเรียน

จากข้อบ่งชี้งานวิชาการตามกฎหมาย นักวิชาการ และหน่วยงานทางการศึกษา
ข้างต้นสามารถสังเคราะห์ข้อบ่งชี้งานบริหารวิชาการเป็นตารางได้ ดังนี้

ตารางที่ 2.2 ตารางสังเคราะห์กรอบแนวคิดขอบข่ายการบริหารวิชาการ

ลำดับที่	ขอบข่ายของการพัฒนาการบริหารวิชาการ	นักวิชาการ/หน่วยงานทางวิชาการ						กรอบแนวคิดสรุปองค์ประกอบของการพัฒนาการบริหารวิชาการ
		รุ่งชัชดาพร เวระชาติ (2550)	สมาน อัครภูมิ (2551)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552)	จามจุรี จำเมือง (2552)	ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553)	ปองสิน วิเศษศิริ (2555)	
1	การวางแผนงานวิชาการ	/	/			/		การพัฒนาหลักสูตร
2	การพัฒนาหลักสูตร	/	/	/	/	/	/	
3	การบริหารหลักสูตร						/	
4	การจัดการเรียนการสอน		/			/		การจัดการเรียนการสอน
5	การพัฒนากระบวนการเรียนรู้	/	/	/	/	/		
6	การบริหารการเรียนการสอน						/	
7	การจัดบริการเกี่ยวกับการเรียนการสอน	/				/		
8	การจัดทำแผนการเรียนรู้							
9	การนิเทศการสอน	/	/	/		/	/	
10	สื่อและแหล่งเรียนรู้	/		/		/	/	
11	การพัฒนาแหล่งเรียนรู้			/				
12	การพัฒนาระบบประกันคุณภาพ	/		/				การวัดผลประเมินผล
13	การวัดผลประเมินผล			/	/	/		
14	การประเมินผลการเรียน		/	/			/	
15	การวางแผนงานวิชาการ		/					

จากตารางที่ 2.2 การสังเคราะห์ขอบข่ายการบริหารวิชาการ โดยพิจารณาตามความใกล้เคียงของความหมายตามนิยามศัพท์ พบว่ามีความสอดคล้องกันทั้งหมด 3 องค์ประกอบ คือ 1) การจัดการเรียนการสอน 2) การพัฒนาหลักสูตร และ 3) การวัดผลประเมินผล

ผู้วิจัยจึงสังเคราะห์การบริหารวิชาการออกมาได้เป็น 3 ขอบข่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการบริหารวิชาการ โดยสรุปค่านิยมที่ได้จากการสังเคราะห์ ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตร

Saylor & Alexander (1981) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรว่า การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development) หมายถึง การสร้าง Curriculum Materials รวมทั้งสื่อการเรียนที่นักเรียนใช้ ไม่ใช่การวางแผนหลักสูตรแต่จะเป็นผลที่เกิดจากการวางแผนหลักสูตร Curriculum Construction และ Curriculum Revision เป็นคำที่ใช้มาแต่ดั้งเดิมหมายถึง การเขียนและการปรับปรุงรายวิชาที่ศึกษา

Oliva (1982) อธิบายความหมายของหลักสูตรว่า เป็นแผนหรือโปรแกรมสำหรับประสบการณ์ทั้งหลายที่ผู้เรียนจะต้องประสบภายใต้การบริหารจัดการของโรงเรียน

ฮิลด้า ทาบา (1962 อ้างถึงใน จารุณี เก้าเอี้ยน 2557) ได้กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรหมายถึงการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหลักสูตรให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ทั้งในด้านการกำหนดจุดมุ่งหมายจัดเนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล และด้านอื่นๆ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเป็นการเปลี่ยนแปลงทั้งหมด ตั้งแต่จุดมุ่งหมายและวิธีการ และการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรนี้จะมีผลกระทบต่ออนทางด้านความคิด และความรู้สึกรักคิดของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ส่วนการปรับปรุงหลักสูตรหมายถึง การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเพียงบางส่วนโดยไม่เปลี่ยนแปลงแนวคิดพื้นฐาน หรือรูปแบบของหลักสูตร

กู๊ด (1973 อ้างถึงใน จารุณี เก้าเอี้ยน 2557) ให้ความเห็นไว้ว่าการพัฒนาหลักสูตรเกิดขึ้นได้ 2 รูปแบบคือ การปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร การปรับปรุงหลักสูตรเป็นวิธีการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้เหมาะสมกับจุดหมายของการสอน วัสดุ อุปกรณ์ วิธีการสอน รวมทั้งการประเมินผล ส่วนคำว่า การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร หมายถึงการแก้ไขหลักสูตรให้แตกต่างไปจากเดิม โดยพิจารณาความเหมาะสมและสถานการณ์

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2551) ได้กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการหรือขั้นตอนของการตัดสินใจหาทางเลือกทางการเรียนการสอนให้ เหมาะสมเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงทางการเรียนการสอนไปในทางที่ดีขึ้นเพื่อให้เหมาะกับผู้เรียนและสถานศึกษา โดยผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีส่วนร่วม

จารุณี เก้าเอี้ยน (2557) ได้อธิบายสรุปความหมายของการพัฒนาหลักสูตรว่า การพัฒนาหลักสูตร (Curriculum Development) หมายถึง การจัดทำหลักสูตร การปรับปรุง การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้ดีขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของบุคคล และสภาพสังคม

เสาวภา นิสมโกมล (2558) กล่าวไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตรหมายถึงการจัดทำหลักสูตร โดยมี จุดมุ่งหมาย และมีการจัดเนื้อหาสาระของรายวิชาเพื่อให้นักเรียนมีความเป็นพลเมืองคุณภาพ จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงทำให้สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรหมายถึง ผลที่เกิดจากการวางแผนหลักสูตร เช่น การเปลี่ยนแปลงและการปรับปรุงหลักสูตรให้ดีขึ้น โดยไม่เปลี่ยนแปลงแนวคิดพื้นฐาน หรือรูปแบบของหลักสูตร

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงทำให้สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และการกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร เพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

2. การจัดการเรียนการสอน

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) กำหนดขอบข่ายการดำเนินงานและบทบาทหน้าที่ของสถานศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ดังนี้

1. จัดทำแผนการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
2. จัดการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกช่วงชั้น ตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พัฒนาคุณธรรมนำความรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
3. ใช้สื่อการเรียนการสอนและแหล่งการเรียนรู้
4. จัดกิจกรรมห้องสมุด ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการเรียนรู้
5. ส่งเสริมการวิจัย และการพัฒนาการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
6. ส่งเสริมการพัฒนาความเป็นเลิศของนักเรียน และช่วยเหลือนักเรียนพิการ ด้อยโอกาส และมีความสามารถพิเศษและกำหนดขอบข่ายการดำเนินงานและบทบาทหน้าที่ของสถานศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ดังนี้

6.1 จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

6.2 ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

6.3 จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

6.4 การจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้ สอดคล้องกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ไว้ในวิชา

6.5 ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนการสอน และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ เกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ทั้งผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน จากแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ

6.6 จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

6.7 ศึกษาค้นคว้าพัฒนารูปแบบ หรือการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ที่ก้าวหน้า เพื่อเป็นการนำจัดการกระบวนการเรียนรู้ เพื่อเป็นต้นแบบให้กับสถานศึกษาอื่น

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษา อยู่ที่การจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการวางแผนการบริหารงานด้วยความร่วมมือของบุคลากรในสถานศึกษา โดยเฉพาะครูซึ่งเป็นตัวจักรสำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนมีคุณภาพ ซึ่งลักษณะงานการจัดการเรียนการสอน มีดังต่อไปนี้

1. จัดครูเข้าสอนมีความสำคัญในการนำหลักสูตรไปใช้ เพราะการจัดการเรียนการสอนจะเกิดผลดีเมื่อครูมีความรู้ ความสามารถ เหมาะกับงานที่รับผิดชอบ

2. การจัดทำตารางสอนเป็นการกำหนดวิชาและเวลาที่เรียน โดยผู้จัดต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรดีพอสมควร จะต้องรู้เนื้อหาวิชา และมีความรู้เกี่ยวกับวัยและพัฒนาการของนักเรียนแต่ละระดับชั้น

3. การจัดทำแผนการสอน เป็นการเตรียมการล่วงหน้า เพื่อช่วยให้ครูมีเวลาและโอกาสในการคำนึงถึงจุดประสงค์ของบทเรียน เนื้อหาสาระ กิจกรรมการสอน สื่อการสอน และการวัดและประเมินผล รวมทั้งยังช่วยให้การสอนของครูมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน

4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ถือเป็นหัวใจสำคัญของการนำหลักสูตรไปใช้ เพื่อให้นักเรียนได้บรรลุผลตามที่หลักสูตรกำหนด

จามจุรี จำเมือง (2552) เสนอแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ดังนี้

1. ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. ส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง และการปฏิบัติจริง การส่งเสริมให้รักการอ่าน และใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง การผสมผสานความรู้ต่าง ๆ ให้สมดุลกันปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระกิจกรรมทั้งนี้ โดย

การจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม และแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้และการนำภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือเครือข่าย ผู้ปกครอง ชุมชน มามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนตามความเหมาะสม

3. จัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนแก่ครูในกลุ่มสาระต่าง ๆ โดยเน้นการนิเทศที่ร่วมมือช่วยเหลือกันแบบกัลยาณมิตร เช่น นิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนร่วมกัน หรือแบบอื่น ๆ ตามความเหมาะสม

4. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาครู เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

ทศนา แคมมณี (2545) ให้ความหมายของ การจัดการเรียนการสอน ว่าหมายถึง กระบวนการจัดการด้านการเรียนการสอน โดยให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนได้ มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน การจัดการเรียนการสอนจะเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน โดยพิจารณาจาก หลักสูตร ผู้สอน ผู้เรียน วิธีการสอน และการประเมินผล ตลอดจนถึงการเรียนการสอน เป็นต้น เรณูมาศ มาอุ่น (2559) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพเป็นกระบวนการที่เป็นปฏิสัมพันธ์ 2 ทาง ระหว่างอาจารย์ผู้สอนกับผู้เรียน ซึ่งมี ลักษณะเฉพาะ คือ เป็นผู้ที่กำลังจะเป็นผู้ใหญ่หรือเป็นผู้ใหญ่เต็มตัวแล้ว ดังนั้นการจะจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามจุดมุ่งหมายของการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยได้นั้น อาจารย์ผู้สอนซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนการสอน นอกจากต้องเป็นผู้มีความรู้เชิง เนื้อหาวิชาที่สอนอย่างเป็นเยี่ยมแล้วยังจะต้องเป็นผู้ที่เข้าใจธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียน พร้อมทั้ง ต้องมีทักษะการสอนที่เป็นเยี่ยมอีกด้วย

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2533 : 80) สรุปว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่ผู้สอน และผู้เรียนนำมาใช้ในระบบการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับมนตรี แยมกสิกร (2526 : 29) ได้กล่าวไว้ว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ตัวกลางที่ช่วยนำความรู้จากผู้สอนหรือแหล่งความรู้ไปยังผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตามที่ต้องการ

วาสนา ชาวหา (2525 : 15) สรุปว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งใดก็ตามที่เป็นตัวกลางนำความรู้ไปสู่ผู้เรียน และทำให้การเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

พิมพ์วรรณ เทพสุมาธานนท์ (253 1 : 29) ได้กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนหมายถึง ตัวกลางที่ช่วยนำความรู้จากผู้สอนหรือแหล่งความรู้ไปยังผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตามที่ต้องการ

เกอร์ลัช และอีไล (Gerlach, and Ely, 1982 : 282) อ้างถึงในกิดานันท์ มลิทอง (2540) ให้ความหมายของคำว่า สื่อการเรียนการสอนว่า สื่อการสอนมีบทบาทเป็นกุญแจสำคัญในการวางแผนและการใช้การสอนเชิงระบบ สื่อมีความหมายมากไม่ว่าจะเป็นบุคคล วัสดุ อุปกรณ์วิธีการ

หรือเหตุการณ์ที่สร้างเงื่อนไข ซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ทักษะและทัศนคติต่างๆตามความหมายนี้ อาจารย์ ตำรา และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนเป็นสื่อทั้งสิ้น

บราวน์ และคนอื่นๆ (Brown and others. 1977) ได้กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน คือ อุปกรณ์ทั้งหลายที่สามารถช่วยเสนอความรู้ให้แก่ผู้เรียนจนเกิดผลการเรียนที่ดี ทั้งที่มีความหมายรวมถึงกิจกรรมต่างๆ ที่ไม่เฉพาะแต่สิ่งที่เป็นวัตถุ หรือเครื่องมือเท่านั้นจากความหมายสื่อการเรียนการสอนหรือสื่อการสอนที่นักการศึกษาได้กล่าวไว้ข้างต้นนั้น สรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอนหมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ วิธีการ และตัวกลางที่สามารถถ่ายทอดความรู้จากผู้สอนหรือแหล่งความรู้ต่างๆ ไปยังผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับรู้เรื่องราวหรือความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544) ได้อธิบาย ความหมายของแหล่งเรียนรู้ ว่าแหล่งเรียนรู้ หมายถึง แหล่งหรือที่รวม อันอาจเป็นสถานที่ หรือศูนย์รวมที่ประกอบด้วย ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ และกิจกรรมที่มีกระบวนการเรียนรู้ หรือกระบวนการเรียนการสอนที่มีรูปแบบแตกต่างจากกระบวนการเรียนรู้ หรือกระบวนการเรียนรู้อื่นๆที่มีกำหนดเวลาเรียนยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการและความพร้อมของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งไม่จำเป็นต้องรูปแบบเดียวกันกับการประเมินผลในชั้นหรือห้องเรียนนั้น จะเห็นได้ว่าการจัดอยู่มากมาย ทั้งที่เป็นของภาครัฐและภาคเอกชน วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งนั้นเป็นการเฉพาะแตกต่างกันออกไปไม่ว่าจะเป็นพิพิธภัณฑ์ สวนพฤกษศาสตร์ หอสมุดแห่งชาติ และอุทยานประวัติศาสตร์ เป็นต้น

กรมวิชาการ (2544) ได้ให้ความหมายของแหล่งเรียนรู้ว่า แหล่งเรียนรู้ หมายถึง แหล่งข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ แหล่งความรู้วิทยากรและประสบการณ์ที่สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียน ใฝ่รู้ แสวงหาความรู้และเรียนรู้ด้วยตนเองตามอัธยาศัยอย่างกว้างขวาง และต่อเนื่องจากแหล่งต่างๆ เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ซึ่งได้แก่ ศูนย์พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนวิชาต่างๆ พิพิธภัณฑ์หอศิลป์ ห้องวัฒนธรรม ห้องภูมิปัญญา ห้องเฉลิมพระเกียรติ ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ ห้องพยาบาล ห้องแนะแนวห้องสหกรณ์ ห้องดนตรีไทยสากล สวนศิลป์ สวนสมุนไพรสวนสุขภาพ สวนธรรมะ สวนเกษตรศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องโสตทัศนศึกษา ห้องมัลติมีเดีย ห้องอินเทอร์เน็ตห้องโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดหมวดวิชาตามกลุ่มสาระ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544) ก็ให้ความหมายของแหล่งเรียนรู้ว่า แหล่งเรียนรู้ หมายถึง สิ่งแวดล้อม สถานที่สำคัญในการศึกษา เช่น ห้องสมุด ศูนย์การเรียนรู้ โรงงาน สถานที่ทางประวัติศาสตร์ วัด พิพิธภัณฑ์ สถานประกอบการ สำนักงาน ชุมชนหน่วยงานศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2544) ได้ให้ความหมายของแหล่งเรียนรู้ คือ แหล่งข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศ แหล่งความรู้วิทยากร และประสบการณ์ที่สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียน ใฝ่รู้ แสวงหาความรู้และเรียนรู้ด้วย

ตนเอง ตามอรรถาธิบายอย่างกว้างขวางและต่อเนื่องจากแหล่งต่างๆ เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

วิเชียร วงศ์คำจันทร์ (2545) ได้ให้ความหมายของแหล่งเรียนรู้ว่า เป็นแหล่งข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ วิทยากร ภูมิปัญญาชาวบ้านและประสบการณ์อื่นๆ ที่สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

สรรค์ วรอินทร์ และทิพวัลย์ คำคง (2545) ได้กล่าวถึงความหมายของแหล่งเรียนรู้ หมายถึง แหล่งหรือสถานที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ประชาชนทั่วไป สามารถศึกษาหาความรู้ได้ด้วยตนเองจากหลักสูตรหลายรูปแบบ แหล่งความรู้ลักษณะดังกล่าวหมายถึง ทั้งที่เป็นสถานที่และทั้งเป็นตัวบุคคล เช่น ห้องสมุดประชาชน ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน พิพิธภัณฑ์การศึกษา เป็นต้น นอกจากนี้ยังหมายถึง ครู วิทยากรคือผู้ที่มีความรู้ ความสามารถเฉพาะด้าน ทำหน้าที่ในการให้ความรู้ด้านต่างๆ แก่คนในชุมชน

ดำริ บุญชู (2548) ได้ให้ความหมายของแหล่งเรียนรู้ หมายถึง แหล่งข้อมูลข่าวสาร ความรู้ ประสบการณ์ทั้งหลายที่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง จากการได้คิดเอง ปฏิบัติเองและสร้างความรู้ด้วยตนเอง ตามอรรถาธิบายและต่อเนื่อง จนเกิดกระบวนการเรียนรู้และสุดท้ายก็จะเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่า **การจัดการเรียนการสอน** หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียน

3. การวัดผลประเมินผล

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) กล่าวถึงความหมายของการวัดผลว่า เป็นกระบวนการที่กำหนดจำนวนตัวเลขให้กับวัตถุสิ่งของหรือบุคคลตามความมุ่งหมาย และเปรียบเทียบลักษณะความแตกต่างที่ปรากฏอยู่ในสิ่งที่จะวัดนั้น ผลที่ได้จากการวัดเป็นจำนวนตัวเลข โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบการสอนของครูและการเรียนของผู้เรียนในด้านการเรียนรู้ 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Domain) ด้านทักษะปฏิบัติ (Psychomotor Domain) และด้านเจตคติ (Affective Domain)

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (2551) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง การหาข้อมูลค่าคะแนนที่เชื่อถือได้ ซึ่งคำว่า "เชื่อถือได้" หมายถึง มีความตรง (Validity) มีความเที่ยง (Reliability) และมีความเป็นปรนัย (Objectivity)

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) อธิบายความหมายของการวัดผลว่า เป็นกระบวนการที่กำหนดจำนวนตัวเลขให้กับวัตถุสิ่งของหรือบุคคลตามความมุ่งหมาย และเปรียบเทียบลักษณะความ

แตกต่างกันที่ปรากฏอยู่ในสิ่งที่จะวัดนั้น ผลที่ได้จากการวัดเป็นจำนวนตัวเลขหรือเป็นการวัดในเชิงปริมาณ

อนุวัติ คุณแก้ว (2558) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง การนำเครื่องมือวัดทางการศึกษาไปทดสอบกับผู้เรียนหรือผู้สอบ แล้วจะเกิดผลที่เป็นปริมาณ หรือสัญลักษณ์แทนสิ่งที่วัด เช่น การใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นต้น ส่วนการประเมินผล หมายถึง การตัดสิน หรือลงสรุปผลข้อมูล จากการวัดผลที่เป็นทั้งปริมาณหรือคุณภาพว่าสิ่งนั้นดีมากน้อยเพียงใด มีคุณค่าอยู่ในระดับใด เมื่อ เทียบกับมาตรฐานหรือเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยที่การประเมินผลทางการศึกษาเป็นการตัดสินหรือสรุปผล ทางด้านการศึกษา

พันวิชญ์ เลียงซีพชอบ (2561) กล่าวว่า การวัดและประเมินผล หมายถึง การวัดคุณลักษณะของบุคคลจากผลการตอบคำถาม การสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์การตรวจ ผลงานต่างๆ ตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดเพื่อแสดงคุณค่าเชิงปริมาณหรือตัวเลขที่วัดได้ แล้วนำข้อมูลมาตีค่าและตัดสินคุณค่าของผู้เรียน

จากนิยามของนักวิชาการข้างต้น **การวัดผลประเมินผล** หมายถึง การกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดประเมินผล การพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินผล และการวัดและประเมินผลด้านการสร้างแรงบันดาลใจ

2.3 โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์

2.3.1 บริบทของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์

โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตั้งอยู่เลขที่ 569 ซอยรังสิตนครนายก 62 ตำบลประชาธิปไตย อำเภอดุสิตบุรี จังหวัดปทุมธานี 12130 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โทรศัพท์ 02-5319696 โทรสาร 02-5319384 email : kongfawattanawit@gmail.com website : kongfawattanawit.ac.th ได้รับอนุญาตจัดตั้งเมื่อวันที่ 26 มกราคม 2525 เปิดสอนระดับชั้นเตรียมอนุบาล ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนนักเรียน 350 คน จำนวนบุคลากรโรงเรียน 85 คน

วิสัยทัศน์ คือ เราจะเป็นโรงเรียนอนุบาลและประถมศึกษาในระดับโลกที่สรรค์สร้างองค์ความรู้และเป็นผู้นำในการสร้างแรงบันดาลใจพาเด็กไทยสู่สากล **พันธกิจ** คือ 1) สร้างนักเรียนให้มีความคิดสร้างสรรค์และมีความเป็นผู้นำ 2) ครูและนักเรียนร่วมสร้างแรงบันดาลใจก้าวไกลสู่สากล 3) นักเรียนเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถด้านภาษานานาชาติ 4) พัฒนานักเรียนให้สามารถบูรณาการองค์ความรู้ด้านวิชาการและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง 5) นักเรียนมีจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมและใส่ใจในความเป็นไทย

เป้าหมาย ดังนี้

- 1) โรงเรียนมีรูปแบบพัฒนานักเรียนให้มี ความเป็นผู้นำและมีความคิดสร้างสรรค์
- 2) ครูมีแรงบันดาลใจในการยกระดับในการปฏิบัติงานและ นักเรียน ค้นพบบุคคลต้นแบบที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับตนเองได้
- 3) นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษานานาชาติเทียบเท่าในระดับสากล
- 4) นักเรียนสามารถนำองค์ความรู้ที่หลากหลายปรับใช้ได้ในชีวิตประจำวันและสามารถปรับตัวกับความหลากหลายของวัฒนธรรมและเทคโนโลยี
- 5) โรงเรียนสร้างเครือข่าย ความร่วมมือด้านการรักษาสีสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ความเป็นไทย
- 6) โรงเรียนมีรูปแบบในการจัดการเรียนการสอน และแผนเผชิญเหตุเพื่อเตรียมพร้อมกับสถานการณ์โควิด-19 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ (Strategies) ดังนี้

- 1) สร้างรูปแบบการพัฒนาผู้นำและกระบวนการสร้างความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน
- 2) ส่งเสริมการสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนค้นพบบุคคลต้นแบบเป้าหมายและแรงกระตุ้นของตนเองได้
- 3) เสริมสร้างการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษานานาชาติให้เทียบเท่าในระดับสากล
- 4) ยกกระดับคุณภาพการศึกษาให้สูงกว่ามาตรฐานสากลและเสริมสร้างการเรียนรู้ความหลากหลายของวัฒนธรรมและเทคโนโลยีของต่างประเทศ
- 5) ยกย่องรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ การรักษาสีสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์ความเป็นไทยตามแนวทาง ESTC (Environment, Social, Thai Cultivate)
- 6) เสริมสร้างรูปแบบกิจกรรมพัฒนาสมอง (Brain Development Activities) ให้เป็นกระบวนการทางปัญญา (Cognitive Process นำไปสู่โครงสร้างสถาปัตยกรรมของสมอง (Brain Architecture)
- 7) ปรับเปลี่ยนกระบวนการพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาให้มีความรู้และมีทักษะในการปฏิบัติงานที่สูงขึ้น
- 8) สนับสนุนให้มีการวิจัยถึงพฤติกรรมความหลากหลายในด้านต่างๆของนักเรียนทุกระดับชั้นโดยสามารถนำมาวางแผนร่วม ร่วมกันพัฒนานักเรียนของทุกฝ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 9) ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน และการจัดทำแผนเผชิญเหตุเพื่อเตรียมพร้อมกับสถานการณ์โควิด-19 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.2 จุดเน้นของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์

การจัดการศึกษาโดยมุ่งเน้นแนวทางตามธรรมชาติการทำงานของสมอง เพื่อให้ให้นักเรียนมีประสบการณ์แห่งความสุขและเก่งเต็มศักยภาพ ด้วยการออกแบบกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในหัวข้อการเรียนรู้ ได้ลงมือทำ สร้างแรงบันดาลใจในการร่วมค้นคว้าอย่างลงลึกในหัวข้อที่นักเรียนสนใจ นำมาแลกเปลี่ยนระดมสมองร่วมกับกลุ่มเพื่อนและคุณครู เป็นการเรียนรู้ที่มีชีวิตชีวาบนพื้นฐานของความเป็นจริงในสภาพแวดล้อมและบริบทสังคมในปัจจุบัน เพื่อสร้างนักเรียนของเราให้มีเครื่องมือในการดำเนินชีวิต ทั้งทักษะการใช้ชีวิต พร้อมทั้งคำนึงถึงความงอกงามทางสติปัญญาหลากหลายด้าน ตามทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple intelligences) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้อย่างลุ่มลึกในเรื่องที่ตนสนใจ รู้เรื่องราวรากเหง้าแห่งความเป็นไทย มีหูตากว้างไกล เปิดรับวิทยาการจากนานาประเทศเพื่อต่อเติมความรู้และความคิด มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้มีอารมณ์ที่สดชื่น แจ่มใส สนุกสนานในการเรียนรู้ ยอมรับความรู้ ด้วยกิจกรรมแห่งความรักและเกื้อกูล สร้างสังคมแห่งความเข้าใจและเบิกบานกับชีวิตในรั้วของการเรียนรู้ บนพื้นฐานของงานวิจัยการทำงานของสมองมนุษย์ผ่าน Madi Model

การสร้างแรงจูงใจสู่แรงบันดาลใจมีเป้าหมายเพื่อปูทางให้นักเรียนเข้าสู่การบรรลุเป้าหมายสูงส่งของตนเอง (Self-Actualization) ซึ่งหมายถึง สามารถเชื่อมโยงกับสิ่งที่ยิ่งใหญ่สูงส่งกว่าตัวเอง หรือรู้สึกตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่มีคุณค่าสูงส่งที่ตนเองต้องการพัฒนาไปสู่ยุทธศาสตร์ และวิธีการที่ครูสร้างแรงจูงใจและแรงบันดาลใจให้เด็ก

2.3.3 หลักสูตรของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์

หลักสูตรของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ มีหลักสูตรแกนกลางในการจัดการศึกษา โดยใช้แนวคิดของ เรจจิโอ เอมีเลีย (Reggio Emilia approach) เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยที่แนวคิดแบบ Reggio Emilia Approach คือ ระบบการศึกษาเชิงผสม (Complex System) ได้เป็นที่ยอมรับและมีการปรับใช้ในหลายๆ มุมมองพื้นฐานในงานของ Dewey, Piaget, Vygotsky รวมถึงนักปรัชญาคนอื่นๆ อีกมากมาย ระบบการศึกษาเชิงผสมได้ประกอบไปด้วย กฎของการประสานงานร่วมกันระหว่างนักเรียน ครู และผู้ปกครอง รวมไปถึงโครงสร้างร่วมของความรู้ (Co-construction of Knowledge) ที่ประกอบไปด้วย การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันของแต่ละคน และการเรียนรู้การอยู่ร่วมกันในสังคม ที่เกี่ยวข้องกับกฎของวัฒนธรรมในการเข้าใจการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน (Baji Rankin, 2004)

หัวใจหลักของระบบนี้คือภาพลักษณ์อันทรงพลังของเด็ก ครูผู้สอนที่ยึดหลักการสอบแบบ Reggio Emilia จะไม่มองเด็กๆ เสมือนภาชนะที่ว่างเปล่าที่รอการเติมเต็มด้วยความจริงทั้งหลาย แต่พวกเขาจะมองเด็กๆ ดังผู้ที่เปี่ยมไปด้วยศักยภาพและความสามารถที่สามารถสร้างทฤษฎีขึ้นมาได้ด้วยตัวของพวกเขาเอง ตามที่ Loris Malaguzzi ได้บัญญัติไว้เกี่ยวกับสิทธิของเด็กคือ เด็กถูกมองอย่างไร

เด็กทุกคนมีสิทธิมีเสียงเหมือนคนอื่นๆ ทุกคนเป็นพลเมืองที่ถูกต้องตามกฎหมายและมีสิทธิในสังคม ทั้งสองอย่างนั้นคือตัวสร้างประสบการณ์ของเขา ดังนั้นการได้มีส่วนร่วมในองค์กรของความมีสิทธิส่วนบุคคลของเขา ความสามารถ และการปกครองตนเอง สู่ความสัมพันธ์และการมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนๆนักเรียน ผู้ใหญ่ ความคิด และสิ่งของต่างๆ ของเขา รวมถึงเหตุการณ์จริงและจินตนาการในโลกแห่งการเชื่อมความสัมพันธ์กัน ทั้งหมดนี้คือรากฐานของการสร้าง “พลเมืองที่ดีขึ้นของโลก” และพัฒนาคุณภาพของการสื่อสารทั้งเป็นกลุ่มและระหว่างบุคคล กับศักยภาพและความสามารถที่เปี่ยมล้น ความแข็งแกร่งและความคิดสร้างสรรค์ของพวกเขา เป็นความเจ็บปวดและแค้นแค้นที่ไม่สามารถเอาคืนกลับมาได้ของเด็กคนหนึ่งถ้าหากความจริงเหล่านี้ไม่เป็นที่ยอมรับ

เริ่มจากจุดเริ่มแรกที่สำคัญ คือ การให้เด็กได้ใช้สิทธิในการได้แสดงออกถึงความสามารถของเขา ความสามารถการอยู่ร่วมกันในสังคม ได้รับความรักและความเชื่อใจ และได้รับความพึงพอใจในความต้องการที่จะเรียนรู้ สิ่ง que ทุกคนควรตระหนักถึงให้มากกว่านี้คือการได้รับความรู้สึกความปลอดภัยจากความใกล้ชิดกันระหว่างผู้ปกครองหรือผู้ใหญ่ที่โตกว่า และเป็นผู้ที่พร้อมจะช่วยเหลือเด็กทุกเมื่อ และให้ความสำคัญในการค้นหากลยุทธ์อย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับความคิดและการกระทำของเขามากกว่าการถ่ายทอดความรู้และความสามารถ กลยุทธ์ที่สร้างสรรค์มีส่วนทำให้การพัฒนาความฉลาดในด้านการสร้างสรรค์ มีอิสระในการนึกคิด การเคารพในสิทธิของเด็ก คือสัญญาความเป็นมนุษย์ที่ประสบความสำเร็จ

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการและการสร้างแรงบันดาลใจ หลายเรื่อง ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปงานวิจัย ในแต่ละเรื่องไว้ดังนี้

นิภาพร ปาระแก้ว (2542) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมการใช้สื่อการสอนของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งเสริมการใช้สื่อการสอนของครูใน 3 ปัจจัยคือ 1) ปัจจัยเกี่ยวกับสื่อการสอน 2) ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน 3) ปัจจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่น ซึ่งได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จำนวน 346 คน จากประชากรจำนวน 3,461 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับสื่อการสอน เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการใช้สื่อการสอนของครูในระดับมาก ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายใน โรงเรียน เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการใช้สื่อการสอนของครู ในระดับปานกลาง และปัจจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจ เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการใช้สื่อการสอนของครู ในระดับปานกลาง

สมชาย จินตพันธ์ (2546) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการศึกษา พบว่า

- 1) ผู้บริหารปฏิบัติงานวิชาการด้านหลักสูตร อยู่ในระดับมาก มีการประเมินผลการใช้หลักสูตรตลอดเวลา และนำผลนั้นมาปรับปรุงการเรียนการสอน
- 2) ด้านการเรียนการสอน ให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนจัดการเรียนการสอน
- 3) มีการประชุมวางแผนเพื่อดำเนินการจัดสร้าง บำรุงและพัฒนา สื่อการเรียนการสอน
- 4) มีการประชุมชี้แจง สร้างความเข้าใจและการยอมรับบทบาทร่วมกันระหว่างครูผู้สอนกับนิเทศการสอนด้านห้องสมุด มีการส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ซึ่งห้องสมุดจัดขึ้นมากที่สุด
- 5) มีการตรวจหลักฐานการวัดผลและประเมินผลประจําชั้นเรียนของครูประจําชั้นเป็นปัจจุบันส่วนที่มีปัญหา คือ

- 5.1) การสอนซ่อมเสริมที่มีการปฏิบัติน้อย
- 5.2) การเชิญวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้คำแนะนำเกี่ยวกับดำเนินการจัดสร้าง ค้นคว้าและจัดกิจกรรมให้ความรู้ทางวิชาการมีน้อยที่สุด
- 5.3) ขาดคลังข้อสอบเพื่อปรับปรุงคุณภาพของเครื่องมือวัดและประเมินผล

กนกวรรณ โตเข้ม (2547) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ใน 8 ด้าน ผลการศึกษา พบว่า

- 1) สภาพการบริหารงานวิชาการ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก
- 2) ปัญหาการบริหารงานวิชาการพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย และการเปรียบเทียบสภาพและปัญหา จำแนกตาม สถานภาพการปฏิบัติงาน วุฒิการศึกษาประสบการณ์การทำงานและขนาดโรงเรียน พบว่า ทุกสภาพและปัญหาที่จำแนกตามสมมุติฐานทุกรายด้านและภาพรวม มีระดับปฏิบัติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทัศนีย์ ศรีสวัสดิ์ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารการวัดและประเมินผลการศึกษา กับการปฏิบัติงานตามภารกิจการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของสถานศึกษาในจังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ

- 1) การบริหารการวัดและประเมินผลการศึกษาของสถานศึกษาในจังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9
- 2) การปฏิบัติงานตามภารกิจการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของสถานศึกษา ในจังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9
- 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารการวัดและประเมินผลการศึกษา กับการปฏิบัติงานตามภารกิจการ

วัดและประเมินผลการเรียนรู้ ของสถานศึกษาในจังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ สถานศึกษาในจังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 9 จำนวน 28 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารวิชาการหรือหัวหน้าฝ่ายบริหารงานวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ นายทะเบียน ครูวัดผลและครูผู้สอน รวมโรงเรียนละ 6 คน รวมทั้งสิ้น 168 คน เครื่องมือที่ใช้เป็น แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวัดและประเมินผลการศึกษาที่สร้างขึ้นตามแนวคิดของ กมล ภู ประเสริฐ (2547) การปฏิบัติงานตามภารกิจการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ที่สร้างขึ้นตามแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูลคือ ความถี่ ร้อยละ มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า

1. การบริหารการวัดและประเมินผลการศึกษาของสถานศึกษาในจังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก
2. การปฏิบัติงานตามภารกิจการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของสถานศึกษาใน จังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 โดยภาพรวม และรายด้านอยู่ใน ระดับมาก

วิภา ตันตุลพงษ์ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้าง ความสามารถในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์และทักษะการผลิตผลงานการเขียน สำหรับครูในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการศึกษาพบว่า หลักสูตรฝึกอบรมมีความ เหมาะสมและสอดคล้องอยู่ในระดับมาก (2) ประสิทธิภาพของหลักสูตร มีดังนี้ ครูมีความรู้ ความเข้าใจ และมีเจตคติในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์และทักษะการผลิตผลงานการเขียนหลังการฝึกอบรมสูง กว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 นักเรียนที่ได้รับการสอนจากครูที่ผ่านการ ฝึกอบรมมีผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์และทักษะการผลิตผลงานการเขียนสูงขึ้นอย่างมี นัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ.01 ครูมีความสามารถในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ในการสอน เขียนเชิงสร้างสรรค์และทักษะการผลิตผลงานการเขียนในระดับมากทุกด้าน (3) ผลการประเมินความ พึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมฯ อยู่ในระดับมาก

สีดาทิพย์ สุนดาอินทร์ และสิตานนท์ เจษฎาพิพัฒน์. (2560) ได้ศึกษาเรื่อง แรงบันดาลใจ ในการปฏิบัติงานของตำรวจดีเด่น สังกัดตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า แรงบันดาลใจสามารถ สร้างพฤติกรรมของมนุษย์ให้บรรลุเป้าหมายได้โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคและยั่งยืน ผิดกับการใช้ แรงจูงใจเป็นเครื่องมือ ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ประสบปัญหาจากแรงกดดันทางสังคม และ สภาพแวดล้อมการทำงานจนกำลังพลขาดขวัญกำลังใจแม้ในปัจจุบันมีการให้แรงจูงใจเป็นรางวัล ชมเชยการปฏิบัติงานดีเด่นเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจตอบแทนแก่เจ้าหน้าที่ แต่ในทางทฤษฎี

มาตรการเช่นนี้ ไม่ยั่งยืน การวิจัยนี้จึงค้นหาแรงบันดาลใจในการปฏิบัติงานของตำรวจดีเด่นว่ามีแรงบันดาลใจด้วยหรือไม่ โดยการวิจัยเชิงคุณภาพเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิตัวแบบสอบถาม จากนั้นเก็บข้อมูลทุติยภูมิด้วยการเลือกสัมภาษณ์เชิงลึกเฉพาะผู้ให้ข้อมูลหลักที่มีแรงบันดาลใจในเรื่องแรงบันดาลใจและที่มาของแรงบันดาลใจเป็นที่น่าตกใจมากกว่ามีเพียงประมาณร้อยละ 1 หรือ 2 ราย ของตำรวจดีเด่นจำนวน 131 รายเท่านั้นที่มีแรงบันดาลใจ ที่เหลือเป็นการทำงานตามแรงจูงใจ แรงบันดาลใจที่มีคือการเชื่อมั่นในศักยภาพของตนเองแสดงออกมาในรูปของความต้องการที่จะใช้ความสามารถของตนเองในการปฏิบัติงานและช่วยเหลือประชาชน ข้อค้นพบนี้ชี้ให้เห็นความไม่สมดุล ระหว่างการสร้างแรงบันดาลใจและการใช้แรงจูงใจในระบบของการบริหารงานตำรวจในปัจจุบัน ผลการศึกษาชี้ให้เห็นความจำเป็นเร่งด่วนของการสร้างระบบให้กำลังพลเกิดแรงบันดาลใจตั้งแต่ระยะ เริ่มต้นของการเข้ารับราชการและมีกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยการฝึกอบรม-กระตุ้นเตือน อย่างต่อเนื่อง หมุนเวียนให้กำลังพลเกิดแรงบันดาลใจและขวัญกำลังใจไปคู่กับอุดมการณ์ที่มีการปลูกฝังกันมา

วีรภัทร ไม้ไหว (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 46 สังกัดโรงเรียน กรุงเทพมหานคร มีองค์ประกอบที่สำคัญทั้งหมด 5 ส่วนคือ 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) เนื้อหาสาระหลักสูตร ประกอบด้วยหน่วยการเรียนรู้ 5 หน่วย ได้แก่ (1) สภาพแวดล้อมสังคม กรุงเทพมหานคร (2) วิเคราะห์ และตัดสินใจ แก้ปัญหาชีวิตได้ (3) รู้จักการดำเนินชีวิตใน กรุงเทพมหานคร (4) สร้างความแข็งแกร่ง และ (5) มีทัศนคติเชิงบวก ต่อตนเอง และสังคม (4) กิจกรรมการฝึกอบรมและ (5) สื่อประกอบการฝึกอบรม โดยมุ่งเน้นให้ครูที่เข้าอบรมนำหลักสูตร ฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนไปใช้กับนักเรียน ระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 สังกัด โรงเรียนกรุงเทพมหานคร ส่วนผลการประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมครูเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน ระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานครนั้น พบว่าครูผู้สอนที่รับการฝึกอบรม หลักสูตรฝึกอบรม มีความรู้ความเข้าใจ หลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรม ด้านความรู้และ ประสบการณ์ในการจัดการฝึกอบรม ครูผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจระดับมากที่สุดต่อหลักสูตร การพัฒนาครูเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียน และสามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ได้ระดับมากที่สุด

พราว อรุณรังสีเวช และคณะ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ศิลปิน และงานศิลปะ สู้แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์สื่อ พบว่า แรงบันดาลใจก่อให้เกิดการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ บุคลากรที่ทำงานด้าน การผลิตสื่อและนักศึกษาที่เรียนในด้านนี้ควรเรียนรู้ที่จะสร้างแรงบันดาลใจจากผลงานของผู้อื่น โดยไม่คิดที่จะลอกเลียนแบบเขา บทความนี้เขียนขึ้นมาเพื่อกระตุ้นให้ผู้ที่ทำงานด้านการผลิตสื่อและ

นักศึกษานิเทศศาสตร์ได้รับแรงบันดาลใจจากศิลปินที่มีชื่อเสียงและผลงานของเขา ซึ่งศิลปินเหล่านี้ อาจไม่ได้ทำงานด้านการผลิตสื่อ สิ่งนี้จะแสดงให้เห็นว่าคนหนึ่ง ๆ สามารถเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้อื่น ได้ แม้จะไม่ได้อยู่ในสายงานเดียวกัน ศิลปินทั้ง 3 ท่านที่ผู้เขียนมีความประทับใจและได้หยิบยกผลงาน มาเป็นตัวอย่าง คือ แอนดี้ โกลสเวอร์ตี เคนเนท สเนลสัน และลีโอนาโดดา วินชี งานของท่านเหล่านี้ สามารถยกมาเทียบเคียงกับงานการผลิตสื่อและงานด้านนิเทศศาสตร์ได้ เช่น ความไม่คงทนถาวร ในผลงานศิลปะของโกลสเวอร์ตี ความต้องการเผยแพร่ข้อมูลความรู้สู่สาธารณะของสเนลสัน และการบันทึกข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อชนรุ่นหลังในงานศิลปะของดา วินชี บทความนี้เสนอข้อแนะนำให้ ครู อาจารย์ และนายจ้าง ศึกษากรณีตัวอย่างเพื่อนำมาเป็นแรงบันดาลใจแก่ผู้ร่วมงานและนักศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากบุคคลที่มีชื่อเสียงในสายงานที่ท่านทำงานอยู่นั้น อาจมีไม่เพียงพอที่จะเป็นแรงบันดาลใจ แก่ผู้ที่ทำงานด้านนั้น ๆ ดังนั้นผลงานของศิลปินด้านใดก็ตาม สามารถก่อให้เกิดแรงบันดาลใจ แก่ผู้ที่ทำงานในศาสตร์อื่น ๆ ได้

เมธประจักษ์ เต็มกิจจรสุข และคณะ (2563) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบเทคนิคการพูดสร้าง แรงบันดาลใจในการทำงานจิตอาสาโดยพุทธสันติวิธี บทความวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอ รูปแบบเทคนิคการพูดสร้างแรงบันดาลใจในการทำงานจิตอาสาโดยพุทธสันติวิธี เป็นการวิจัย เชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างเป็นจิตอาสาที่พูดสร้างแรงบันดาลใจ โดยการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง รวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง จากผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 14 คน นำมา วิเคราะห์เนื้อหาพร้อมกับการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องผลการวิจัยพบว่า รูปแบบเทคนิคการพูด สร้างแรงบันดาลใจที่ พัฒนาขึ้นมา มีชื่อว่า SPEAK-HANSA Mode มีพื้นฐานของหลักธรรมะ สังคหวัตถุ 4 หลักธรรมะของพระโพธิสัตว์ (สุทธิ ปัญญาเมตตา และขันติ) และหลักพรหมวิหาร 4 สรุปลงเป็นคำพูดสั้น ๆ คือ อุทิศ อุดหนุน และเอาใจใส่ โดยเทคนิคการพูด SPEAK ซึ่งย่อจากโมเดล ประกอบด้วย S: Story Telling of Personal Experience (เล่าเรื่องราวประสบการณ์ส่วนตัวเป็น ตัวอย่างให้ผู้ฟัง) P: Present Moment (มีสติอยู่กับปัจจุบัน จดจ่ออยู่กับผู้ฟัง) E: Emotion (ใช้ อารมณ์เป็นตัวกระตุ้น เพื่อให้ผู้ฟังสนใจ) A: Ask Question (ใช้การตั้งคำถาม) K: knowledge (แบ่งปันองค์ความรู้ที่ตนถนัด และคาดการณ์ผลลัพธ์ที่ เกิดกับผู้ฟังเรียกว่า HANSA คือ H: Happiness (ความสุข) A: Awareness (ความตระหนักรู้) N: New Behavior (การมีพฤติกรรมใหม่) S: Self Esteem (การเห็นคุณค่าในตนเอง) และ A: Achievement (ความมุ่งมั่นต่อความสำเร็จและ เป้าหมาย) ข้อค้นพบของการวิจัยครั้งนี้คือ องค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับรูปแบบเทคนิคการพูดสร้าง แรงบันดาลใจสำหรับจิตอาสา ในการนำไปประยุกต์ใช้ในการพูดสร้างแรงบันดาลใจให้กับคนกลุ่มต่าง ๆ ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี เริ่มเปลี่ยนแปลงจากกลุ่มเล็ก ๆ สู่สังคมในวงกว้างได้ในที่สุด

ปริณุต ไชยนิชัย และคณะ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาสื่อสร้างแรงบันดาลใจด้วย กระบวนการในการพัฒนาบุคลิกภาพเพื่อการทำงาน กรณีศึกษา รายการโทรทัศน์ตามรอยพระองค์

ท่าน ผ่านครูสู่ห้องเรียน: สถาบันวิทยุโทรทัศน์การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม งานวิจัยนี้ มุ่งนำเสนอแนวคิดทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลังของการพัฒนาสื่อสร้างแรงบันดาลใจผ่านรายการสารคดีโทรทัศน์ “ตามรอยพระองค์ท่าน ผ่านครู สู่ห้องเรียน” โดยเนื้อหารายการมุ่งให้ผู้ชมทุกเพศทุกวัยเมื่อรับชมแล้วเกิดแรงบันดาลใจให้อยากเป็นครูผู้สืบสานแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ซึ่งตัวเองได้เชื่อมโยงเทคนิคต่างๆหลายรูปแบบเข้าผสมผสานกัน เพื่อให้เกิดจินตนาการที่ดีและจูงใจผู้ชมได้ อาทิ เรื่องเล่าจากบทสัมภาษณ์ มีการนำเสนอมิติมีเดียที่มัลติมีเดียประกอบทั้ง 5 มากระตุ้นความสนใจของผู้ชม ได้แก่ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง วิดีโอและตัวอักษร การใช้ดนตรีและเสียงประกอบ ทั้งนี้ก็เพื่อเสริมสร้างความหมายที่สมบูรณ์ให้แก่ภาพและเสียงที่ปรากฏบนจอโทรทัศน์ของมูลนิธิการศึกษาทางไกลในพระบรมราชูปถัมภ์ผ่านดาวเทียมซึ่งสถาบันวิทยุโทรทัศน์การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมรับหน้าที่ถ่ายทอดออกอากาศการเรียนการสอนจากโรงเรียนวังไกลกังวล ทั้งหมดก็เพื่อส่งความหมายที่ลึกซึ้งกินใจ และความรู้สึกในทางสร้างสรรค์แก่ผู้ชม สื่อสร้างแรงบันดาลใจดังกล่าวพัฒนาจากกระบวนการในการพัฒนาบุคลิกภาพเพื่อการทำงานตามคุณลักษณะพิเศษของมนุษย์ตามแนวคิดของสตอลทซ์ ในเนื้อหารายการจึงมีการเปรียบเทียบชีวิตการทำงานระหว่างอดีตกับปัจจุบันของครูแท้ที่ได้ชื่อว่าเป็นครูผู้สืบสานแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวโดยน้อมนำหลักทศพิธราชธรรมหนึ่งในสิบข้อสู่ห้องเรียน ท้ายสุดการเผยแพร่บทความนี้จะช่วยเปิดพื้นที่ให้กับแนวคิดของการพัฒนาสื่อสร้างแรงบันดาลใจเพื่อการสร้างสรรค์สื่อต่อไป

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Victoria C. Oleynick., et al. (2014). ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาแรงบันดาลใจทางวิทยาศาสตร์ในกระบวนการสร้างสรรค์: ความท้าทายและโอกาส ในบทความนี้ มีการทบทวนคดีและท้าทายในการศึกษาแรงบันดาลใจเชิงสร้างสรรค์ ตลอดจนแนวทางแก้ไขสำหรับความท้าทายเหล่านี้ที่เกิดจากงานเชิงทฤษฎีและเชิงประจักษ์เกี่ยวกับแรงบันดาลใจในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา อันดับแรก คือการหารือเกี่ยวกับปัญหาความกำกวมเชิงนิยาม ซึ่งได้รับการแก้ไขแล้วผ่านกระบวนการบูรณาการของการสร้างแนวความคิดเชิงสร้าง ประการที่สอง คือการหารือเกี่ยวกับความท้าทายในการดำเนินการสร้างแรงบันดาลใจ ความท้าทายนี้เอาชนะได้ด้วยการพัฒนาและการตรวจสอบ Inspiration Scale (IS) ซึ่งอาจใช้ในการประเมินลักษณะหรือแรงบันดาลใจ ประการที่สาม เราจัดการกับความคลุมเครือว่าแรงบันดาลใจแตกต่างจากแนวคิดที่เกี่ยวข้องอย่างไร (ความคิดสร้างสรรค์ ความเข้าใจ ผลกระทบเชิงบวก) โดยกล่าวถึงความถูกต้องของการเลือกปฏิบัติต่อไป เราพูดถึงอดีตที่ว่าแรงบันดาลใจและความพยายามทั้งสองมีบทบาทสำคัญแต่ต่างกันในการบวนการสร้างสรรค์ และเมื่อเอาชนะความท้าทายมากมาย เราขอโต้แย้งว่าขณะนี้มีการวางรากฐานสำหรับการวิจัยรุ่นใหม่ที่เน้นไปที่การ

รองรับของระบบประสาท การहारหรือเกี่ยวกับความท้าทายที่อาจเกิดขึ้นและโอกาสสำหรับการศึกษาระดับบัณฑิตยศาสตร์ ความเข้าใจที่ดีขึ้นเกี่ยวกับพื้นฐานทางชีววิทยาของการสร้างแรงบันดาลใจจะส่องให้เห็นกระบวนการที่ความคิดสร้างสรรค์ "จุดไฟให้จิตวิญญาณ" เพื่อให้บุคคลถูกบังคับให้เปลี่ยนความคิดเป็นผลผลิตและแนวทางแก้ไขที่อาจเป็นประโยชน์ต่อสังคม ผลการวิจัยพบว่าประสาทวิทยา ด้านแรงบันดาลใจอธิบายระดับสมองของตอนแรงบันดาลใจนั้นสามารถทำได้ ซึ่งถ้านำไปรวมกับคำอธิบายในระดับอื่น ๆ ของการวิเคราะห์เพื่อสร้างความเข้าใจที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นเกี่ยวกับแรงบันดาลใจ ความเข้าใจที่ลึกซึ้งนี้จะช่วยในการกำหนดว่าอย่างไรและทำไมบุคคลบางครั้งรู้สึก (หรือไม่รู้สึก) ถูกบังคับให้กระทำความคิดสร้างสรรค์ของพวกเขา แรงบันดาลใจมีพลังที่จะเปลี่ยนแปลง การเปลี่ยนแปลงไม่ใช่แค่สำหรับบุคคลแต่สำหรับสังคมด้วย เทคโนโลยี ความก้าวหน้าการรักษาโรค และการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมปัญหาแรกปรากฏเป็นความคิดที่มีแนวโน้ม ความสำคัญของการค้นหาว่าทำไม อย่างไร และสำหรับใครที่สร้างสรรค์แนวความคิดเกี่ยวกับปัญหาสังคมจุดประกายจิตวิญญาณและจุดประกายความคิดกระบวนการทำให้เป็นจริง

Pam Sammons (2015) จุดประสงค์ของบทความนี้คือเพื่อตรวจสอบแนวคิดของ "การสอนที่สร้างแรงบันดาลใจ" ตามกรณีศึกษาของผู้ปฏิบัติงานที่เป็นแบบอย่างในอังกฤษเพื่อแจ้งการพัฒนาทางวิชาชีพและการเรียนรู้ร่วมกัน และสนับสนุนการปรับปรุงโรงเรียน การออกแบบ/ระเบียบวิธี/แนวทาง - การศึกษานำการออกแบบวิธีการแบบผสมที่เกี่ยวข้องกับมุมมองที่หลากหลายแหล่งข้อมูลประกอบด้วยการสัมภาษณ์ครู ตารางการสังเกตในห้องเรียนอย่างเป็นระบบสองตารางและบันทึกภาคสนามเชิงคุณภาพจากการสังเกตในห้องเรียน การค้นพบเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพถูกรวมเข้าด้วยกันเพื่อให้สามารถระบุตำแหน่งและการสังเคราะห์ได้ ผลการวิจัย - ตัวอย่างที่ "สร้างแรงบันดาลใจ" ของครูแสดงให้เห็นจุดแข็งหลายประการในแง่ของคุณลักษณะของการสอนที่มีประสิทธิภาพมากกว่าที่ระบุไว้ในวรรณกรรมก่อนหน้านี้ อย่างไรก็ตาม การบูรณาการและการสังเคราะห์หลักฐานยังเผยให้เห็นลักษณะสำคัญของการฝึกปฏิบัติที่สร้างแรงบันดาลใจ และเน้นองค์ประกอบทางอารมณ์และการสะท้อนที่เข้มแข็ง ซึ่งแยกแยะความแตกต่างของการปฏิบัติที่สร้างแรงบันดาลใจ ซึ่งรวมถึง: ความสัมพันธ์เชิงบวก การจัดการห้องเรียน/พฤติกรรมที่ดี บรรยากาศเชิงบวกและน่าสนับสนุน ข้อเสนอแนะเชิงโครงสร้าง; ประสบการณ์การเรียนรู้คุณภาพสูง ความเพลิดเพลินและการมีส่วนร่วมและแรงจูงใจในระดับสูงของนักเรียน ข้อจำกัด/ผลกระทบของการวิจัย - การศึกษาขนาดเล็กนี้อิงจากกลุ่มตัวอย่างเฉพาะของครู 17 คนในอังกฤษ ดังนั้นผลลัพธ์จึงไม่จำเป็นต้องเป็นแบบทั่วไปในบริบทอื่น ผลกระทบในทางปฏิบัติผลการวิจัยและแนวทางสามารถใช้เพื่อสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพของครูและจัดหาทรัพยากรเพื่อส่งเสริมความร่วมมือในการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ความคิดริเริ่ม/คุณค่า - การสืบสวนให้หลักฐานใหม่เกี่ยวกับคุณลักษณะแนวทางปฏิบัติ และมุมมองของครูที่สร้างแรงบันดาลใจ การใช้มุมมองที่หลากหลายและการบูรณา

การผลการวิจัยทำให้เกิดหลักฐานใหม่ในการให้ข้อมูลและสนับสนุนการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

Ariya K., Kaewurai W., Chaisanit P. (2016) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน 2) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน การดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ 1) การสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน 2) การทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ 1) รูปแบบการเรียนการสอน และคู่มือการใช้ 2) แบบประเมินความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4) แบบบันทึกการเรียนรู้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดย การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติการทดสอบที และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาผลการวิจัยพบว่า 1. รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 1) ที่มาของรูปแบบการเรียนการสอน 2) รูปแบบการเรียนการสอน แบบ FL3D Model 3) การนำไปใช้ และ 4) ผลที่เกิดกับผู้เรียน ผลการตรวจสอบคุณภาพ พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.7015 2. ผลการทดลองใช้ พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความคิดเห็นในภาพรวมที่ดีต่อการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน

Tim Bottger., et al. (2017) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง แรงบันดาลใจของลูกค้า: การสร้างแนวคิด การพัฒนามาตราส่วน และการตรวจสอบความถูกต้อง การแนะนำลูกค้าให้รู้จักกับแนวคิดใหม่ๆ เป็นหัวใจสำคัญของการตลาด แต่ยังไม่ค่อยมีใครทราบเกี่ยวกับสถานะแรงบันดาลใจของลูกค้าอย่างน่าประหลาดใจ แรงบันดาลใจทั่วไปในด้านจิตวิทยาและการแนะนำแนวคิดเรื่องแรงบันดาลใจของลูกค้าในฐานะการสร้างแรงบันดาลใจชั่วคราวของลูกค้าที่อำนวยความสะดวกในการเปลี่ยนจากการรับแนวคิดที่กระตุ้นการตลาดไปสู่การแสวงหาเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับผู้บริโภคโดยแท้จริง ผู้เขียนพัฒนาและตรวจสอบมาตราส่วนแรงบันดาลใจของลูกค้าสองสถานะ 10 รายการที่ประกอบด้วยรัฐที่ได้รับแรงบันดาลใจและแรงบันดาลใจ กระบวนการพัฒนามาตราส่วนเริ่มต้นด้วยการสร้างรายการ ตามด้วยการศึกษาห้าเรื่อง: (1) การทำสเกลและการตรวจสอบเบื้องต้น (2) การสำรวจเครือข่าย (3) การทดสอบความถูกต้องของการทดลองและการคาดการณ์ (4) การทดลอง แบบจำลองแบบภายในสาขา และ (5) การประเมินความสามารถทั่วไปและเงื่อนไขขอบเขต ผลการวิจัยพบว่าคุณสมบัติทางไซโครเมตริกที่ดีของสเกล แสดงตำแหน่งเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับ

โครงสร้างทางการตลาดที่จัดตั้งขึ้น และสนับสนุนความถูกต้องในการทดลองและการคาดการณ์ การใช้มาตราส่วนในการปฏิบัติทางการตลาดเป็นวิธีใหม่สำหรับบริษัทในการเพิ่มความต้องการ กระตุ้นพฤติกรรมกรรมการสำรวจของลูกค้า และสร้างความภักดีของลูกค้า

Mohamed Buheji (2017) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การคั่นหน้านักเรียนที่ได้รับการวัดแรงบันดาลใจของเยาวชนในโรงเรียนมัธยม บทความและงานวิจัยจากมหาวิทยาลัยต่างๆในระดับเยาวชน งานวิจัยนี้มุ่งเน้นการยับยั้งความพยายามของผู้นำด้านการศึกษาไปสู่การสร้างนักเรียนที่ได้รับการสร้างแรงบันดาลใจมากขึ้น ซึ่งสามารถมีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ในเชิงบวกมากขึ้นในการพัฒนาและเสถียรภาพเศรษฐกิจและสังคมโลก ทั้งที่งานวิจัยมีข้อจำกัดว่าจะดำเนินการในประเทศใดประเทศหนึ่งและทำในระยะเวลาสองปี วิธีการและปริมาณข้อมูลที่รวบรวมได้ช่วยผลักดันให้เป็นลักษณะทั่วไปในประเทศอื่นๆ ที่ยังไม่ได้รับนักเรียนที่ได้รับการสร้างแรงบันดาลใจและปัญหาเรื่องเกรดแสดงถึงความสามารถในการแข่งขันของนักเรียนและความสำเร็จในอนาคต บทความนี้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการวัดทั้งนักเรียนที่ได้รับการดูแลและเงื่อนไขที่สร้างแรงบันดาลใจ โรงเรียนได้รับการสนับสนุนตามผลลัพธ์ของงานวิจัยเพื่อวัดจำนวนนักเรียนที่ได้รับการสร้างแรงบันดาลใจและแหล่งที่มาของการสร้างแรงบันดาลใจตามผลลัพธ์ที่คาดหวัง งานวิจัยนี้ยังปรากฏสถานการณ์ที่น่าตกใจว่าการวัดความสามารถในการแข่งขันทางการศึกษาในปัจจุบันอาจไม่ครอบคลุมถึงความพยายามและแหล่งที่สร้างแรงบันดาลใจของโรงเรียนการวิเคราะห์ข้อมูล และการอภิปรายแสดงให้เห็นว่าเราสามารถดึงดูดนักเรียนที่มีแรงบันดาลใจมากขึ้นสู่ตลาดตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย บทความนี้ได้กำหนดเกณฑ์บางอย่างที่สามารถใช้วัดทั้งนักเรียนที่ได้รับการสร้างแรงบันดาลใจและพัฒนาพวกเขา แรงบันดาลใจยังเป็นกระบวนการ ไม่เพียงแต่สามารถช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น แต่ยังพบว่าช่วยให้พวกเขามีส่วนร่วมมากขึ้นด้วยจิตวิญญาณของผู้ประกอบการ การติดตามแรงบันดาลใจของนักเรียนสามารถปรับปรุงผลการเรียนรวมทั้งผลการเรียน แรงบันดาลใจยังพบว่าเป็นการเชื่อมโยงอย่างมากกับความท้าทายของนักเรียนซึ่งการสอนสามารถเป็นส่วนหนึ่งได้ของเป้าหมายการเรียนรู้

Markus Wartiovaara, Tom Lahti, Joakim Wincent. (2019). ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของแรงบันดาลใจในการเป็นผู้ประกอบการ: ทฤษฎีและวาระการวิจัยในอนาคต ผลการวิจัยพบว่า บทบาทของแรงบันดาลใจในการเป็นผู้ประกอบการส่วนใหญ่ถูกมองข้ามไปในวรรณกรรมเรื่องการประกอบการ การค้นพบล่าสุดในวรรณกรรมทางจิตวิทยาาระบุว่าการสร้างแรงบันดาลใจมีบทบาทสำคัญในกระบวนการสร้างสรรค์ และอาจมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงในการรับรู้ ผลกระทบ และพฤติกรรม วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้คือการกำหนดโครงสร้าง ทบทวนวรรณกรรม และเสนอทฤษฎีเพื่อทำความเข้าใจบทบาทของแรงบันดาลใจในการเป็นผู้ประกอบการ และแสดงให้เห็นว่าทฤษฎีสามารถตอบคำถามที่ ยังไม่ได้แก้ไขในการเป็นผู้ประกอบการได้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ มีวัตถุประสงค์ คือ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ และ 2) นำเสนอแนวทางการนำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการในโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

ขั้นตอนที่ 2 นำเสนอแนวทางการนำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการในโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

โดยมีรายละเอียดแต่ละขั้นตอนการวิจัย ดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

การศึกษาค้นคว้าความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ จากการสอบถามความคิดเห็นโดยใช้แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ เพื่อให้ได้ข้อมูลตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ออกแบบวิจัยนำเสนอเป็นลำดับดังนี้

3.1.1 ศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1) แหล่งข้อมูล

เอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษารอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการและการเรียนรู้การสร้างแรงบันดาลใจ ได้แก่

1.1) แนวคิดการบริหารวิชาการ

สังเคราะห์จากองค์ประกอบการบริหารวิชาการของ รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2550) สมาน อัสวภูมิ (2551) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) จามจุรี จำเมือง (2552) ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) และปองสิน วิเศษศิริ (2555)

1.2) แนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจในระดับประถมศึกษา

สังเคราะห์จากองค์ประกอบการสร้างแรงบันดาลใจของ Bass Bernard Morris (1985) พจน์ ใจชาญสุขกิจ (2550) เอส.เอส.อนาคามี (2555) นำทิพย์ วิภาวิน (2562) ดุษฎี โยเหลา

และคณะ (2556)

วุฒิพงศ์ ถายะพิงค์ (2562) อัมพร ภาวศุทธิ์ (2563)

2) การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) เพื่อสังเคราะห์และกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยกรอบแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ประกอบด้วย แรงบันดาลใจจากเป้าหมาย แรงบันดาลใจจากบุคคล แรงบันดาลใจจากแรงกระตุ้น และแรงบันดาลใจจากกาขับเคลื่อน

3.1.2 การศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

1) ผู้ให้ข้อมูล

ประชากรกลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดดังนี้

1) ประชากรหรือหน่วยงานที่ต้องการศึกษา คือ โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี

2) ผู้ให้ข้อมูลได้แก่ ผู้รับใบอนุญาต 1 คน ผู้อำนวยการ 1 คน รองผู้อำนวยการ 3 คน ครูประจำชั้นและครูพิเศษ 72 คน รวมทั้งหมด 77 คน ของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี เลือกผู้ให้ข้อมูล 100% ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

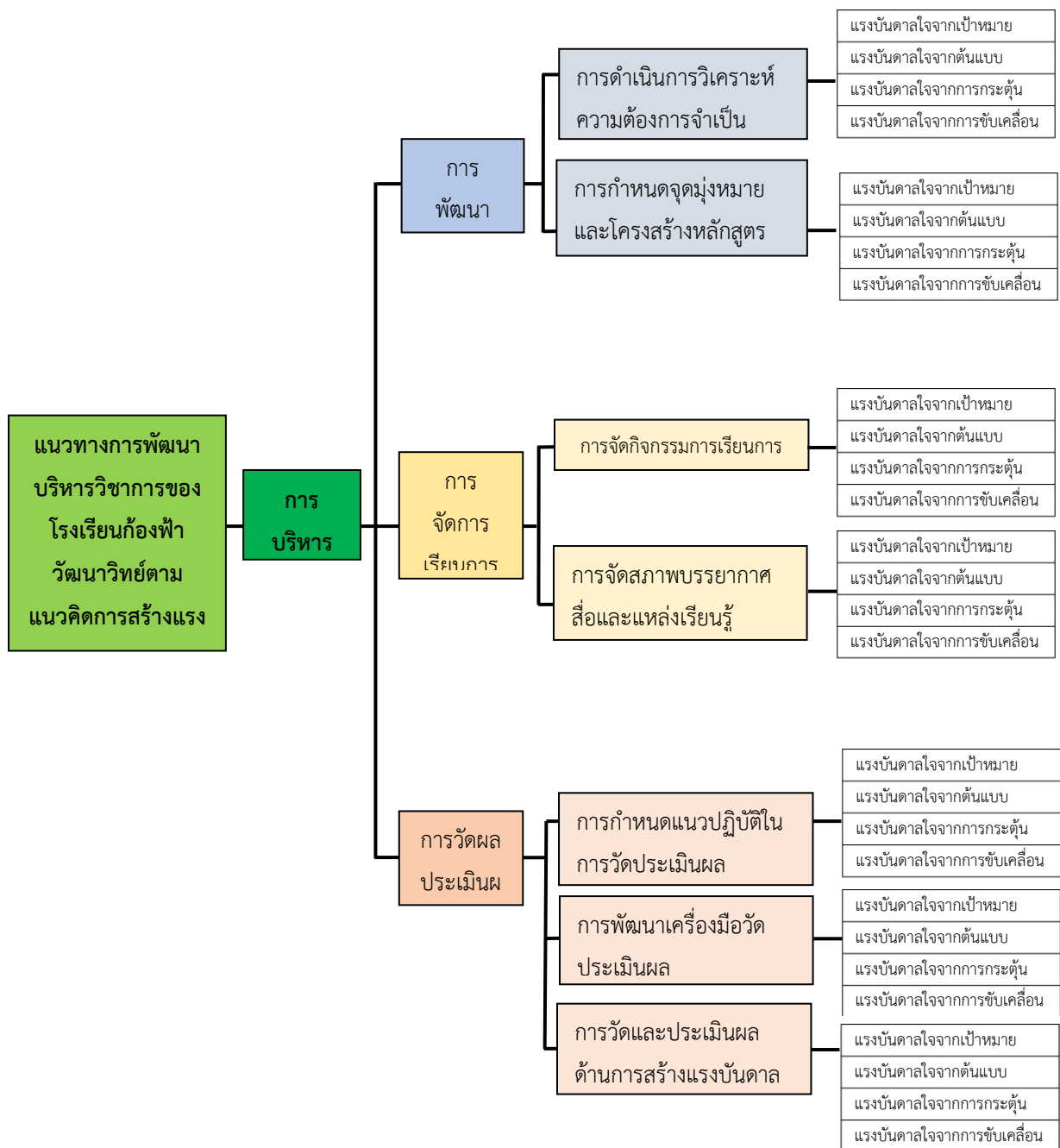
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ประกอบด้วย ด้านการพัฒนาหลักสูตร 8 ข้อ ด้านการจัดการเรียนการสอน 8 ข้อ และด้านการวัดผลประเมินผล 12 ข้อ รวมทั้งสิ้น 28 ข้อ เป็นแบบตอบสนองคู่ (Duel-response Format) มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับน้อย

- 1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับน้อยที่สุด
- ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับของแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ เป็นคำถามแบบลักษณะแบบให้เขียน
ตอบสนองความคิดเห็น โดยใช้คำถามปลายเปิด (Open-end Questions จำนวน 3 ข้อ)
โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้
- 1) ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถาม แลร่างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งผังโครงสร้างเครื่องมือวิจัยเป็นไปดังแผนภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 โครงสร้างแบบสอบถาม

2) นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงและแก้ไข

3) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไข พร้อมนิยามเชิงปฏิบัติการของตัวแปรเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เกี่ยวกับภาษาที่ใช้ ความครอบคลุมในเนื้อหา และความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์ซึ่งเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดค่าดัชนีคือ IOC (Item Objective Congruence) โดยผู้วิจัยได้เลือกผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิดังนี้

1. เป็นนักวิชาการทางด้านบริหารการศึกษา 1 ท่าน
2. เป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ทางการสร้างแรงบันดาลใจ 1 ท่าน
3. เป็นนักวิชาการทางด้านวิจัยและการสร้างเครื่องมือ 1 ท่าน

เกณฑ์การตัดสินความสอดคล้องของคำถามกับวัตถุประสงค์ คือ ใช้ค่าดัชนี IOC (Item Objective Congruence) ตั้งแต่ 0.5 ดังสูตร (วรณีย์ แกมเกตุ, 2555)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถาม ดังนี้

+1 หมายถึง เห็นด้วยที่จะนำข้อคำถามนี้มาใช้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจที่จะนำข้อคำถามนี้มาใช้

-1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยที่จะนำข้อคำถามนี้มาใช้

จากผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถาม พบว่า ข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป พบว่า มีข้อที่มีค่า IOC (Item Objective Congruence) เท่ากับ 1.00 ทั้งหมด จำนวน 36 ข้อ รวมข้อคำถามจำนวนทั้งสิ้น 36 ข้อ

4) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

5) นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์อีกครั้งเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและพิจารณาความเห็นชอบในการจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1) ติดต่อขอหนังสือนำจากสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายและการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ผู้บริหารและครูโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตอบแบบสอบถาม

3.1.1) การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจากผู้ทรงคุณวุฒิโดยการนำส่งและรับหนังสือด้วยตนเอง

3.1.2) การเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้บริหารและครูโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์

3.2) เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2565 โดยนำส่งและรับคืนแบบสอบถามด้วยตนเอง

3.3) ติดตามการตอบแบบสอบถาม หากแบบสอบถามไม่สมบูรณ์จะนำแบบสอบถามไปให้ผู้ตอบแบบสอบถามให้สมบูรณ์อีกครั้ง

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1) การวิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Science) และใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การแจกแจงความถี่ (Frequency) การหาค่าร้อยละ (Percentage) โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ

4.2) การวิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของ ขอบแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ เป็นแบบตอบสนองคู่ (Duel-response Format) มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Science) และใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การหาค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) นำเสนอผลในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยทั้ง 5 ระดับ ของ Best(199) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- 5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์ตามข้อรายการนั้นใน ระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์ตามข้อรายการนั้นใน ระดับมาก
- 3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์ตามข้อรายการนั้นใน ระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์ตามข้อรายการนั้นใน ระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์ตามข้อรายการนั้นใน ระดับน้อยที่สุด

มีเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยทั้ง 5 ระดับ (John W. Best, 1981) ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก
 ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (Priority needs Index) ของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของ ขอบแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าดัชนี ความต้องการจำเป็นจากสูตร Priority needs Index ($PNI_{modified}$) และจัดลำดับความต้องการ จำเป็น โดยนำเสนอผลในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ ใช้สูตรการคำนวณ $PNI_{modified}$ ของสุวิมล ว่องวานิช (2558) ดังนี้

$$PNI_{modified} = \frac{I-D}{D}$$

- เมื่อ I หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์
 D หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน

4.3) การวิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหาร วิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ เป็นคำถามลักษณะให้ เขียนตอบแสดงความคิดเห็น โดยใช้คำถามปลายเปิด (Open-ended Questions) ใช้การวิเคราะห์ เชิงเนื้อหา (Content Analysis) การแจกแจงความถี่ (Frequency) และนำเสนอผลในรูปแบบ ตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ

3.2 นำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการ สร้างแรงบันดาลใจ

ผู้วิจัยร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการ สร้างแรงบันดาลใจ และเสนอผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของ ร่างแนวทาง เพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขเป็นแนวทางฉบับสมบูรณ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.2.1 ร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตาม แนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

1) แหล่งข้อมูล

1.1) ข้อมูลเชิงปริมาณ

ลำดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

1.2) ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในรูปแบบคำถามปลายเปิด (Open-ended Questions) และข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นที่ได้จากการคำนวณค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) ในตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในตอนต้นที่ 3 ของแบบสอบถาม และข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาจัดทำเป็นร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) จากนั้นผู้วิจัยนำร่างแนวทางเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบคุณภาพ และนำข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงและแก้ไขร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

3.2.2 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

1) ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ได้แก่ นักวิชาการทางด้านบริหารการศึกษา 1 ท่าน ผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ทางด้านการสร้างแรงบันดาลใจ 1 ท่าน และนักวิชาการทางด้านวิจัยและการสร้างเครื่องมือ 1 ท่าน

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ มีลักษณะเป็นคำถามให้เลือกตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

นอกจากนี้ ในส่วนท้ายของร่างแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ใช้คำถามปลายเปิด (Open-ended Question) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1) นำร่างแนวทางที่ปรับปรุง แก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษามาสร้างแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

2) นำแบบประเมินเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและพิจารณาความเห็นชอบในการจัดพิมพ์แบบประเมินฉบับสมบูรณ์

3) นำแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1) ขอนหนังสือจากสาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

3.2) เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิโดยการนำส่งและรับคืนแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ทางไปรษณีย์และไปรษณีย์ อีเล็กทรอนิกส์ ระหว่างวันที่ 1-10 มีนาคม พ.ศ. 2565

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาค่า ฐานนิยม (Mode) ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าฐานนิยม 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง ร่างแนวทางที่มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ร่างแนวทางที่มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับมาก

3 หมายถึง ร่างแนวทางที่มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ร่างแนวทางที่มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับน้อย
1 หมายถึง ร่างแนวทางที่มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด
การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของ
โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ จากแบบประเมิน ในลักษณะคำถาม
ปลายเปิด (Open-ended Question) ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

3.2.3 นำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตาม แนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

1) ผู้วิจัยนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุง แก้ไข และ
เสนอ อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแนวทางพัฒนาการบริหาร
วิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

2) ผู้วิจัยนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์
ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในรูปแบบตารางพร้อมคำ
บรรยายประกอบ

ตารางที่ 3.1 สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	การออกแบบ การสุ่มตัวอย่าง(SD)	การออกแบบ การรวบรวมข้อมูล (MD)	การออกแบบ การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลลัพธ์
1. ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ	1.1 ศึกษาเอกสาร หลักการแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	แหล่งข้อมูล : เอกสารหลักการแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง		การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)	กรอบแนวคิดในการวิจัย 1) การพัฒนาการบริหารวิชาการ 2) การสร้างแรงบันดาลใจ
	1.2 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ	ผู้ให้ข้อมูล : ผู้บริหารสถานศึกษาและครูจำนวนทั้งหมด 77 คน โดยการใช้การเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)	เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check Lists) ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ เป็นแบบตอบสนองคู่ (Duel-response Format) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating	ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูล ด้วยสถิติความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูล ด้วยสถิติค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการวิเคราะห์เชิง เนื้อหา (Content Analysis) จากนั้นหาความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันและ สภาพที่พึงประสงค์โดยใช้ สถิติค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI _{Modified})	1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ 2) ลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	การออกแบบการสุ่มตัวอย่าง(SD)	การออกแบบการรวบรวมข้อมูล (MD)	การออกแบบการวิเคราะห์ข้อมูล	ผลลัพธ์
			Scale) 5 ระดับ ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended Questions)		
2. นำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทยาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ	2.1 ร่างแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทยาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ 2.2 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทยาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ	แหล่งข้อมูล คือ ลำดับความต้องการจำเป็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทยาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนักวิจัย ผู้ให้ข้อมูล : ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ได้แก่ นักวิชาการด้านบริหาร การศึกษา 1 ท่าน นักวิชาการด้านการสร้างแรงบันดาลใจ และนักวิชาการทางด้านการวิจัยและการสร้างเครื่องมือ 1 ท่าน	แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทยาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ	การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) การหาค่าฐานนิยม(Mode) และการวิเคราะห์ เชิงเนื้อหา (Content Analysis)	ร่างแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทยาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ผลการประเมินร่างแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทยาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ
	2.3 นำร่างแนวทางมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ และเสนออาจารย์ ที่ปรึกษาตรวจสอบความเหมาะสม	แหล่งข้อมูล: ผลการประเมินร่างแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทยาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ			แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทยาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอในรูปแบบการบรรยายและตารางประกอบความเรียงดังต่อไปนี้

4.1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

4.3 (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

4.3.1 ร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจโดยผู้วิจัย

4.3.2 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

4.4 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ รายละเอียดของผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

4.1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 77 ฉบับ ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา และครู สามารถจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และตำแหน่ง โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	ผู้รับใบอนุญาต		ผู้อำนวยการ		รองผู้อำนวยการ		ครูประจำชั้นและครูพิเศษ		รวมทั้งหมด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ										
1) ชาย	1	100.00	0	0.00	3	100.00	11	15.28	14	18.18
2) หญิง	0	0.00	1	100.00	0	0.00	61	84.72	62	80.52
รวม	1	100.00	1	100.00	3	100.00	72	100.00	77	100.00
อายุ										
1) 21-25 ปี	0	0.00	0	0.00	0	00.00	15	20.83	15	19.48
2) 26-30 ปี	0	0.00	0	0.00	1	33.33	28	38.89	29	37.66
3) 31-35 ปี	0	0.00	0	0.00	1	33.33	19	26.39	20	25.97
4) 36 ปีขึ้นไป	1	100.00	1	100.00	1	33.34	10	13.89	13	16.88
รวม	1	100.00	1	100.00	3	100.00	72	100.00	77	100.00
ระดับการศึกษา										
1) ปริญญาตรี	0	0.00	0	0.00	0	0.00	72	100.00	72	93.51
2) ปริญญาโท	0	0.00	0	0.00	3	100.00	0	0.00	3	3.90
3) ปริญญาเอก	1	100.00	1	100.00	0	0.00	0	0.00	2	2.60
รวม	1	100.00	1	100.00	3	100.00	72	100.00	77	100.00
ประสบการณ์										
1) 1 ปี	0	0.00	0	0.00	0	0.00	7	9.72	7	9.09
2) 2-5 ปี	0	0.00	0	00.00	2	66.66	21	29.17	24	31.17
3) 6-10 ปี	0	0.00	0	0.00	0	0.00	26	36.11	26	33.77
4) มากกว่า 10 ปี	1	100.00	1	100.00	1	33.34	18	25.00	21	26.27
รวม	1	100.00	1	100.00	3	100.00	72	100.00	77	100.00

จากตารางที่ 4.1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 80.52 และเพศชาย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18 เมื่อจำแนกสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามตามตำแหน่ง พบว่า ผู้รับใบอนุญาตเพศชาย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ผู้อำนวยการ 1 เพศหญิงจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองผู้อำนวยการ 3 คน เพศชายจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 และครูประจำชั้นและครูพิเศษ 72 คน เพศหญิง 61 คน คิดเป็นร้อยละ 84.72 เพศชาย 11 คน คิดเป็นร้อยละ 15.28

อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-30 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 38.89 เมื่อจำแนกสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามตามตำแหน่ง พบว่า

ครูประจำชั้นและครูพิเศษมีมากที่สุด จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 93.51 และส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-30 ปี เป็นครูประจำชั้นและครูพิเศษ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 38.89

ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 93.51 ปริญญาโท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.92 และปริญญาเอก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.60

ประสบการณ์การทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม 3 อันดับสูงสุด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงาน 6-10 ปี มากที่สุด จำนวน 26 คิดเป็นร้อยละ 33.77 รองลงมาคือ 2-5 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 31.17 และ มากกว่า 10 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 27.27

4.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

ข้อมูลสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 77 ฉบับ แบ่งผลการวิเคราะห์ออกได้ ดังนี้

4.2.1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยภาพรวมของขอบข่ายการพัฒนาการบริหารวิชาการ

4.2.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย

4.2.3 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ

4.2.4 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น

4.2.5 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจการขับเคลื่อน

โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละด้านมีรายละเอียด ดังนี้

4.2.1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยภาพรวมของขอบข่ายการพัฒนาการบริหารวิชาการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยภาพรวมของขอบข่ายการพัฒนาการบริหารวิชาการ ประกอบด้วย การสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย การสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ การสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น และการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยภาพรวมของขอบข่ายการพัฒนาการบริหารวิชาการ

ข้อ	การพัฒนาการบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน (D)			สภาพที่พึงประสงค์ (I)			PNI _{Modified}	ลำดับที่
		\bar{x}	SD	แปลผล	\bar{x}	SD	แปลผล		
1.	การพัฒนาหลักสูตร	2.95	0.27	ปานกลาง	4.61	0.19	มากที่สุด	0.563	3
	1.1 การดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น	2.92	0.41	ปานกลาง	4.61	0.29	มากที่สุด	0.579	(1)
	1.2 หลักสูตรมีการกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร	2.98	0.31	ปานกลาง	4.61	0.23	มากที่สุด	0.547	(2)
2.	การจัดการเรียนการสอน	2.62	0.26	ปานกลาง	4.65	0.18	มากที่สุด	0.775	1
	2.1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	2.48	0.66	ปานกลาง	4.68	0.25	มากที่สุด	0.887	(1)
	2.2 การจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้	2.75	0.58	ปานกลาง	4.63	0.24	มากที่สุด	0.684	(2)
3.	การวัดผลประเมินผล	2.85	0.21	ปานกลาง	4.66	0.11	มากที่สุด	0.635	2

ข้อ	การพัฒนาการบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน (D)			สภาพที่พึงประสงค์ (I)			PNI _{Modified}	ลำดับที่
		\bar{X}	SD	แปลผล	\bar{X}	SD	แปลผล		
3.1	โรงเรียนมีการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดประเมินผล	2.88	0.35	ปานกลาง	4.65	0.23	มากที่สุด	0.615	(2)
3.2	โรงเรียนมีการพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินผล	3.01	0.37	ปานกลาง	4.68	0.25	มากที่สุด	0.555	(3)
3.3	โรงเรียนมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	2.66	0.20	ปานกลาง	4.65	0.23	มากที่สุด	0.748	(1)
รวมทั้งหมด		2.81	0.25	ปานกลาง	4.64	0.16	มากที่สุด	0.658	

จากตารางที่ 4.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยภาพรวมของขอบข่ายการพัฒนาการบริหารวิชาการ พบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.81$, SD = 0.25) โดยขอบข่ายการพัฒนาการบริหารวิชาการ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 2.95$, SD = 0.27) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า หลักสูตรมีการกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.98$, SD = 0.31) และการกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.65$, SD = 0.32) ขอบข่ายที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ การวัดผลประเมินผล ($\bar{X} = 2.85$, SD = 0.21) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินผลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.01$ SD = 0.37) รองลงมาคือการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดประเมินผล ($\bar{X} = 2.88$ SD = 0.35) และการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.66$, SD = 0.20) และขอบข่ายที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.62$, SD = 0.26) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 2.75$, SD = 0.58)) และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.48$, SD = 0.66)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, SD = 0.16) โดยการพัฒนาการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การวัดผลประเมินผล ($\bar{X} = 4.66$, SD = 0.11)

เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินผล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.68$, $SD = 0.25$) และการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดประเมินผลและการวัดและประเมินผล ตามสภาพจริงมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากัน ($\bar{X} = 4.65$, $SD = 0.23$) ขอบข่ายที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.65$, $SD = 0.18$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัด กิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.68$, $SD = 0.25$) และการจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, $SD = 0.24$) และขอบข่ายที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 4.61$, $SD = 0.19$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและการกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ($\bar{X} = 4.61$, $SD = 0.29$) และ ($\bar{X} = 4.61$, $SD = 0.23$)

ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจในภาพรวม คือ 0.65 ($PNI_{Modified} = 0.65$) ขอบข่ายการพัฒนาการบริหารวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ($PNI_{Modified} = 0.77$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.88$) และการจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.68$) ขอบข่ายที่มีความต้องการจำเป็นรองลงมา คือ การวัดผล ประเมินผล ($PNI_{Modified} = 0.63$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การวัดและประเมินผล ตามสภาพจริง มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.74$) รองลงมาคือ การกำหนด แนวปฏิบัติในการวัดประเมินผล ประเมินผล มีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified} = 0.61$) และการพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินผล มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.55$) และ ขอบข่ายที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{Modified} = 0.56$) เมื่อพิจารณา รายองค์ประกอบ พบว่า การดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น มีค่าความต้องการจำเป็น สูงที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.57$) และการกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร มีค่าความต้องการ จำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.54$)

4.2.2 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการ พัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านพัฒนาหลักสูตร

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของ การพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจด้าน การพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย การดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และการกำหนด จุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

ใจได้แก่ การสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย การสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ การสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น และการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจด้านการพัฒนาหลักสูตร

ข้อ	การพัฒนาการบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน (D)			สภาพที่พึงประสงค์ (I)			PNI _{Modified}	ลำดับที่
		\bar{x}	SD	แปลผล	\bar{x}	SD	แปลผล		
1. หลักสูตรมีการดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านต่อไปนี้ในระดับใด									
1.1	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย	2.83	0.69	ปานกลาง	4.69	0.46	มากที่สุด	0.657	(2)
1.2	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ	2.77	0.58	ปานกลาง	4.62	0.48	มากที่สุด	0.668	(1)
1.3	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น	3.16	0.70	ปานกลาง	4.57	0.49	มากที่สุด	0.446	(4)
1.4	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน	2.94	0.73	ปานกลาง	4.56	0.50	มากที่สุด	0.551	(3)
รวม		2.92	0.41	ปานกลาง	4.61	0.29	มากที่สุด	0.579	1
2. หลักสูตรของท่านมีการกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านต่อไปนี้ในระดับใด									
2.1	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย	2.79	0.61	ปานกลาง	4.60	0.49	มากที่สุด	0.649	(1)
2.2	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ	3.13	0.65	ปานกลาง	4.61	0.49	มากที่สุด	0.473	(4)
2.3	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น	3.04	0.65	ปานกลาง	4.58	0.49	มากที่สุด	0.507	(3)
2.4	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน	2.97	0.51	ปานกลาง	4.65	0.48	มากที่สุด	0.566	(2)
รวม		2.98	0.31	ปานกลาง	4.61	0.23	มากที่สุด	0.547	2
รวมทั้งหมด		2.95	0.27	ปานกลาง	4.61	0.19	มากที่สุด	0.563	

จากตารางที่ 4.3 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า สภาพปัจจุบันในด้านการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ รายชื่อย่อย การกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.98$, $SD = 0.31$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการบุคคล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.13$, $SD = 0.65$) รองลงมาคือ การกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น ($\bar{X} = 3.04$, $SD = 0.65$) ส่วนการกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน ($\bar{X} = 2.97$, $SD = 0.51$) เป็นลำดับที่ 3 และการกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.79$, $SD = 0.61$) และชื่อย่อยการดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.92$, $SD = 0.41$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า การดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.16$, $SD = 0.70$) รองลงมา คือ การดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน ($\bar{X} = 2.94$, $SD = 0.73$) ส่วนการดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย ($\bar{X} = 2.83$, $SD = 0.69$) เป็นลำดับที่ 3 และการดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.77$, $SD = 0.58$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการพัฒนาหลักสูตร รายชื่อย่อย การดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และการกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากัน ($\bar{X} = 4.61$, $SD = 0.29$) และ ($\bar{X} = 4.61$, $SD = 0.23$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า การดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจาก

เป้าหมายมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.69$, $SD = 0.46$) ส่วนการดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ ($\bar{X} = 4.62$, $SD = 0.48$) เป็นลำดับที่ 2 ส่วนการดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น ($\bar{X} = 4.57$, $SD = 0.49$) เป็นลำดับที่ 3 และการดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, $SD = 0.50$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่าการกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.65$, $SD = 0.48$) รองลงมา คือ การกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ ($\bar{X} = 4.61$, $SD = 0.49$) ส่วนการกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย ($\bar{X} = 4.60$, $SD = 0.49$) เป็นลำดับที่ 3 และการกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, $SD = 0.49$)

ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการพัฒนาหลักสูตร รายชื่อย่อยของ การดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.579$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่าการดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.668$) รองลงมาคือ การดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย ($PNI_{Modified} = 0.657$) ส่วนการดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน ($PNI_{Modified} = 0.551$) เป็นลำดับที่ 3 และการดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.446$) และชื่อย่อยของการกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.547$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า การกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้าง

แรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.649$) รองลงมาคือ การกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน ($PNI_{Modified} = 0.56$) ส่วนการกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น ($PNI_{Modified} = 0.50$) เป็นลำดับที่ 3 และการกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.47$)

4.2.3 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการจัดการเรียนการสอน

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ได้แก่ การสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย การสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ การสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น และการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการจัดการเรียนการสอน

ข้อ	การพัฒนาการบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน (D)			สภาพที่พึงประสงค์ (I)			$PNI_{Modified}$	ลำดับที่
		\bar{x}	SD	แปลผล	\bar{x}	SD	แปลผล		
1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านต่อไปนี้ระดับใด									
1.1	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย	2.44	0.55	ปานกลาง	4.78	0.41	มากที่สุด	0.95	(1)
1.2	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ	2.45	0.75	ปานกลาง	4.64	0.48	มากที่สุด	0.89	(2)
1.3	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น	2.61	0.49	ปานกลาง	4.68	0.47	มากที่สุด	0.79	(4)

1.4 ด้านการสร้างแรง บันดาลใจจากการ ขับเคลื่อน	2.48	0.66	ปานกลาง	4.64	0.48	มากที่สุด	0.87	(3)
รวม	2.49	0.36	ปานกลาง	4.68	0.25	มากที่สุด	0.89	1
2. การจัดการเรียนการสอนของครูมีการจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการ สร้างแรงบันดาลใจ ในด้านต่อไปนี้ระดับใด								
1.1 ด้านการสร้างแรง บันดาลใจจากเป้าหมาย	2.87	0.69	ปานกลาง	4.56	0.50	มากที่สุด	0.589	(3)
1.2 ด้านการสร้างแรง บันดาลใจจากบุคคล ต้นแบบ	2.94	0.69	ปานกลาง	4.66	0.47	มากที่สุด	0.585	(4)
1.3 ด้านการสร้างแรง บันดาลใจจากการกระตุ้น	2.49	0.66	ปานกลาง	4.66	0.47	มากที่สุด	0.87	(1)
1.4 ด้านการสร้างแรง บันดาลใจจากการ ขับเคลื่อน	2.75	0.58	ปานกลาง	4.66	0.47	มากที่สุด	0.69	(2)
รวม	2.85	0.21	ปานกลาง	4.63	0.24	มากที่สุด	0.56	2
รวมทั้งหมด	2.62	0.26	ปานกลาง	4.65	0.18	มากที่สุด	0.77	

จากตารางที่ 4.4 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า สภาพปัจจุบันในด้านการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ รายข้อย่อย การจัดการเรียนการสอนของครูมีการจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.85$, $SD = 0.21$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า การจัดการเรียนการสอนของครูมีการจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.94$, $SD = 0.69$) รองลงมาคือ การจัดการเรียนการสอนของครูมีการจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย ($\bar{X} = 2.87$, $SD = 0.69$) ส่วนการจัดการเรียนการสอนของครูมีการจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน ($\bar{X} = 2.75$, $SD = 0.58$) เป็นลำดับที่ 3 และการจัดการเรียนการสอนของครูมีการจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

($\bar{X} = 2.49$, $SD = 0.66$) และข้อย่อยการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.49$, $SD = 0.36$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 2.61$, $SD = 0.49$) รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน ($\bar{X} = 2.48$, $SD = 0.66$) ส่วนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ ($\bar{X} = 2.45$, $SD = 0.75$) เป็นลำดับที่ 3 และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.44$, $SD = 0.55$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการจัดการเรียนการสอน รายข้อย่อย การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, $SD = 0.25$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น ($\bar{X} = 4.68$, $SD = 0.47$) และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบและการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากัน ($\bar{X} = 4.64$, $SD = 0.48$) และข้อย่อยการจัดการเรียนการสอนของครูมีการจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, $SD = 0.24$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า การจัดการเรียนการสอนของครูมีการจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น และสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากัน ($\bar{X} = 4.66$, $SD = 0.47$) และการจัดการเรียนการสอนของครูมีการจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, $SD = 0.50$)

ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการจัดการเรียนการสอน รายข้อย่อยของ การจัดกิจกรรมการ

เรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.89$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.95$) รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ ($PNI_{Modified} = 0.89$) ส่วนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน ($PNI_{Modified} = 0.87$) เป็นลำดับที่ 3 และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.79$) และข้อย่อยของการจัดการเรียนการสอนของครูมีการจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.68$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า การจัดการเรียนการสอนของครูมีการจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.87$) รองลงมาคือ การจัดการเรียนการสอนของครูมีการจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน ($PNI_{Modified} = 0.69$) ส่วนการจัดการเรียนการสอนของครูมีการจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย ($PNI_{Modified} = 0.59$) เป็นลำดับที่ 3 และการจัดการเรียนการสอนของครูมีการจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.59$)

4.2.4 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการวัดผลประเมินผล

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการวัดผลประเมินผล ประกอบด้วย โรงเรียนมีการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ และ ท่านคิดว่า โรงเรียนมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจโรงเรียนมีการพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ได้แก่ การสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย การสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ

การสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น และการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน มีรายละเอียดดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการวัดผลประเมินผล

ข้อ	การพัฒนาการบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน (D)			สภาพที่พึงประสงค์ (I)			PNI _{Modified}	ลำดับที่
		\bar{X}	SD	แปลผล	\bar{X}	SD	แปลผล		
1. โรงเรียนมีการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านต่อไปนี้ระดับใด									
1.1	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย	2.74	0.57	ปานกลาง	4.65	0.48	มากที่สุด	0.70	(1)
1.2	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ	2.97	0.72	ปานกลาง	4.69	0.46	มากที่สุด	0.58	(3)
1.3	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น	2.99	0.73	ปานกลาง	4.66	0.47	มากที่สุด	0.56	(4)
1.4	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน	2.86	0.65	ปานกลาง	4.62	0.48	มากที่สุด	0.62	(2)
รวม		2.88	0.35	ปานกลาง	4.65	0.23	มากที่สุด	0.61	2
2. โรงเรียนมีการพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านต่อไปนี้ระดับใด									
2.1	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย	3.14	0.73	ปานกลาง	4.68	0.47	มากที่สุด	0.49	(4)
2.2	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ	2.97	0.72	ปานกลาง	4.68	0.47	มากที่สุด	0.58	(2)
2.3	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น	3.04	0.67	ปานกลาง	4.68	0.47	มากที่สุด	0.54	(3)
2.4	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน	2.92	0.62	ปานกลาง	4.73	0.44	มากที่สุด	0.62	(1)
รวม		3.01	0.37	ปานกลาง	4.68	0.25	มากที่สุด	0.55	3
3. โรงเรียนมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านต่อไปนี้ระดับใด									

3.1 ด้านการสร้างแรง บันดาลใจจากเป้าหมาย	2.55	0.59	ปานกลาง	4.62	0.48	มากที่สุด	0.81	(2)
3.2 ด้านการสร้างแรง บันดาลใจจากบุคคล ต้นแบบ	2.77	0.59	ปานกลาง	4.69	0.46	มากที่สุด	0.69	(3)
3.3 ด้านการสร้างแรง บันดาลใจจากการกระตุ้น	2.84	0.72	ปานกลาง	4.56	0.52	มากที่สุด	0.62	(4)
3.4 ด้านการสร้างแรง บันดาลใจจากการ ขับเคลื่อน	2.52	0.47	ปานกลาง	4.73	0.44	มากที่สุด	0.88	(1)
รวม	2.66	0.20	ปานกลาง	4.65	0.23	มากที่สุด	0.75	1
รวมทั้งหมด	2.85	0.21	ปานกลาง	4.66	0.11	มากที่สุด	0.63	

จากตารางที่ 4.5 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการวัดผลประเมินผล พบว่า สภาพปัจจุบันในด้านการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ รายข้อย่อย โรงเรียนมีการพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.01$, $SD = 0.37$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า โรงเรียนมีการพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.14$, $SD = 0.73$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น ($\bar{X} = 3.04$, $SD = 0.67$) ส่วนโรงเรียนมีการพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ ($\bar{X} = 2.97$, $SD = 0.72$) เป็นลำดับที่ 3 และโรงเรียนมีการพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.92$, $SD = 0.62$) รองลงมาคือ ข้อย่อยของโรงเรียนมีการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.88$, $SD = 0.35$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า โรงเรียนมีการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.99$, $SD = 0.73$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ ($\bar{X} = 2.97$,

SD = 0.72) ส่วนโรงเรียนมีการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน ($\bar{X} = 2.86$, SD = 0.65) เป็นลำดับที่ 3 และโรงเรียนมีการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.74$, SD = 0.57) และข้อย่อยของโรงเรียนมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.66$, SD = 0.20) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า โรงเรียนมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 2.84$, SD = 0.72) รองลงมา คือ โรงเรียนมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ ($\bar{X} = 2.77$, SD = 0.59) ส่วนโรงเรียนมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย ($\bar{X} = 2.55$, SD = 0.59) เป็นลำดับที่ 3 และโรงเรียนมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.52$, SD = 0.47)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการวัดผลประเมินผล รายข้อย่อย โรงเรียนมีการพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, SD = 0.25) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า โรงเรียนมีการพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ และด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากัน ($\bar{X} = 4.68$, SD = 0.47) และโรงเรียนมีการพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, SD = 0.44) และข้อย่อยของโรงเรียนมีการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ และโรงเรียนมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากัน ($\bar{X} = 4.65$, SD = 0.23) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า โรงเรียนมีการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ ($\bar{X} = 4.69$, SD = 0.48) รองลงมาคือ โรงเรียนมีการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดประเมินผล

เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน (PNI_{Modified} = 0.62) ส่วนโรงเรียนมีการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ (PNI_{Modified} = 0.58) เป็นลำดับที่ 3 และโรงเรียนมีการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด (PNI_{Modified} = 0.58)

4.2.5 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยภาพรวมตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ

ผลจากสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ และผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 77 ฉบับ จำแนกตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ 3 ด้าน และจัดลำดับความต้องการจำเป็น มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.6 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยภาพรวมตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ

การบริหารวิชาการ	ประเด็น	องค์ประกอบการสร้างแรงบันดาลใจ				เฉลี่ยรวม	แปลผล	ลำดับความต้องการจำเป็น
		การสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย	การสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ	การสร้างแรงบันดาลใจจากกิจกรรม	การสร้างแรงบันดาลใจจากข้อเคลือบ			
1.การพัฒนาหลักสูตร	D	3.10	2.95	2.81	2.96	2.95	ปานกลาง	3
	I	4.58	4.62	4.65	4.61	4.62	มากที่สุด	
	PNI _{Modified}	0.48	0.56	0.65	0.55	0.56	-	
	ลำดับ	4	2	1	3	-		
2.การจัดการเรียนการสอน	D	2.55	2.70	2.66	2.62	2.63	ปานกลาง	1
	I	4.67	4.65	4.67	4.65	4.66	มากที่สุด	
	PNI _{Modified}	0.83	0.73	0.76	0.78	0.78	-	
	ลำดับ	1	4	3	2	-		
3.การวัดผลประเมินผล	D	2.81	2.90	2.96	2.77	2.86	ปานกลาง	2
	I	4.65	4.69	4.67	4.68	4.67	มากที่สุด	
	PNI _{Modified}	0.65	0.61	0.58	0.69	0.63	-	
	ลำดับ	2	3	4	1	-		
เฉลี่ยรวม	D	2.76	2.85	2.87	2.78	2.81	ปานกลาง	-
	I	4.66	4.65	4.64	4.65	4.65	มากที่สุด	
	PNI _{Modified}	0.69	0.63	0.63	0.68	0.66	-	
	ลำดับ	1	3	3	2	-		

หมายเหตุ D: Degree of success (สภาพปัจจุบัน), I: Importance (สภาพที่พึงประสงค์)

PNI_{modified}: Modified Priority Needs Index (ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น)

จากตารางที่ 4.6 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.81$) โดยขอบข่ายการพัฒนาการบริหารวิชาการ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 3.10$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการข้อเคลือบมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 2.96$) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ การวัดผลประเมินผล ($\bar{X} = 2.86$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรง

บัณฑิตใจ พบว่า ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้นมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.96$) และ ขอบข่ายที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.63$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.70$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$) โดยขอบข่ายการพัฒนาการบริหารวิชาการ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การวัดผลประเมินผล ($\bar{X} = 4.67$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.69$) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.86$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้นและด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากัน ($\bar{X} = 4.67$) และขอบข่ายที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 4.62$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.65$)

ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในภาพรวม คือ 0.66 โดยขอบข่ายการพัฒนาการบริหารวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นลำดับที่ 1 คือ การจัดการเรียนการสอน ($PNI_{Modified} = 4.67$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้นมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.83$) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นลำดับที่ 2 คือ การวัดผลประเมินผล ($PNI_{Modified} = 0.63$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 4.68$) และขอบข่ายที่มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{Modified} = 0.56$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.65$)

ตารางที่ 4.7 สรุปลำดับความต้งการจำเป็นของแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของ
โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

การพัฒนาการบริหาร วิชาการ	ประเด็น	องค์ประกอบการสร้างแรงบันดาลใจ					PNI _(Modified) ลำดับ ความต้องการ จำเป็น
		1. การสร้างแรง บันดาลใจจาก เป้าหมาย	2. การสร้างแรง บันดาลใจจาก บุคคลต้นแบบ	3. การสร้างแรง บันดาลใจจากการ กระตุ้น	4.การสร้างแรง บันดาลใจจาก การขับเคลื่อน	เฉลี่ย รวม	
1. พัฒนาหลักสูตร	D	3.10	2.95	2.81	2.96	2.96	0.56 3
	I	4.58	4.62	4.65	4.61	4.62	
	PNI _(modified) (ลำดับ)	0.48 (4)	0.564 (2)	0.65 (1)	0.558 (3)	0.56	
1.1 การดำเนินการ วิเคราะห์ความ ต้งการจำเป็น	D	2.83	3.16	2.77	2.94	2.93	0.58 (1)
	I	4.69	4.57	4.62	4.56	4.61	
	PNI _(modified) (ลำดับ)	0.66 (2)	0.45 (4)	0.67 (1)	0.55 (3)	0.58	
1.2 หลักสูตรมีการ กำหนดจุดมุ่งหมาย และโครงสร้าง หลักสูตร	D	2.79	3.13	3.04	2.97	2.98	0.54 (2)
	I	4.6	4.61	4.58	4.65	4.61	
	PNI _(modified) (ลำดับ)	0.65 (1)	0.47 (4)	0.51 (3)	0.57 (2)	0.55	
2. การจัดการเรียน การสอน	D	2.55	2.70	2.66	2.62	2.63	0.77 1
	I	4.67	4.65	4.67	4.65	4.66	
	PNI _(modified) (ลำดับ)	0.83 (1)	0.73 (4)	0.76 (3)	0.78 (2)	0.78	
2.1 การจัดกิจกรรม การเรียนการสอน	D	2.44	2.45	2.61	2.48	2.50	0.87 (1)
	I	4.78	4.64	4.68	4.64	4.69	
	PNI _(modified) (ลำดับ)	0.96 (1)	0.89 (2)	0.79 (4)	0.87 (3)	0.88	
2.2 การจัดสภาพ บรรยากาศ สื่อและ แหล่งเรียนรู้	D	2.87	2.94	2.49	2.75	2.76	0.68 (2)
	I	4.56	4.66	4.66	4.66	4.64	
	PNI _(modified) (ลำดับ)	0.589 (3)	0.585 (4)	0.87 (1)	0.69 (2)	0.68	
3. การวัดผล ประเมินผล	D	2.81	2.90	2.96	2.77	2.86	0.63 2
	I	4.65	4.69	4.67	4.68	4.67	
	PNI _(modified) (ลำดับ)	0.65 (2)	0.61 (3)	0.58 (4)	0.69 (1)	0.63	

การพัฒนาการบริหาร วิชาการ	ประเด็น	องค์ประกอบการสร้างแรงบันดาลใจ					PNI _(Modified) ลำดับ ความต้องการ จำเป็น
		1. การสร้างแรง บันดาลใจจาก เป้าหมาย	2. การสร้างแรง บันดาลใจจาก บุคคลต้นแบบ	3. การสร้างแรง บันดาลใจจาก การกระตุ้น กระตุ้น	4.การสร้างแรง บันดาลใจจาก การขับเคลื่อน	เฉลี่ย รวม	
3.1 โรงเรียนมีการ กำหนดแนวปฏิบัติใน การวัดประเมินผล	D	2.74	2.97	2.99	2.86	2.89	0.61 (2)
	I	4.65	4.69	4.66	4.62	4.66	
	PNI _(modified) (ลำดับ)	0.70 (1)	0.58 (3)	0.56 (4)	0.62 (2)	0.62	
3.2 โรงเรียนมีการ พัฒนาเครื่องมือวัด ประเมินผล	D	3.14	2.97	3.04	2.92	3.02	0.55 (3)
	I	4.68	4.68	4.68	4.73	4.69	
	PNI _(modified) (ลำดับ)	0.49 (4)	0.58 (2)	0.54 (3)	0.62 (1)	0.56	
3.3 โรงเรียนมีการวัด และประเมินผลตาม สภาพจริง	D	2.55	2.77	2.84	2.52	2.67	0.74 (1)
	I	4.62	4.69	4.56	4.73	4.65	
	PNI _(modified) (ลำดับ)	0.81 (2)	0.69 (3)	0.61 (4)	0.88 (1)	0.75	

หมายเหตุ D: Degree of success (สภาพปัจจุบัน), I: Importance (สภาพที่พึงประสงค์)

PNI_{modified}: Modified Priority Needs Index (ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น)

จากตารางที่ 4.7 ลำดับความต้องการจำเป็นของแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า ขอบข่ายด้านการพัฒนาการบริหารวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การจัดการเรียนการสอน รองลงมา คือ การวัดผลประเมินผล และการพัฒนาหลักสูตรมีลำดับความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณา รายด้านพบว่า การจัดการเรียนการสอน รายช้อย่อย การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ มีความต้องการจำเป็นสูงสุด เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย มีความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการวัดผลประเมินผล รายช้อย่อย โรงเรียนมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ มีความต้องการจำเป็นสูงสุด เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่าโรงเรียนมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน มีความต้องการจำเป็นสูงสุด และด้านการพัฒนาหลักสูตร รายช้อย่อย การดำเนินการ

วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ มีความต้องการจำเป็นสูงสุด เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่าการดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ มีความต้องการจำเป็นสูงสุด

4.2.6 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ จากแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ จากแบบสอบถามของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 77 ฉบับ จำแนกตามขอบข่ายการบริหารวิชาการตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.8 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ จากแบบสอบถาม

ข้อ คำถาม	แนวทางการพัฒนา	ความถี่		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม
1. แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ				
	1) จัดทำคู่มือในการวิเคราะห์หลักสูตร	2	-	2
	2) ควรมีคำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายการทำงานให้เฉพาะเจาะจงมากขึ้น	-	6	6
	3) วิเคราะห์ความเชื่อมโยงของหลักสูตรให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ของเด็กแต่ละวัย เพื่อนำไปออกแบบหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2	10	12
2. แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ				

ข้อ คำถาม	แนวทางการพัฒนา	ความถี่		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม
	1) ส่งเสริมการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้การสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบการสร้างแรงบันดาลใจมากกว่านี้	3	14	17
	2) สนับสนุนการสร้างสื่อและแหล่งเรียนรู้ ที่สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนมากกว่านี้	3	8	11
	3) จัดฝึกอบรมครู เกี่ยวกับการสอนเชิงสร้างแรงบันดาลใจ	5	4	9
3. แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการวัดผลประเมินผลของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ				
	1) ควรมีการวัดผลประเมินสัมฤทธิ์ในการศึกษาต่อและวิชาชีพได้ตรงกับเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ตั้งแต่แรก	3	3	6
	2) ควรมีการประเมินภาพรวมของผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครอง	3	1	4
	3) ควรมีการใช้เครื่องมือการวัดประเมินผลอย่างหลากหลาย	4	10	14
	4) ควรมีการประเมินผลด้านการสร้างแรงบันดาลใจ เป็นรายด้าน	2	8	10
4. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม				
	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.8 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ จากแบบสอบถาม มีดังนี้

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ด้านพัฒนาหลักสูตร จากแบบสอบถามในภาพรวม 2 ลำดับแรก พบว่า วิเคราะห์ความเชื่อมโยงของ

หลักสูตรให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ของเด็กแต่ละวัยเพื่อนำไปออกแบบหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ความถี่ = 12) และควรมีคำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายการทำงานให้เฉพาะเจาะจงมากขึ้น (ความถี่ = 6)

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทยุ **ด้านการจัดการเรียนการสอน** จากแบบสอบถามในภาพรวม 2 ลำดับแรก ส่งเสริมการสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบการสร้างแรงบันดาลใจมากกว่านี้ (ความถี่ = 17) และสนับสนุนการสร้างสื่อและแหล่งเรียนรู้ ที่สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนมากกว่านี้ (ความถี่ = 11)

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทยุ **ด้านวัดผลประเมินผล** จากแบบสอบถามในภาพรวม 2 ลำดับแรก ควรมีการใช้เครื่องมือการวัดประเมินผลอย่างหลากหลาย (ความถี่ = 14) และควรมีการประเมินผลด้านการสร้างแรงบันดาลใจเป็นรายด้าน (ความถี่ = 10)

ตอนที่ 3 แนวทางทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทยุตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

4.3 (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทยุตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยผู้วิจัย

4.3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทยุ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ มีรายละเอียด ดังนี้

ผู้วิจัยลำดับความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) เพื่อจัดทำ (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทยุ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยได้นำข้อมูลจากตารางที่ 5 มา (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทยุตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ มีรายละเอียดดังนี้

1) (ร่าง) แนวทางด้านจัดการเรียนการสอน พิจารณาจากผลสรุปการจัดลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงสุดลำดับแรก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีระดับความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายการองค์ประกอบการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่าการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมายมีความต้องการจำเป็นสูงสุด ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาดังกล่าวและนำมาจัดทำ (ร่าง) แนวทางที่ 1 แนวทางย่อย ที่ 1.1 แนวทางย่อยที่ 1.2 และวิธีดำเนินการ

2) แนวทางด้านวัดผลประเมินผล พิจารณาจากผลสรุปการจัดลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงสุดลำดับที่สอง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า โรงเรียนมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง มีระดับความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายการองค์ประกอบการสร้างแรงบันดาลใจ

พบว่า การสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ผู้วิจัยวิเคราะห์
เนื้อหาดังกล่าวและนำมาจัดทำ (ร่าง) แนวทางที่ 2 แนวทางย่อย ที่ 2.1 แนวทางย่อยที่ 2.2 และ
วิธีดำเนินการ

3) แนวทางด้านการพัฒนาหลักสูตร พิจารณาจากผลสรุปการจัดลำดับความต้องการ
จำเป็นที่สูงสุดลำดับที่สาม เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น
มีระดับความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายการองค์ประกอบการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า
การสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาดังกล่าว
และนำมาจัดทำ (ร่าง) แนวทางที่ 3 แนวทางย่อย ที่ 3.1 แนวทางย่อยที่ 3.2 และวิธีดำเนินการ

ตารางที่ 4.9 (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

ลำดับความต้องการจำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ			ข้อมูลเชิงคุณภาพของ ข้อเสนอแนะจาก แบบสอบถาม	ข้อมูลจากการสังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียน ก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ (โดย ผู้วิจัย)	
	ขอข่ายการ บริหารวิชาการ	ประเด็นย่อย การบริหาร วิชาการ	การสร้าง แรงบันดาลใจ			(ร่าง) แนวทาง หลัก	(ร่าง) แนวทางย่อย/ วิธีดำเนินการ
1	การจัดการเรียนการ สอน (PNI _{Modified 0.77})	การจัดกิจกรรม การเรียนการสอน (PNI _{Modified 0.87})	การสร้าง แรงบันดาลใจจาก เป้าหมาย(PNI _{Modified 0.96})	<p>1) ส่งเสริมการสร้างกิจกรรม การเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้แบบการสร้างแรงบันดาลใจมากกว่านี้</p> <p>2) สนับสนุนการสร้างสื่อและ แหล่งเรียนรู้ ที่สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนมากกว่านี้</p> <p>3) จัดฝึกอบรมครู เกี่ยวกับการ สอนเชิงสร้างแรงบันดาลใจ</p>	<p>1) การจัดการเรียนการสอน คือ การ จัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการ จัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่ง เรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจ ให้กับผู้เรียน กระทรวงศึกษาธิการ (2551), ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553), ทิศนา ขัมมณี (2545), ไชย ยศ เรื่องสุวรรณ (2533: 80), ดำริ บุญ ชู (2548), วิเชียร วงศ์คำจันทร์ (2545), สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ (2544), กรม วิชาการ (2544)</p> <p>2) แนวทางการจัดการเรียนการสอน ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ</p>	1) สนับสนุนการจัด กิจกรรมการเรียนการ สอน สภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการสร้างแรง บันดาลใจจากเป้าหมาย	<p>1.1 ส่งเสริมและสร้างความรู้ ความเข้าใจ ในกระบวนการออกแบบกิจกรรม และ การสื่อการสอนในห้องเรียน ด้านการ สร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้</p> <p>1) จัดอบรมสัมมนาครูและผู้บริหาร เพื่อ สร้างความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการ จัดการเรียนการสอนให้เกิดการสร้างแรง บันดาลใจ โดยผู้เชี่ยวชาญ ด้านการสร้าง แรงบันดาลใจให้เด็ก เพื่อกำหนดเป็น แนวทางร่วมกันในการออกแบบกิจกรรมใน ห้องเรียนที่มุ่งเน้นการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย</p>

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ลำดับความต้องการจำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ			ข้อมูลเชิงคุณภาพของ ข้อเสนอแนะจาก แบบสอบถาม	ข้อมูลจากการสังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรง บันดาลใจ (โดยผู้วิจัย)	
	ขอข่วยการ บริหารวิชาการ	ประเด็นย่อย การบริหาร วิชาการ	การสร้าง แรงบันดาลใจ			(ร่าง) แนวทางหลัก	(ร่าง) แนวทางย่อย/ วิธีดำเนินการ
					<p>นักเรียนไทยส่วนใหญ่ยังคงเรียนรู้จากกิจกรรมที่เกิดขึ้นในโรงเรียนแบบเดิมหรือเพียงรูปแบบเดียว ซึ่งปัญหาอาจมีหลายปัจจัย สิ่งสำคัญส่วนหนึ่งเกิดจากการขาดแรงกระตุ้นหรือแรงบันดาลใจให้พวกเขาสนใจ</p> <p>1.1 จากผู้ให้ความรู้ เป็นผู้กระตุ้นการเรียนรู้</p> <p>1.2 กระตุ้นโดยการสร้างรูปแบบการเรียนใหม่</p> <p>1.3 กระตุ้นโดยการเล่าเรื่องเพื่อให้เกิดแรงบันดาลใจ</p> <p>1.4 กระตุ้นการสร้างองค์ความรู้และการเรียนรู้ใหม่โดยการปลูกฝังนิสัยความอยากรู้อยากเห็น (สุรเชษฐ์, 2564)</p>		<p>2) จัดการฝึกแบบปฏิบัติจริงแก่ครูทุกคน และ มีการติดตามประเมินผลความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในห้องเรียนทุกปีการศึกษา เพื่อพัฒนาต่อไป</p> <p>1.2 สร้างแหล่งเรียนรู้ เพื่อการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมายในโรงเรียน ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้</p> <p>1) ออกแบบอุโมงค์แรงบันดาลใจ ประกอบด้วย บุคคลต้นแบบของโลก อาชีพต่างๆบนโลก และห้องปฏิบัติการเสมือนจริง</p> <p>2) ระดมทรัพยากร จากผู้สนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อสร้างองค์ความรู้แก่เด็กนักเรียน โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์</p>

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ลำดับความต้องการจำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ			ข้อมูลเชิงคุณภาพของ ข้อเสนอแนะจาก แบบสอบถาม	ข้อมูลจากการสังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียน ก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ (โดยผู้วิจัย)	
	ขอขยับการ บริหารวิชาการ	ประเด็นย่อย การบริหาร วิชาการ	การสร้าง แรงบันดาลใจ			(ร่าง) แนวทาง หลัก	(ร่าง) แนวทางย่อย/ วิธีดำเนินการ
2	การวัดผลประเมินผล (PNI _{Modified} 0.63)	การวัดและ ประเมินผลตาม สภาพจริง (PNI _{Modified} 0.74)	การสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน (PNI _{Modified} 0.88)	<p>1) ควรมีการวัดผลประเมินผลสัมฤทธิ์ในการศึกษาต่อและวิชาชีพได้ตรงกับเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ตั้งแต่แรก</p> <p>2) ควรมีการประเมินภาพรวมของผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครอง</p> <p>3) ควรมีการใช้เครื่องมือการวัดประเมินผลอย่างหลากหลาย</p> <p>4) ควรมีการประเมินผลด้านการสร้างแรงบันดาลใจ เป็นรายด้าน</p>	<p>1) การวัดผลประเมินผล คือ การกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดประเมินผล การพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินผล และการวัดและประเมินผลด้านการสร้างแรงบันดาลใจ รุ่งชัชดาพร (2550), สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (2551), ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553), อนุวัติ คุณแก้ว (2558), พันธิวิชญ์ เลี้ยงชีพชอบ (2561)</p> <p>2) แนวทางการวัดผลประเมินผล การสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน</p>	<p>1) พัฒนาระบบการวัดผลประเมินผลให้เป็นตามสภาพจริงด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน</p>	<p>1.1 สร้างเกณฑ์ปฏิบัติและรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้</p> <p>1) จัดการประชุมผู้บริหาร ครู และบุคลากร ในโรงเรียนทุกคน เพื่อออกแบบวิธี เกณฑ์ และรูปแบบโดยเน้นการประเมินประเมินผลตามสภาพจริงด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน</p> <p>2) เพิ่มการวัดผลสัมฤทธิ์ในการศึกษาต่อและวิชาชีพได้ตรงกับเป้าหมาย ที่ได้ตั้งไว้ และเพิ่มการประเมินภาพรวม ของผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครอง โดยใช้การประเมินผลรอบทิศแบบ 360 องศา (</p>

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ลำดับความต้องการจำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ			ข้อมูลเชิงคุณภาพของ ข้อเสนอแนะจาก แบบสอบถาม	ข้อมูลจากการสังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียน ก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ (โดยผู้วิจัย)		
	ขอข่ายการ บริหารวิชาการ	ประเด็นย่อย การบริหาร วิชาการ	การสร้าง แรงบันดาลใจ			(ร่าง) แนวทาง หลัก	(ร่าง) แนวทางย่อย/ วิธีดำเนินการ	
					<p>แบบวัดของกระบวนการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน 2) การสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ 3) การกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ 4) การตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนรู้ 5) การเรียนรู้จากต้นแบบหรือแนวทางการปฏิบัติที่ดี 6) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในสิ่งที่ชอบ และ 7) การเสริมแรงทางบวก ญัฐกานต์ และปกรณ์ (2564)</p>	<p>(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ (โดยผู้วิจัย)</p>	<p>(ร่าง) แนวทางหลัก</p>	<p>(ร่าง) แนวทางย่อย/วิธีดำเนินการ</p> <p>360-degree Feedback) เพื่อให้องค์กรเกิดความยุติธรรม ความกระตือรือร้นในการทำงาน เห็นถึงจุดแข็ง จุดอ่อน ปัญหา ข้อบกพร่อง และสามารถหาทางแก้ไขปัญหาได้ทันเวลา</p> <p>3) ตรวจสอบคุณภาพของวิธีการและรูปแบบการประเมิน โดยการนำเครื่องมือที่ได้จากการพัฒนาไปทดลองใช้และปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง</p> <p>1.2) ปรับปรุงและพัฒนาการติดตามผลการประเมินการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน ประกอบด้วย วิธีการดังนี้</p> <p>1) สร้างแบบประเมิน 5 ระดับ ในหัวข้อ ดังนี้ (1) การมีแรงบันดาลใจในการขับเคลื่อนการเรียนรู้ (2) การตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนรู้ (3) การ</p>

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ลำดับความต้องการจำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ			ข้อมูลเชิงคุณภาพของ ข้อเสนอแนะจาก แบบสอบถาม	ข้อมูลจากการสังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียน ก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ (โดยผู้วิจัย)	
	ขอข่ายการ บริหารวิชาการ	ประเด็นย่อย การบริหาร วิชาการ	การสร้าง แรงบันดาลใจ			(ร่าง) แนวทาง หลัก	(ร่าง) แนวทางย่อย/ วิธีดำเนินการ
							แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในสิ่งที่ชอบ โดยผู้บริหาร เป็นผู้สัมภาษณ์จากนักเรียนแต่ละห้อง 2) จัดประชุมผู้บริหาร ครู และ ผู้ปกครอง เพื่อสร้างความเข้าใจระบบการ ประเมิน และการขับเคลื่อนการมีส่วนร่วม ในการสร้างห้องเรียนพ่อแม่ ผ่านการสังเกต พฤติกรรมและประเมินบุตรหลานของตนที่ บ้าน

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ลำดับความต้องการจำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ			ข้อมูลเชิงคุณภาพ ของข้อเสนอแนะ จากแบบสอบถาม	ข้อมูลจากการสังเคราะห์ เอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรง บันดาลใจ (โดยผู้วิจัย)	
	ขอข่ายการ บริหารวิชาการ	ประเด็นย่อย การบริหาร วิชาการ	การสร้าง แรงบันดาลใจ			(ร่าง) แนวทางหลัก	(ร่าง) แนวทางย่อย/ วิธีดำเนินการ
3	การพัฒนาหลักสูตร (PNI _{Modified 0.56})	การดำเนินการ วิเคราะห์ความ ต้องการจำเป็น (PNI _{Modified 0.58})	การสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น (PNI _{Modified 0.67})	<p>1) จัดทำคู่มือในการวิเคราะห์หลักสูตร</p> <p>2) ควรมีคำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายการทำงานให้เฉพาะเจาะจงมากขึ้น</p> <p>3) วิเคราะห์ความเชื่อมโยงของหลักสูตรให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ของเด็กแต่ละวัยเพื่อนำไปออกแบบหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>1) การพัฒนาหลักสูตร คือ การดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตรเพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ Saylor & Alexander (1981), Oliva (1982), จารุณี (2557), รุ่งชัชดาพร (2551), เสาวภา (2558)</p> <p>2) แนวทางการพัฒนาหลักสูตรการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้นการพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงมีกระบวนการพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนทันต่อการเปลี่ยนแปลง</p>	<p>1) พัฒนาและบูรณาการหลักสูตรโดยดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นโดยเน้นในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น</p>	<p>1.1 ปรับปรุงหลักสูตรปัจจุบันให้มีการบูรณาการกับแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยเน้นด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้</p> <p>1) จัดการประชุมผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง เพื่อออกแบบและปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนร่วมกัน</p> <p>2) ดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของหลักสูตรบูรณาการของสถานศึกษาด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น เพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้ปกครอง ครู และนักเรียน</p> <p>1.2) ปรับปรุงหลักการหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้นประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้</p>

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ลำดับความต้องการจำเป็น	การบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ			ข้อมูลเชิงคุณภาพ ของข้อเสนอแนะ จากแบบสอบถาม	ข้อมูลจากการสังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรง บันดาลใจ (โดยผู้วิจัย)	
	ขอข่ายการ บริหารวิชาการ	ประเด็นย่อย การบริหาร วิชาการ	การสร้าง แรงบันดาลใจ			(ร่าง) แนวทาง หลัก	(ร่าง) แนวทางย่อย/ วิธีดำเนินการ
					<p>ในยุคปัจจุบัน ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ 1) หลักการหลักสูตรเพื่อส่งเสริมแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 2) จุดมุ่งหมาย เพื่อส่งเสริมแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ 3) เนื้อหาสาระครอบคลุม 3 ด้านหลัก ได้แก่ การตั้งเป้าหมาย การศึกษาด้านแบบ และการกำหนดคุณสมบัติของตน สำหรับให้ผู้เรียนตระหนักรู้ เข้าใจ รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น 4) การจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมแรงบันดาลใจในการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลง (Transformative learning) 5) การวัดและประเมินผลวัดตามสภาพจริงของผู้เรียน (สำราญ และคณะ, 2563)</p>		<p>1) จัดประชุมผู้บริหาร ครู และบุคลากร ในการกำหนดเป้าหมายหลักสูตรที่เน้นการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น</p> <p>2) ครูผู้สอนทุกคนร่วมกัน กำหนดหลักการ และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยกำหนดเป้าหมายหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการกระตุ้น</p> <p>3) ผู้บริหารประเมินหลักสูตรด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้นเมื่อจบปีการศึกษา</p>

จากตารางที่ 4.9 (ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น และนำข้อมูลดังกล่าวมาผนวกกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ จากแบบสอบถาม และข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงนำมาสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ได้แนวทางทั้งสิ้น 3 แนวทางหลัก 6 แนวทางย่อย และ 14 วิธีดำเนินการ ดังนี้

1) การจัดการเรียนการสอน ($PNI_{Modified} = 0.77$) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก 2 แนวทางย่อย และ 4 วิธีดำเนินการ ดังนี้

แนวทางที่ 1 สนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย

แนวทางย่อย 1.1 ส่งเสริมและสร้างความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการออกแบบกิจกรรม และการสื่อการสอนในห้องเรียน ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) จัดอบรมสัมมนาครูและผู้บริหาร เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนให้เกิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยผู้เชี่ยวชาญ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจให้เด็ก เพื่อกำหนดเป็นแนวทางร่วมกันในการออกแบบกิจกรรมในห้องเรียนที่มุ่งเน้นการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย

2) จัดการฝึกแบบปฏิบัติจริงแก่ครูทุกคน และ มีการติดตามประเมินผลความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในห้องเรียนทุกปีการศึกษา เพื่อพัฒนาต่อไป

แนวทางย่อย 1.2 สร้างแหล่งเรียนรู้ เพื่อการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมายในโรงเรียน

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) ออกแบบอุโมงค์แรงบันดาลใจ ประกอบด้วย บุคคลต้นแบบของโลก อาชีพต่างๆ บนโลก และห้องปฏิบัติการเสมือนจริง

2) ระดมทรัพยากร จากผู้สนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อสร้างอุโมงค์ความรู้แก่เด็กนักเรียน โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์

2) การวัดผลประเมินผล ($PNI_{Modified} = 0.63$) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก 2 แนวทางย่อย และ 5 วิธีดำเนินการ ดังนี้

แนวทางที่ 2 พัฒนาระบบการวัดผลประเมินผลให้เป็นตามสภาพจริง ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน

แนวทางย่อย 2.1 สร้างเกณฑ์ปฏิบัติและรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) จัดการประชุมผู้บริหาร ครู และบุคลากร ในโรงเรียนทุกคน เพื่อออกแบบวิธีเกณฑ์ และรูปแบบโดยเน้นการประเมินประเมินผลตามสภาพจริงด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน

2) เพิ่มการวัดผลสัมฤทธิ์ในการศึกษาต่อและวิชาชีพได้ตรงกับเป้าหมาย ที่ได้ตั้งไว้ และเพิ่มการประเมินภาพรวมของผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครอง โดยใช้การประเมินผลรอบทิศทาง 360 องศา (360-degree Feedback) เพื่อทำให้องค์กรเกิดความยุติธรรม ความกระตือรือร้นในการทำงาน เห็นถึงจุดแข็งจุดอ่อน ปัญหา ข้อบกพร่อง และสามารถหาทางแก้ไขปัญหาได้ทันเวลา

3) ตรวจสอบคุณภาพของวิธีการและรูปแบบการประเมิน โดยการนำเครื่องมือที่ได้จากการพัฒนาไปทดลองใช้และปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง

แนวทางย่อย 2.2 ปรับปรุงและพัฒนาการติดตามผลการประเมินการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) สร้างแบบประเมิน 5 ระดับ ในหัวข้อดังนี้ (1) การมีแรงบันดาลใจในการขับเคลื่อนการเรียนรู้ (2) การตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนรู้ (3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในสิ่งที่ชอบ โดยผู้บริหารเป็นผู้สัมภาษณ์จากนักเรียนแต่ละห้อง

2) จัดประชุมผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง เพื่อสร้างความเข้าใจระบบการประเมินและกระตุ้นการมีส่วนร่วมมีส่วนร่วมในการสร้างห้องเรียนพ่อแม่ ผ่านการสังเกตพฤติกรรมและประเมินบุตรหลานของตนที่บ้าน

3) การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{Modified} = 0.56) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก 2 แนวทางย่อย และ 5 วิธีดำเนินการ ดังนี้

แนวทางที่ 3 พัฒนาและบูรณาการหลักสูตรโดยการดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น โดยเน้นในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น

แนวทางย่อย 3.1 ปรับปรุงหลักสูตรปัจจุบันให้มีการบูรณาการกับแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยเน้นด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) จัดการประชุมผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง เพื่อออกแบบและปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนร่วมกัน

2) ดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของหลักสูตรบูรณาการของสถานศึกษาด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น เพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้ปกครอง ครู และนักเรียน

แนวทางย่อย 3.2 ปรับปรุงหลักการหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) จัดประชุมผู้บริหาร ครู และบุคลากร ในการกำหนดเป้าหมายหลักสูตรที่เน้นการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น

2) ครูผู้สอนทุกคนร่วมกัน กำหนดหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยกำหนดเป้าหมายหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการกระตุ้น

3) ผู้บริหารประเมินหลักสูตรด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้นเมื่อจบปีการศึกษา

4.4 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ จากแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน จำแนกตามขอบข่ายวิชาการ 3 ด้าน และจัดลำดับตามความต้องการจำเป็น มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.10 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกอล์ฟวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกอล์ฟวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mode	ระดับ	Mode	ระดับ
ด้านการจัดการเรียนการสอน				
แนวทางที่ 1 สนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
แนวทางย่อย 1.1				
ส่งเสริมและสร้างความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการออกแบบกิจกรรม และการสื่อการสอนในห้องเรียน ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
วิธีดำเนินการ				
1) จัดอบรมสัมมนาครูและผู้บริหาร เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนให้เกิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยผู้เชี่ยวชาญ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจให้เด็ก เพื่อกำหนดเป็นแนวทางร่วมกันในการออกแบบกิจกรรมในห้องเรียนที่มุ่งเน้นการสร้างแรงบันดาลใจด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
2) จัดการฝึกแบบปฏิบัติจริงแก่ครูทุกคน และ มีการติดตามประเมินผลความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในห้องเรียนทุกปีการศึกษา เพื่อพัฒนาต่อไป	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
แนวทางย่อย 1.2				
สร้างแหล่งเรียนรู้ เพื่อการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมายในโรงเรียน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
วิธีดำเนินการ				
1) ออกแบบอุโมงค์แรงบันดาลใจ ประกอบด้วย บุคคลต้นแบบของโลก อาชีพต่างๆบนโลก และห้องปฏิบัติการเสมือนจริง	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียน ก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mode	ระดับ	Mode	ระดับ
2) ระดมทรัพยากร จากผู้สนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อสร้าง อุโมงค์ความรู้แก่เด็กนักเรียน โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
ด้านการวัดผลประเมินผล				
แนวทางที่ 2 พัฒนาระบบการวัดผลประเมินผลให้เป็น ตามสภาพจริง ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการ ขับเคลื่อน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
แนวทางย่อย 2.1				
สร้างเกณฑ์ปฏิบัติและรูปแบบการประเมินผลตามสภาพ จริงด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
วิธีดำเนินการ				
1) จัดการประชุมผู้บริหาร ครู และบุคลากร ในโรงเรียน ทุกคน เพื่อออกแบบวิธี เกณฑ์ และรูปแบบโดยเน้นการ ประเมินประเมินผลตามสภาพจริงด้านการสร้างแรง บันดาลใจจากการขับเคลื่อน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
2) เพิ่มการวัดผลสัมฤทธิ์ในการศึกษาต่อและวิชาชีพได้ ตรงกับเป้าหมาย ที่ได้ตั้งไว้ และเพิ่มการประเมิน ภาพรวม ของผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครอง โดย ใช้การประเมินผลรอบทิศทาง 360 องศา (360-degree Feedback) เพื่อให้องค์กรเกิดความยุติธรรม ความ กระตือรือร้นในการทำงาน เห็นถึงจุดแข็งจุดอ่อน ปัญหา ข้อบกพร่อง และสามารถหาทางแก้ไขปัญหาได้ทันเวลา	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
2) ตรวจสอบคุณภาพของวิธีการและรูปแบบการประเมิน โดยการนำเครื่องมือที่ได้จากการพัฒนาไปทดลองใช้และ ปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
แนวทางย่อย 2.2				
ปรับปรุงและพัฒนาการติดตามผลการประเมินการสร้าง แรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
วิธีดำเนินการ				

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียน ก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mode	ระดับ	Mode	ระดับ
1) สร้างแบบประเมิน 5 ระดับ ในหัวข้อดังนี้ (1) การมีแรงบันดาลใจในการขับเคลื่อนการเรียนรู้ (2) การตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนรู้ (3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในสิ่งที่ชอบ โดยผู้บริหารเป็นผู้สัมภาษณ์จากนักเรียนแต่ละห้อง	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
2) จัดประชุมผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง เพื่อสร้างความเข้าใจระบบการประเมิน และกระตุ้นการมีส่วนร่วมมีส่วนร่วมในการสร้างห้องเรียนพ่อแม่ ผ่านการสังเกตพฤติกรรมและประเมินบุตรหลานของตนที่บ้าน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
ด้านการพัฒนาหลักสูตร				
แนวทางที่ 3 พัฒนาและบูรณาการหลักสูตรโดยการดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น โดยเน้นในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
แนวทางย่อย 3.1				
ปรับปรุงหลักสูตรปัจจุบันให้มีการบูรณาการกับแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยเน้นด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
วิธีดำเนินการ				
1) จัดการประชุมผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง เพื่อออกแบบและปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนร่วมกัน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
2) ดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของหลักสูตรบูรณาการของสถานศึกษาด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น เพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้ปกครอง ครู และนักเรียน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
แนวทางย่อย 3.2				
ปรับปรุงหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
วิธีดำเนินการ				

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียน ก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	Mode	ระดับ	Mode	ระดับ
1) 1) จัดประชุมผู้บริหาร ครู และบุคลากร ในการ กำหนดเป้าหมายหลักสูตรที่เน้นการสร้างแรงบันดาลใจ จากการกระตุ้น	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
2) ครูผู้สอนทุกคนร่วมกัน กำหนดหลักการและ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยกำหนดเป้าหมายหลักสูตรที่ เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการกระตุ้น	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
3) ผู้บริหารประเมินหลักสูตรด้านการสร้างแรงบันดาลใจ จากการกระตุ้นเมื่อจบปีการศึกษา	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.10 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ตามแนวคิดการทำงานเชิงรุกโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า

ด้านการจัดการเรียนการสอน

ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า แนวทางที่ 1 แนวทางย่อย 2 แนวทาง และวิธีดำเนินการทั้งหมด 4 วิธี มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ระดับมากที่สุด (Mode = 5)

ด้านการวัดผลประเมินผล

ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า แนวทางที่ 1 แนวทางย่อย 2 แนวทาง และวิธีดำเนินการทั้งหมด 5 วิธี มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ระดับมากที่สุด (Mode = 5)

ด้านการพัฒนาหลักสูตร

ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า แนวทางที่ 1 แนวทางย่อย 2 แนวทาง และวิธีดำเนินการทั้งหมด 5 วิธี มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ระดับมากที่สุด (Mode = 5)

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

สำหรับภาพรวมของร่างแนวทาง ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่ามีความชัดเจนดี อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาวิธีดำเนินการแต่ละด้าน มักมีคำสำคัญหลัก ๆ คือ กำหนด ส่งเสริม สนับสนุน และ กระตุ้น แต่ไม่ได้ระบุให้ชัดเจนว่า การดำเนินการแต่ละกิจกรรมนั้นมีขั้นตอนการปฏิบัติอย่างไร จึงควร กำหนดขั้นตอนให้ชัดเจนขึ้นเพื่อให้เกิดความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติจริง

4.5 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกอล์ฟวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกอล์ฟวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ โดยจำแนกตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ 3 ด้าน และ จัดลำดับความต้องการจำเป็น มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.11 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ	แนวทางย่อย	วิธีดำเนินการ
<p>แนวทางที่ 1 สนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน บรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย</p>	<p>แนวทางย่อย 1.1 ส่งเสริมและสร้างความรู้ความเข้าใจในกระบวนการออกแบบกิจกรรม และการสื่อการสอนในห้องเรียน ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย</p>	<p>วิธีดำเนินการ</p> <p>1) จัดอบรมสัมมนาครูและผู้บริหาร เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนให้เกิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยผู้เชี่ยวชาญ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจให้เด็ก เพื่อกำหนดเป็นแนวทางร่วมกันในการออกแบบกิจกรรมในห้องเรียนที่มุ่งเน้นการสร้างแรงบันดาลใจด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย</p> <p>2) จัดการฝึกแบบปฏิบัติจริงแก่ครูทุกคน และ มีการติดตามประเมินผลความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในห้องเรียนทุกปีการศึกษา เพื่อพัฒนาต่อไป</p>
	<p>แนวทางย่อย 1.2 สร้างแหล่งเรียนรู้ เพื่อการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมายในโรงเรียน</p>	<p>วิธีดำเนินการ</p> <p>1) ออกแบบอุโมงค์แรงบันดาลใจ ประกอบด้วย บุคคลต้นแบบของโลก อาชีพต่างๆบนโลก และห้องปฏิบัติการเสมือนจริง</p> <p>2) ระดมทรัพยากร จากผู้สนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อสร้างอุโมงค์ความรู้แก่เด็กนักเรียน โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์</p>
<p>แนวทางที่ 2 พัฒนาระบบการวัดผลประเมินผลให้เป็นตามสภาพจริง ด้านการสร้าง</p>	<p>แนวทางย่อย 2.1 สร้างเกณฑ์ปฏิบัติและรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงด้านการ</p>	<p>วิธีดำเนินการ</p> <p>1) จัดการประชุมผู้บริหาร ครู และบุคลากร ในโรงเรียนทุกคน เพื่อออกแบบวิธี เกณฑ์ และรูปแบบ</p>

<p>แนวทางพัฒนาการ บริหารวิชาการของ โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนา วิทย์ ตามแนวคิดการ สร้างแรงบันดาลใจ</p>	<p>แนวทางย่อย</p>	<p>วิธีดำเนินการ</p>
<p>แรงบันดาลใจจากการ ขับเคลื่อน</p>	<p>สร้างแรงบันดาลใจจาก การขับเคลื่อน</p>	<p>โดยเน้นการประเมินประเมินผลตามสภาพจริงด้านการ สร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน</p> <p>2) เพิ่มการวัดผลสัมฤทธิ์ในการศึกษาต่อและวิชาชีพได้ ตรงกับเป้าหมาย ที่ได้ตั้งไว้ และเพิ่มการประเมิน ภาพรวม ของผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครอง โดยใช้การประเมินผลรอบทิศทาง 360 องศา (360- degree Feedback) เพื่อให้้องค์กรเกิดความ ยุติธรรม ความกระตือรือร้นในการทำงาน เห็นถึงจุด แข็งจุดอ่อน ปัญหา ข้อบกพร่อง และสามารถหาทาง แก้ไขปัญหาได้ทันเวลา</p> <p>3) ตรวจสอบคุณภาพของวิธีการและรูปแบบการ ประเมิน โดยการนำเครื่องมือที่ได้จากการพัฒนาไป ทดลองใช้และปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง</p>
	<p>แนวทางย่อย 2.2 ปรับปรุงและพัฒนาการ ติดตามผลการประเมิน การสร้างแรงบันดาลใจ จากการขับเคลื่อนสร้าง เกณฑ์ปฏิบัติและรูปแบบ การประเมินผลตาม สภาพจริงด้านการสร้าง แรงบันดาลใจจากการ ขับเคลื่อน</p>	<p>วิธีดำเนินการ</p> <p>1) สร้างแบบประเมิน 5 ระดับ ในหัวข้อดังนี้ (1) การมี แรงบันดาลใจในการขับเคลื่อนการเรียนรู้ (2) การ ตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนรู้ (3) การ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในสิ่งที่ชอบ โดยผู้บริหารเป็นผู้ สัมภาษณ์จากนักเรียนแต่ละห้อง</p> <p>2) จัดประชุมผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง เพื่อสร้าง ความเข้าใจระบบการประเมิน และกระตุ้นการมีส่วนร่วม ร่วมมีส่วนร่วมในการสร้างห้องเรียนพ่อแม่ ผ่านการ สังเกตพฤติกรรมและประเมินบุตรหลานของคนที่บ้าน</p>
<p>แนวทางที่ 3 พัฒนา และบูรณาการหลักสูตร</p>	<p>แนวทางย่อย 3.1</p>	<p>วิธีดำเนินการ</p>

<p>แนวทางพัฒนาการ บริหารวิชาการของ โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนา วิทย์ ตามแนวคิดการ สร้างแรงบันดาลใจ</p>	<p>แนวทางย่อย</p>	<p>วิธีดำเนินการ</p>
<p>โดยการดำเนินการ วิเคราะห์ความต้องการ จำเป็น โดยเน้นในด้าน การสร้างแรงบันดาลใจ จากการกระตุ้น</p>	<p>วิเคราะห์ความต้องการ จำเป็นของหลักสูตร โดย เน้นด้านการสร้างแรง บันดาลใจจากการกระตุ้น</p>	<p>1) จัดการประชุมผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง เพื่อ ออกแบบและปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนร่วมกัน 2) ดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของ หลักสูตรบูรณาการของสถานศึกษาด้านการสร้างแรง บันดาลใจจากการกระตุ้น เพื่อให้ตรงกับความต้องการ ของผู้ปกครอง ครู และนักเรียน</p>
	<p>แนวทางย่อย 3.2 ปรับปรุงหลักสูตรปัจจุบัน ให้มีการบูรณาการ โดย เน้นด้านการสร้างแรง บันดาลใจจากการกระตุ้น</p>	<p>วิธีดำเนินการ 1) จัดประชุมผู้บริหาร ครู และบุคลากร ในการ ออกแบบโครงสร้างหลักสูตร กำหนดเป้าหมาย หลักสูตร และตัวชี้วัด ที่เน้นด้านการสร้างแรงบันดาลใจ จากการกระตุ้น 2) ครูผู้สอนทุกคนร่วมกัน กำหนดหลักการและ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยกำหนดเป้าหมาย หลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการกระตุ้น 3) ผู้บริหารประเมินหลักสูตรด้านการสร้างแรงบันดาลใจ จากการกระตุ้นเมื่อจบปีการศึกษา</p>

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ และ 2) นำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการในโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ผู้ให้ข้อมูลกำหนดโดยเลือกแบบเจาะจงเป็นผู้รับใบอนุญาต 1 คน ผู้อำนวยการ 1 คน รองผู้อำนวยการ 3 คน และครูประจำชั้นและครูพิเศษ 72 คน รวมจำนวน 77 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequency) การหาค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (PNI_{Modified}) ฐานนิยม (Mode) และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ มีรายละเอียดดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในภาพรวม

สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.81$) โดยขอขยายการพัฒนาการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 3.10$) ขอขยายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ การวัดผลประเมินผล ($\bar{X} = 2.86$) และขอขยายที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.63$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$) โดยขอขยายการพัฒนาการบริหารวิชาการ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การวัดผลประเมินผล ($\bar{X} = 4.67$) ขอขยายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ การจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 2.86$) และขอขยายที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 4.62$)

ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในภาพรวม คือ 0.66 โดยขอขยายการพัฒนาการบริหารวิชาการ ที่มีความต้องการจำเป็นลำดับที่ 1 คือ การจัดการเรียนการสอน ($PNI_{Modified} = 4.67$) รองลงมา คือ การวัดผลประเมินผล ($PNI_{Modified} = 0.63$) และขอขยายที่มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{Modified} = 0.56$)

5.1.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ รายด้าน

1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร

สภาพปัจจุบันในด้านการพัฒนาหลักสูตร ข้อย่อยการดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.11$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.16$) และด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.77$) ส่วนข้อย่อยหลักสูตรมีการกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.10$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า การสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.13$) และด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.77$)

สภาพที่พึงประสงค์ในด้านการพัฒนาหลักสูตร ข้อย่อยหลักสูตรมีการกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.64$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.69$) และด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.56$) ส่วนข้อย่อยการดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.50$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า การสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.69$) และด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.56$)

ความต้องการจำเป็นด้านการพัฒนาหลักสูตร ข้อย่อยการดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น มีค่าความต้องการจำเป็นมากที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.58$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.67$) และด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.45$) ส่วนข้อย่อยหลักสูตรมีการกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.54$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.65$) และด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.47$)

2) ด้านการจัดการเรียนการสอน

สภาพปัจจุบันในด้านการจัดการเรียนการสอน ข้อย่อยการจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.76$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.94$) และด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.49$) ส่วนข้อย่อยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.50$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า การสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.61$) และด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.44$)

สภาพที่พึงประสงค์ในด้านการพัฒนาหลักสูตร ข้อย่อยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.69$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.78$) และด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.63$) ส่วนข้อย่อยการจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.64$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า การสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.67$) และด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.56$)

ความต้องการจำเป็นด้านการพัฒนาหลักสูตร ข้อย่อยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.87$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.96$) และด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.79$) ส่วนข้อย่อยการจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ มีความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.68$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น มีความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.87$) และด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.58$)

3) ด้านการวัดผลประเมินผล

สภาพปัจจุบันในด้านการวัดผลประเมินผล ข้อย่อยโรงเรียนมีการพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินผล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.02$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.14$) และด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.92$) ส่วนข้อย่อยโรงเรียนมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.67$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า การสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.84$) และด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 2.52$)

สภาพที่พึงประสงค์ในด้านการวัดผลประเมินผล ข้อย่อยโรงเรียนมีการพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินผล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.69$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.73$) และด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) ส่วนข้อย่อยโรงเรียนมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.65$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า การสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.73$) และด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 4.56$)

ความต้องการจำเป็นด้านการวัดผลประเมินผล ข้อย่อยโรงเรียนมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง มีค่าความต้องการจำเป็นมากที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.74$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.88$) และด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.61$) ส่วนข้อย่อยโรงเรียนมีการพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินผล มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.55$) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{Modified} = 0.62$) และด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($PNI_{Modified} = 0.49$)

5.1.3 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น และนำข้อมูลดังกล่าวมาผนวกกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ จากแบบสอบถาม และข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงนำมาสังเคราะห์ แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข จนได้แนวทางที่สมบูรณ์ มีรายละเอียดดังนี้

1) การจัดการเรียนการสอน ($PNI_{Modified} = 0.77$) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก 2 แนวทางย่อย และ 4 วิธีดำเนินการ ดังนี้

แนวทางที่ 1 สนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย

แนวทางย่อย 1.1 ส่งเสริมและสร้างความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการออกแบบกิจกรรม และการสื่อการสอนในห้องเรียน ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) จัดอบรมสัมมนาครูและผู้บริหาร เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนให้เกิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยผู้เชี่ยวชาญ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจให้เด็ก เพื่อกำหนดเป็นแนวทางร่วมกันในการออกแบบกิจกรรมในห้องเรียนที่มุ่งเน้นการสร้างแรงบันดาลใจด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย

2) จัดการฝึกแบบปฏิบัติจริงแก่ครูทุกคน และ มีการติดตามประเมินผลความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในห้องเรียนทุกปีการศึกษา เพื่อพัฒนาต่อไป

แนวทางย่อย 1.2 สร้างแหล่งเรียนรู้ เพื่อการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมายในโรงเรียน

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) ออกแบบอุโมงค์แรงบันดาลใจ ประกอบด้วย บุคคลต้นแบบของโลก อาชีพต่างๆบนโลก และห้องปฏิบัติการเสมือนจริง

2) ระดมทรัพยากร จากผู้สนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อสร้างอุโมงค์ความรู้แก่เด็กนักเรียน โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์

2) การวัดผลประเมินผล ($PNI_{Modified} = 0.63$) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก 2 แนวทางย่อย และ 5 วิธีดำเนินการ ดังนี้

แนวทางที่ 2 พัฒนาระบบการวัดผลประเมินผลให้เป็นตามสภาพจริง ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน

แนวทางย่อย 2.1 สร้างเกณฑ์ปฏิบัติและรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) จัดการประชุมผู้บริหาร ครู และบุคลากร ในโรงเรียนทุกคน เพื่อออกแบบวิธี เกณฑ์ และรูปแบบโดยเน้นการประเมินประเมินผลตามสภาพจริงด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน

2) เพิ่มการวัดผลสัมฤทธิ์ในการศึกษาต่อและวิชาชีพได้ตรงกับเป้าหมาย ที่ได้ตั้งไว้ และเพิ่มการประเมินภาพรวมของผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครอง โดยใช้การประเมินผลรอบทิศทาง 360 องศา (360-degree Feedback) เพื่อให้องค์กรเกิดความยุติธรรม ความกระตือรือร้นในการทำงาน เห็นถึงจุดแข็ง จุดอ่อน ปัญหา ข้อบกพร่อง และสามารถหาทางแก้ไขปัญหาได้ทันเวลา

3) ตรวจสอบคุณภาพของวิธีการและรูปแบบการประเมิน โดยการนำเครื่องมือที่ได้จากการพัฒนาไปทดลองใช้และปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง

แนวทางย่อย 2.2 ปรับปรุงและพัฒนาการติดตามผลการประเมินการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน

1) สร้างแบบประเมิน 5 ระดับ ในหัวข้อดังนี้ (1) การมีแรงบันดาลใจในการขับเคลื่อนการเรียนรู้ (2) การตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนรู้ (3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในสิ่งที่ชอบ โดยผู้บริหารเป็นผู้สัมภาษณ์จากนักเรียนแต่ละห้อง

2) จัดประชุมผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง เพื่อสร้างความเข้าใจระบบการประเมิน และกระตุ้นการมีส่วนร่วมมีส่วนร่วมในการสร้างห้องเรียนพ่อแม่ ผ่านการสังเกตพฤติกรรมและประเมินบุตรหลานของตนเองที่บ้าน

3) การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{Modified} = 0.56$) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก 2 แนวทางย่อย และ 5 วิธีดำเนินการ ดังนี้

แนวทางที่ 3 พัฒนาและบูรณาการหลักสูตรโดยการดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น โดยเน้นในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น

แนวทางย่อย 3.1 ปรับปรุงหลักสูตรปัจจุบันให้มีการบูรณาการกับแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยเน้นในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) จัดการประชุมผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง เพื่อออกแบบและปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนร่วมกัน

2) ดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของหลักสูตรบูรณาการของสถานศึกษาด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น เพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้ปกครอง ครู และนักเรียน

แนวทางย่อย 3.2 ปรับปรุงหลักการหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น

วิธีดำเนินการ มีดังนี้

1) จัดประชุมผู้บริหาร ครู และบุคลากร ในการกำหนดเป้าหมายหลักสูตรที่เน้นการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น

2) ครูผู้สอนทุกคนร่วมกัน กำหนดหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยกำหนดเป้าหมายหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการกระตุ้น

3) ผู้บริหารประเมินหลักสูตรด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้นเมื่อจบปีการศึกษา

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

การพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล โดยเฉลี่ยสภาพปัจจุบันในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง และสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ระดับมากที่สุด ซึ่งเมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์พบว่า การพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ทั้ง 3 ด้านมีสภาพปัจจุบันต่ำกว่าสภาพที่พึงประสงค์ทุกด้าน

ผลการวิจัยดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่าการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์มีการดำเนินงานในการพัฒนาการบริหารวิชาการ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ อยู่ในระดับที่ยังไม่เพียงพอกับสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นของทั้งผู้บริหารและครู สอดคล้องกับงานวิจัยของ พงศกร อุดลพิทยาภรณ์ (2560) ที่ศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ที่พบว่า การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล มีสภาพที่พึงประสงค์สูงกว่าสภาพปัจจุบัน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ เจนเนตร ประเสริฐวิทย์ (2561) ที่พบว่า สภาพปัจจุบันในการบริหารวิชาการของโรงเรียนด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการวัดประเมินผลต่ำกว่าสภาพที่พึงประสงค์ แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนส่วนใหญ่จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการยกระดับคุณภาพการบริหารวิชาการให้สูงขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของโรงเรียนและความต้องการของสังคม เป็นไปตามแนวคิดของ จรุงณี เก้าเอี้ยน (2557) ได้กล่าวว่า การบริหารวิชาการเป็นภารกิจหลักของผู้บริหารสถานศึกษา มาตรฐานคุณภาพการศึกษาจะปรากฏเด่นชัด หากผู้บริหารสามารถบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงถือได้ว่าการบริหารวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษา ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาหลักสูตรการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และการวัดประเมินผล โดยอาศัยการบูรณาการของหลักสูตรแกนกลางและแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ให้เกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียนสูงสุด โดยเมื่อพิจารณาตามขอบข่ายการบริหารวิชาการพบว่าสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ มีผลการวิจัยดังนี้

1) **ด้านการพัฒนาหลักสูตร** พบว่า สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด โดยข้อย่อยการดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น มีสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด และในขณะเดียวกันก็มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด แสดงว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็นหัวใจหลักสำคัญของการดำเนินงานทางวิชาการ โดยหลักสูตรที่ดีต้องนำไปสู่เป้าหมายที่สอดคล้องกับความต้องการของทุกฝ่าย ซึ่งหลักสูตรจะช่วยให้ครูได้มีทิศทางในการพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ ปรียา

พร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ที่กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรว่าเปรียบเสมือนตัวช่วยให้การศึกษาดำเนินไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล รวมทั้งยังเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของที่จะจัดประสบการณ์เรียนรู้ ทักษะ ความประพฤติ และเจตคติให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง โรงเรียน ชุมชน และสังคม

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาการพัฒนาหลักสูตรตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาหลักสูตรในภาพรวม และทั้งรายชื่อย่อการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และข้อย่อการกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร จะพบว่า ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้นมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อาจจะเป็นเพราะ ต้องอาศัยความรอบคอบ แม่นยำและต้องคำนึงถึงประสิทธิผลของนักเรียนมากกว่าการสร้างแรงบันดาลใจจากสิ่งอื่น แรงบันดาลใจที่เกิดขึ้นโดยฉับพลันจะเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา และในบางเหตุการณ์ สถานการณ์ ช่วงจังหวะเวลาที่เหมาะสมจะกระตุ้นให้นำไปพัฒนาเด็ก และมีข้อมูลเกี่ยวกับสภาพที่พึงประสงค์ ด้านแรงบันดาลใจโดยจากการกระตุ้นแรงบันดาลใจที่เกิดขึ้นโดยฉับพลันจะเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา ในบางเหตุการณ์ สถานการณ์ ช่วงจังหวะเวลาที่เหมาะสมจะกระตุ้นให้นำไปพัฒนาเด็ก ตัดสินใจการเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่อาจมีความสำคัญมาใช้เป็นแรงกระตุ้นในการพัฒนาการเรียนการสอน และต้องอาศัยความรอบคอบ แม่นยำและต้องคำนึงถึงประสิทธิผลของนักเรียนมากกว่าการสร้างแรงบันดาลใจจากสิ่งอื่น การไม่ได้เตรียมการเอาไว้ล่วงหน้าเป็นแรงบันดาลใจที่อาจนำการพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ Barling, Weber & Kelloway (1996) ทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า การฝึกอบรมหลักสูตรภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงสามารถพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการสร้างแรงบันดาลใจให้สูงขึ้น จากการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พราว อรุณรังสีเวช และคณะ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ศิลปิน และงานศิลปะ สู่อารมณ์แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์สื่อ พบว่า แรงบันดาลใจกระตุ้นให้ผู้ร่วมงานและนักศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากบุคคลที่มีชื่อเสียงในสายงานที่ตนทำงานอยู่นั้น อาจมีไม่เพียงพอที่จะเป็นแรงบันดาลใจแก่ผู้ที่ทำงานด้านนั้น ๆ ดังนั้นผลงานของศิลปินด้านใดก็ตาม สามารถก่อให้เกิดแรงบันดาลใจแก่ผู้ที่ทำงานในศาสตร์อื่นๆได้

2) ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า สภาพปัจจุบันมีค่าเฉลี่ยปานกลาง และอยู่ในลำดับต่ำที่สุด มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุดในลำดับที่ 2 ของการบริหารวิชาการโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยสภาพปัจจุบันข้อย่อ การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยในสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ในขณะที่เดียวกันก็มีสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนเป็นปัจจัยที่ควรพิจารณาคือ การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์มีการรวบรวมรูปแบบการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียน มีการเตรียมความพร้อมให้แก่บุคลากร เพื่อที่ให้นักเรียนได้รับความรู้ที่เหมาะสม และจัดตั้งงบประมาณในการบริหารงานวิชาการไว้อย่างเหมาะสม ซึ่งมีข้อมูลเกี่ยวกับสภาพที่พึงประสงค์ ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ดำเนินงานจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมกับนักเรียน และมีการเตรียมความพร้อมให้แก่บุคลากร เพื่อที่ให้นักเรียนได้รับความรู้ที่เหมาะสม

อีกทั้งโรงเรียนกึ่งฟ้าพัฒนาวิทยามีการสร้างกระบวนการให้อาจารย์ผู้สอนกับผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สันติ บุญภิรมย์ (2552) ได้ใช้ทฤษฎีการบริหารวิชาการ พบว่า การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างราบรื่น เปรียบเหมือนเส้นเลือดใหญ่ไปหล่อเลี้ยงหัวใจการบริหารจึงเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดของงานวิชาการที่สามารถทำให้งานวิชาการเกิดพลวัตอยู่ตลอดเวลา ส่งผลต่อประสิทธิภาพประสิทธิผลและคุณภาพของการศึกษาอย่างต่อเนื่องต่อไป อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ariya K., Kaewurai W., Chaisanit P. (2016) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนโดยภาพรวมมีความเหมาะสมครูมีความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ที่ดีต่อการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอน

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาการจัดการเรียนการสอน ตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนในภาพรวม และทั้งรายช้อย่อยการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน และช้อย่อยการจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ จะพบว่า ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้นมีค่าเฉลี่ยสูงสุด อาจเป็นเพราะ ในบางเหตุการณ์ สถานการณ์ ช่วงจังหวะเวลาที่เหมาะสมจะกระตุ้นการเรียน โดยการไม่ได้เตรียมการเอาไว้ล่วงหน้าเป็นแรงบันดาลใจที่อาจนำการพัฒนาทางการเรียนที่ดีต้องอาศัยความรอบคอบ แม่นยำและต้องคำนึงถึงประสิทธิผลให้มากที่สุด และตัดสินใจการเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่น่าจะมีความสำคัญมาใช้เป็นแรงกระตุ้นในการพัฒนาการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Good and Kappa (1973) ได้ศึกษาทฤษฎี แรงบันดาลใจจากแรงกระตุ้น (Inspiration by Motivation) พบว่า ความพึงพอใจหรือแรงจูงใจในการปฏิบัติงานหมายถึง คุณภาพ สภาพ หรือระดับความรู้สึกรู้สึกพอใจอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากความสนใจและทัศนคติของบุคคลที่มีต่องานที่ทำอยู่อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัย สีดาทิพย์ สุนตาอินทร์ และสิตานนท์ เจริญพิพัฒน์ (2560) ได้ศึกษาเรื่อง แรงบันดาลใจในการปฏิบัติงานของตำรวจดีเด่นสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ความจำเป็นเร่งด่วนของการสร้างระบบให้กำลังพลเกิดแรงบันดาลใจ ตั้งแต่ระยะเริ่มต้นของการเข้ารับราชการและมีกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยการฝึกอบรม-กระตุ้นเตือนอย่างต่อเนื่องในการสร้างแรงบันดาลใจจากแรงกระตุ้น

3) ด้านการวัดผลประเมินผล พบว่า สภาพปัจจุบันมีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับปานกลางและอยู่ในลำดับที่ 2 ส่วนสภาพที่พึงประสงค์มีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับมากที่สุดและเป็นลำดับที่ 1 ของการบริหารวิชาการ ซึ่งหมายความว่าโรงเรียนมีการดำเนินงานด้านการวัดผลประเมินผลอยู่ในระดับปานกลางอยู่แล้ว แต่ผู้ให้ข้อมูลมีความคาดหวังที่จะให้มีการวัดประเมินผลในระดับมากที่สุด ซึ่งสูงกว่าสภาพปัจจุบันแสดงให้เห็นว่าการดำเนินงานด้านการวัดผลประเมินผลในระดับมากที่สุด ซึ่งสูงกว่าสภาพปัจจุบัน แสดงให้เห็นว่าการดำเนินงานด้านการวัดผลประเมินผลของโรงเรียนยังคงต้องปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยเฉพาะด้านการวัดประเมินผลตามสภาพจริงที่มีค่าเฉลี่ยในสภาพปัจจุบันต่ำที่สุด ซึ่งสะท้อนว่าโรงเรียนยังมีการวัดประเมินผลตามสภาพจริงไม่ดีเท่าที่ควร

และโรงเรียนมีการพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินผล อยู่ในระดับสูงสุด โรงเรียนจึงควรกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดประเมินผลให้ชัดเจน เพื่อให้สามารถวัดประเมินผลตามสภาพจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2553) ได้ทำการศึกษาทฤษฎีการบริหารวิชาการ พบว่า ครูในโรงเรียนได้ปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมาย เข้าใจหลักสูตรอย่างดี รู้จักให้ครูใช้วิธี ประมวลการสอน โครงการสอน บันทึกการสอน จัดตารางสอน ใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนที่ เหมาะสม สามารถวัดและประเมินผลตามสภาพจริง อีกทั้งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ทศนีย์ ศรีสวัสดิ์ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารการวัดและประเมินผลการศึกษากับการปฏิบัติงานตามภารกิจการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของสถานศึกษาในจังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 พบว่า แรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน การปฏิบัติงานตามภารกิจการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของสถานศึกษาในจังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 โดยภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาการวัดผลประเมินผล ตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนในภาพรวม และทั้งรายย่อยโรงเรียนมีการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดประเมินผล ย่อยโรงเรียนมีการพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินผล และย่อยโรงเรียนมีการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดประเมินผล จะพบว่า ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อาจเป็นเพราะต้นแบบในการสร้างแรงบันดาลใจสามารถเป็นต้นแบบที่ดีให้กับผู้อื่นได้ นำแรงบันดาลใจจากต้นแบบโดยการแสดงความรัก ความศรัทธา ความเชื่อถือ ความประทับใจ ให้กับนักเรียน และแรงบันดาลใจจากต้นแบบจะเป็นตัวช่วยพัฒนาเป็นความรู้สึกของเด็กนักเรียน และแรงบันดาลใจจากต้นแบบมีผลต่อการใช้ชีวิตในการสอนเด็กนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ พจน์ ใจชาญสุขกิจ (2550) ทฤษฎีแรงบันดาลใจจากต้นแบบ (Inspiration by Role Model) พบว่า แรงบันดาลใจจากต้นแบบเป็นแรงบันดาลใจที่เกิดจากบุคคลที่แต่ละบุคคลชื่นชอบและชื่นชม ซึ่งเป็นได้ทั้งบุคคลที่รู้จักและบุคคลที่ไม่รู้จัก เช่น บุคคลในครอบครัว ครูอาจารย์ หรือ ดารา นักร้อง นักกีฬา เป็นต้น แรงบันดาลใจในลักษณะนี้จะเกิดจากการรับรู้ข่าวสาร การเข้าไปมีส่วนร่วม อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัย พราว อรุณรังสีเวช และคณะ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ศิลปิน และงานศิลปะ สู่อแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์สื่อ พบว่า แรงบันดาลใจแก่ผู้ร่วมงานและนักศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากบุคคลที่มีชื่อเสียงในสายงานที่ตนทำงานอยู่นั้น อาจมีไม่เพียงพอที่จะเป็นแรงบันดาลใจแก่ผู้ที่ทำงานด้านนั้น ๆ ในด้านแรงบันดาลใจจากต้นแบบ อาจเป็นเพราะต้นแบบในการสร้างแรงบันดาลใจสามารถเป็นต้นแบบที่ดี

5.2.2 ความต้องการจำเป็น และแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

ผลการวิจัย พบว่า ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยภาพรวม ด้านการจัดการเรียนการสอน มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด รองลงมา คือ การวัดผลประเมินผล และด้านการพัฒนาหลักสูตร มีความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด โดยผู้วิจัยขออภิปรายความต้องการจำเป็น และแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียน

ก้องฟ้าพัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ จำแนกตามลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหาร วิชาการข้างต้น มีรายละเอียด ดังนี้

1) **ด้านการจัดการเรียนการสอน** มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด เมื่อพิจารณารายข้อ ย่อย พบว่า ข้อย่อยที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งเป็น กระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ และมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ ฉะนั้น โรงเรียนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัย ของ พลอยไพลิน ศรีอ่ำดี (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานด้วยกิจกรรมการเรียน แบบแก้ปัญหาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ 2 ที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนที่ เรียนแบบผสมผสานด้วยกิจกรรมการเรียนแบบแก้ปัญหา เรื่องหลักการแก้ปัญหาด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนที่เรียนแบบผสมผสานด้วย กิจกรรมการเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนแบบผสมผสานด้วยกิจกรรมการเรียนแบบแก้ปัญหา อยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 79.73 และ 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่เรียนแบบผสมผสานด้วยกิจกรรมการ เรียนแบบแก้ปัญหา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แบบแก้ปัญหา เรื่อง หลักการแก้ปัญหาด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย

เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า การสร้างแรงบันดาลใจจาก เป้าหมาย มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนควรมีการดำเนินการในการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ เพื่อสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย เนื่องจาก การสร้างแรงบันดาลใจจาก เป้าหมาย คือ การกำหนดความต้องการ ความคาดหวัง หรือจินตนาการของแต่ละบุคคล เพื่อนำไปเป็น เป้าหมายและเปรียบเทียบความสำเร็จ ดังที่ พจน ใจชาญสุขกิจ (2550) ได้ให้ความหมายของแรงบันดาลใจจาก เป้าหมายว่า การตั้งเป้าหมายของแต่ละบุคคล ไม่ว่าจะเป็เป้าหมายที่สูงหรือต่ำ สอดคล้องกับความสามารถ ของตนหรือไม่จะเป็นแรงบันดาลใจให้แต่ละบุคคลปฏิบัติและพยายามบรรลุเป้าหมายที่ตนตั้งไว้จนได้ซึ่งระดับ การปฏิบัติและความพยายามจะขึ้นอยู่กับระดับความสามารถและระดับเป้าหมายที่ตั้งไว้ ถ้าบุคคลที่มี ความสามารถสูงตั้งเป้าหมายสูงย่อมมีการปฏิบัติและความพยายามในการไปถึงเป้าหมายน้อยกว่าคนที่ ความสามารถต่ำแต่ตั้งเป้าหมายไว้สูง แต่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้จะเป็นสิ่งมีค่าซึ่งแต่ละบุคคลนั้นจะมี แรงบันดาลใจคอยกระตุ้น ไม่ให้เกิดท้อแท้ แรงบันดาลใจจากเป้าหมายก่อให้เกิดการวางตำแหน่งที่เหมาะสมกับ ตนเอง การตัดสินใจการเลือกอาชีพการเลือกสังคม ที่ตรงกับเส้นทางในการเข้าถึงจุดมุ่งหมายในชีวิต และ สีดาทิพย์ สุนตาอินทร์ และสิตานนท์ เจษฎาพิพัฒน์. (2560) ได้ศึกษาเรื่อง แรงบันดาลใจในการปฏิบัติงานของ ตำรวจดีเด่น สังกัดตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า แรงบันดาลใจสามารถสร้างพฤติกรรมของมนุษย์ให้บรรลุ

เป้าหมายได้โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคและยังยืน ผิดกับการใช้แรงจูงใจเป็นเครื่องมือ ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ ประสบปัญหาจากแรงกดดันทางสังคมและสภาพแวดล้อมการทำงานจนกำลังพลขาดขวัญกำลังใจแม้ในปัจจุบัน มีการให้แรงจูงใจเป็นรางวัลชมเชยการปฏิบัติงานดีเด่นเพื่อสร้างขวัญและกำลังใจตอบแทนแก่เจ้าหน้าที่ ผลการศึกษาชี้ให้เห็นความจำเป็นเร่งด่วนของการสร้างระบบให้กำลังใจพลเกิดแรงบันดาลใจตั้งแต่ระยะเริ่มต้นของการเข้ารับราชการและมีกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยการฝึกอบรม-กระตุ้นเตือนอย่างต่อเนื่อง หมุนเวียนให้กำลังใจพลเกิดแรงบันดาลใจและขวัญกำลังใจไปคู่กับอุดมการณ์ที่มีการปลูกฝังกันมา

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ แนวทางที่ 1 สนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สภาพบรรยากาศ สื่อ และแหล่งเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย ซึ่งประกอบด้วย 2 แนวทางย่อย ได้แก่ ส่งเสริมและสร้างความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการออกแบบกิจกรรม และการสร้างสื่อการสอนในห้องเรียน ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย และสร้างแหล่งเรียนรู้ เพื่อการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมายในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปริณุต ไชยนิชย และคณะ (2564) เรื่องการพัฒนาสื่อสร้างแรงบันดาลใจ ด้วยกระบวนการในการพัฒนาบุคลิกภาพเพื่อการทำงาน กรณีศึกษา รายการโทรทัศน์ตามรอยพระองค์ท่าน ผ่านครูสู่ห้องเรียน: สถานีวิทย์โทรทัศน์การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ที่ได้เสนอแนวคิดทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลังของการพัฒนาสื่อ สร้างแรงบันดาลใจผ่านรายการสารคดีโทรทัศน์ “ตามรอยพระองค์ท่าน ผ่านครู สู่ห้องเรียน” โดยเนื้อหารายการมุ่งให้ผู้ชมทุกเพศทุกวัยเมื่อรับชมแล้วเกิดแรงบันดาลใจให้อยากเป็นครูผู้สืบสานแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ซึ่งตัวสื่อเองได้เชื่อมโยงเทคนิคต่างๆหลายรูปแบบเข้าผสมผสานกัน เพื่อให้เกิดจินตนาการที่ดีและจูงใจผู้ชมได้ มีการนำสื่อมัลติมีเดียที่มีองค์ประกอบทั้ง 5 มากกระตุ้นความสนใจของผู้ชม ได้แก่ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง วิดีโอและตัวอักษร การใช้ดนตรีและเสียงประกอบ

2) ด้านการวัดผลประเมินผล มีลำดับความต้องจำเป็นรองลงมา เมื่อพิจารณารายข้อย่อย พบว่า ข้อย่อยที่มีลำดับความจำเป็นสูงสุด คือ โรงเรียนมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากจากรูปแบบการวัดผลประเมินผลส่วนใหญ่ภายในสถานศึกษาเป็นการวัดและประเมินผลจากการทำแบบทดสอบ ซึ่งอาจจะไม่สามารถสะท้อนความสามารถหรือแรงบันดาลใจที่แท้จริงของผู้เรียนออกมาได้ และแบบทดสอบอาจสามารถวัดผลประเมินผลได้เพียงความรู้เท่านั้น เนื่องจากการทำแบบทดสอบนักเรียนมักจะเน้นการอ่านหรือท่องจำ มากกว่าการใช้กระบวนการคิดและการฝึกฝน ซึ่งสอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ทำการศึกษาทฤษฎีความสำคัญของงานวิชาการ พบว่าการวัดผลประเมินผล เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพมีความรู้ มีจริยธรรม และมีคุณสมบัติตามที่ต้องการ อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนีย์ ศรีสวัสดิ์ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารการวัดและประเมินผลการศึกษากับการปฏิบัติงานตามภารกิจการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของสถานศึกษาในจังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

เขต 9 พบว่า การบริหารการวัดและประเมินผลการศึกษาของสถานศึกษาในจังหวัดนครปฐมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า การสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด เพราะฉะนั้นโรงเรียนควรมีการดำเนินการในการวัดผลประเมินตามสภาพจริง ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เมธประจักษ์ เต็มกิจจรสุข และคณะ (2563) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบเทคนิคการพูดสร้างแรงบันดาลใจในการทำงานจิตอาสาโดยพุทธสันติวิธี พบว่า รูปแบบเทคนิคการพูดสร้างแรงบันดาลใจสำหรับจิตอาสา ในการนำไปประยุกต์ใช้ในการพูดสร้างแรงบันดาลใจให้กับคนกลุ่มต่าง ๆ ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี เริ่มเปลี่ยนแปลงจากกลุ่มเล็กๆ สู่สังคมในวงกว้างได้ในที่สุด เช่นเดียวกับ พรรณพร บุญทศ (2558) ทฤษฎีการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่าการขับเคลื่อนการคิดและการกระทำใด ๆ ที่พึงประสงค์ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จได้ตามต้องการโดยไม่ต้องอาศัยแรงจูงใจ (Motivation)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการวัดผลประเมินผล แนวทางที่ 2 พัฒนาระบบการวัดผลประเมินผลให้เป็นตามสภาพจริง ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน ซึ่งประกอบด้วย 2 แนวทางย่อย ได้แก่ สร้างเกณฑ์ปฏิบัติและรูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน และปรับปรุงและพัฒนาการติดตามผลการประเมินการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน ซึ่งแนวทางการพัฒนาการวัดผลประเมินดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐกานต์ และปกรณ์ (2564) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การพัฒนาแบบวัดและเกณฑ์การประเมินกระบวนการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน: การประยุกต์ใช้การวิเคราะห์กลุ่มแฝง ผลการวิจัยพบว่า แบบวัดของกระบวนการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้มีลักษณะเป็นมาตรฐานค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน 2) การสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ 3) การกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ 4) การตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนรู้ 5) การเรียนรู้จากต้นแบบหรือแนวทางการปฏิบัติที่ดี 6) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในสิ่งที่ชอบ และ 7) การเสริมแรงทางบวก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ (2560) ที่ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลว่า การวัดและประเมินผลผู้เรียนควรเป็นการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ที่สอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตรคุณภาพผู้เรียนมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้ที่กำหนด การวัดและประเมินตัวชี้วัดผลการเรียนรู้ต้องเลือกใช้เครื่องมือวัดที่เหมาะสม มีคุณภาพ ดำเนินการด้วยวิธีที่ถูกต้องและหลากหลาย

3) ด้านการพัฒนาหลักสูตร มีลำดับความจำเป็นต่ำที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อย่อย พบว่า ข้อย่อยที่มีลำดับความจำเป็นสูงสุด คือ การดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เนื่องจากหลักเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารวิชาการ เป็นกรอบในกำหนดทิศทางในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อ

พัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตร ซึ่งในการที่จะกำหนดเป้าหมายของหลักสูตรเพื่อพัฒนาทักษะทางพฤติกรรมได้นั้น ผู้บริหารและคณะครูจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของทั้งผู้เรียน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในทุกภาคส่วน สอดคล้องกับ เจนเนตร ประเสริฐวิทย์ (2561) ที่กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร โรงเรียนควรมีการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นและกำหนดวัตถุประสงค์ของการพัฒนาหลักสูตรที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน เช่นเดียวกับกับ กนกวรรณ โตเข้ม (2547) ได้ศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครสวรรค์ เขต 3 พบว่า สถานภาพการปฏิบัติงาน วุฒิการศึกษาประสบการณ์การทำงานและขนาดโรงเรียนทุกสภาพและปัญหาที่จำแนกตามสมมติฐานทุกรายด้านและภาพรวม มีระดับปฏิบัติไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า การสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด เนื่องจากโรงเรียนกึ่งฟ้าวัฒนาวิทย์ไม่ได้มีการติดตามประเมินผลและการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น ซึ่งสอดคล้องกับ พราว อรุณรังสีเวช และคณะ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ศิลปิน และงานศิลปะ สู่วัฒนธรรมในการสร้างสรรค์สื่อ พบว่า แรงบันดาลใจกระตุ้นให้ผู้ร่วมงานและนักศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากบุคคลที่มีชื่อเสียงในสายงานที่ตนทำงานอยู่นั้น อาจมีไม่เพียงพอที่จะเป็นแรงบันดาลใจแก่ผู้ที่ทำงานด้านนั้น ๆ ดังนั้นผลงานของศิลปินด้านใดก็ตาม สามารถก่อให้เกิดแรงบันดาลใจแก่ผู้ที่ทำงานในศาสตร์อื่นๆ ได้ ดังที่ Barling, Weber & Kelloway (1996) ทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า การฝึกอบรมหลักสูตรภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงสามารถพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านการสร้างแรงบันดาลใจให้สูงขึ้น จากการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตร แนวทางที่ 3 พัฒนาและบูรณาการหลักสูตรโดยการดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น โดยเน้นในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น ซึ่งประกอบด้วย 2 แนวทางย่อย ได้แก่ ปรับปรุงหลักสูตรปัจจุบันให้มีการบูรณาการกับแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยเน้นด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น และปรับปรุงหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำราญ ตั้งศรีทอง และคณะ (2563) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรเพื่อส่งเสริมแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ ตามแนวคิดการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อ สร้างหลักสูตร ศึกษาผลการใช้หลักสูตร ประเมินและปรับปรุงหลักสูตร เพื่อส่งเสริมแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผลวิจัยพบว่า ภาพรวมของหลักสูตรมีความเป็นประโยชน์อยู่ระดับมาก สูงกว่าความเหมาะสม ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมแรงบันดาลใจก่อนเรียนน้อยกว่าหลังเรียน สำหรับผลการปรับปรุงหลักสูตร พบว่า ภาพรวมหลังการใช้หลักสูตรมีความเป็นประโยชน์ มากกว่าความเหมาะสม และผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางแก่หน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยในสภาพปัจจุบันและภาพที่พึงประสงค์ด้านการจัดการเรียนการสอนมีค่าน้อยที่สุด และพบว่าเมื่อพิจารณาค่าลำดับความต้องการจำเป็น พบว่า การจัดการเรียนการสอนมีความต้องการจำเป็นสูงสุดที่สุดแสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารควรให้ความสำคัญและสนับสนุน ให้ครูใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์ตรงตามเป้าหมาย และพัฒนาสื่อการเรียนการสอน รวมทั้งจัดสภาพบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงบันดาลใจในด้านต่าง ๆ

2) เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ มีแนวทางที่ 3 คือ พัฒนาและบูรณาการหลักสูตรโดยการดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น โดยเน้นในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น เป็นแนวทางที่สังเคราะห์จากลำดับความต้องการจำเป็น อันดับที่ 3 ในขอบข่ายการบริหารวิชาการ และประเด็นย่อยในขอบข่ายดังกล่าว ซึ่งได้มาจากการทำแบบสอบถามของผู้บริหาร และคณะครูผู้ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ควรมีการทบทวนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและความต้องการจำเป็นของผู้เรียน ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ก่อนดำเนินการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อให้เกิดความสอดคล้องระหว่างความต้องการของผู้รับบริการให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

3) เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ มีแนวทางที่ 2 คือ พัฒนาระบบการวัดผลประเมินผลให้เป็นตามสภาพจริง ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน เป็นแนวทางที่สังเคราะห์จากลำดับความต้องการจำเป็น อันดับที่ 2 ในขอบข่ายการบริหารวิชาการ แสดงให้เห็นว่า ระบบการวัดผลประเมินผลของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ควรมีการปรับเปลี่ยนการวัดและประเมินผลภายในสถานศึกษา ที่สอดคล้องกับการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน โดยมุ่งเน้นให้เป็นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง มีการพัฒนาตัวชี้วัดผลลัพธ์การเรียนรู้ในการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงที่มุ่งเน้นการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน และปรับปรุงการดำเนินการวัดและประเมินผลของสถานศึกษาให้เป็นไปตามสภาพจริง มุ่งเน้นการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อนของผู้เรียน

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษา แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในตัวแปรอื่นที่อาจมีผลกระทบต่อแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ เช่น ความสัมพันธ์ของ

บุคลากร ครู และนักเรียน สถานภาพทางเศรษฐกิจเป็นต้น เนื่องจาก ต้องได้รับการพัฒนาในกาออกแบบกิจกรรมและสร้างกิจกรรมให้ตรงตามความสามารถของบุคลากรทุกคน และสามารถนำไปใช้ประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) ควรทำการศึกษาถึงเรื่องแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างลึกซึ้งเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ได้อย่างเหมาะสมและครอบคลุมต่อความต้องการของทุกฝ่าย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมล ภูประเสริฐ. (2547). *การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ ฯ : เมธีทิปส์.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2544.
- กนกวรรณ โตแย้ม. (2547). *การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดนครสวรรค์ เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, ลพบุรี.*
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ
- จรุณี แก้วเอี่ยม. (2557). *เทคนิคการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา กลยุทธ์และแนวทางการปฏิบัติสำหรับผู้บริหารมืออาชีพ*. พิมพ์ครั้งที่2. สงขลา: ชานเมืองการพิมพ์.

- จามจุรี จำเมือง. (2552). *คู่มือเตรียมสอบผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: เจริญ
 ดิมนั่นคง
- เจนเนตร ประเสริฐวิทย์ และ ชญาพิมพ์ อุสาโท. 2561. แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดการ
 ส่งเสริม ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน. *วารสารบริหารและนวัตกรรมการศึกษา*. 2(3). 1-16
- ดุขฎี โยเหลา. (2557). *การศึกษากิจการจัดการเรียนรู้แบบ PBL ที่ได้จากโครงการสร้างชุดความรู้เพื่อสร้างเสริม
 ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของเด็กและเยาวชน: จากประสบการณ์ความสำเร็จของโรงเรียนไทย*.
 กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ์.
- ทัศนีย์ ศรีสวัสดิ์. (2555). *การบริหารการวัดและประเมินผลการศึกษากับการปฏิบัติงานตามภารกิจการวัดและ
 ประเมินผลการเรียนรู้ของสถานศึกษาในจังหวัดนครปฐม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 มัธยมศึกษา เขต 9. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหาร
 การศึกษาภาควิชาการบริหารการศึกษบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. นครปฐม*
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2553). *ก้าวเข้าสู่ผู้บริหารการศึกษานนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชสันติบุญ*
- น้ำทิพย์ วิภาวิน. (2551). *เอกสารประกอบการบรรยายเรื่อง. “การสร้างแรงบันดาลใจให้ เกิดนิสัยรักการอ่าน”*.
 สาขาวิชาศิลปะศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- น้ำทิพย์ วิภาวิน และคณะ. (2555). *การจัดการความรู้*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ณัฐกานต์ และปรกรณ์. 2564. การพัฒนาแบบวัดและเกณฑ์การประเมินกระบวนการสร้างแรงบันดาลใจในการ
 เรียนรู้ ของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน: การประยุกต์ใช้การวิเคราะห์กลุ่มแฝง. *วารสารศึกษาศาสตร์
 มหาวิทยาลัยนเรศวร*. 23(3). 411-424
- บุญทิพย์ สุริยวงศ์. 2544. *ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับมาตรฐานระบบคุณภาพ ISO 9002
 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- ปองสิน วิเศษศิริ. (2555). *เอกสารประกอบการสอนวิชา 2747732 การบริหารงานวิชาการกับการประกัน
 คุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (อัดสำเนา)
- ปรีณุต ไชยนิชย และคณะ. (2564). การพัฒนาความภาคภูมิใจในตนเองของเด็กด้อยโอกาสที่ตีตราตัวเอง
 ว่าอ่านไม่ออก: การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม. *วารสารวิทยาลัยราชสุดา*. 17(1). 120-145
- ปรียาพร สงศ์อนุตรโรจน์. (2553). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพมหานคร
- ปัทมโรจย์ มากสุริวงศ์. (2553). แรงบันดาลใจ. สืบค้น 24 ธันวาคม 2564, จาก
<http://pattamarot.blogspot.com/2010/11/inspiration.html>.
- พงศกร อุดลพิทยาภรณ์ และนันทรัตน์ เจริญกุล. (2560). การบริหารวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก
 ตามแนวคิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*.
 13(2). 316-329.

- พจน์ ใจชาญสุขกิจ. (2550). *การสื่อสารเพื่อสร้างพลังแห่งแรงบันดาลใจของผู้ผู้นำ(The Power of Inspiration)*. สืบค้น 20 ธันวาคม 2564, จาก http://www.drphot.com/images/journal/2553/ceo_tips/Article_inspiration_communicate_20%20Jan%202010.pdf.
- พรรณพร บุญทศ. (2558,ตุลาคม). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ระบบนิเวศน์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้เทคนิคการสร้างแรงบันดาลใจ. *วารสารศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม* 9(4).
- พราว อรุณรังสีเวช และคณะ (2561). ศิลปิน และงานศิลปะ สู่วางแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์สื่อ. *วารสารจักรเกษมสาร*. 24(46). 1-16.
- พลอยไพลิน ศรีอำดี. (2556). ผลการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบแก้ปัญหาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ 2 ที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal*. 6(2). 582-596.
- ภูเบศร์ สมุทรจักร. (2552). Inspiration...พลังแห่งลมหายใจ ไฟในการทำงาน. *Productivity World* 21 March - April 2009. ฝ่ายวิจัยและวางแผน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. สืบค้นเมื่อวันที่ 2 ธ.ค. 2564. จาก http://www.dpu.ac.th/laic/upload/content/file/article_instructor/ta57/14_79_2552.pdf
- มัทนา สานติวัตร. (2562). *การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อสังคมที่หลากหลาย*. กรุงเทพฯ: สมาคมเครือข่ายการพัฒนาวิชาชีพอาจารย์และองค์กรระดับอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย.
- เมธประจักษ์ เต็มกิจจรสุข และคณะ. (2563). รูปแบบเทคนิคการพูดสร้างแรงบันดาลใจในการทำงานจิตอาสา โดยพุทธสันติวิธี. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*. 8(3). 870-881.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2551). *การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). สงขลา : ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วีรภัทร ไม้ไหว (2560). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนระดับ ประถมศึกษา โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร*. *วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์*. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2564, จาก <http://libdoc.dpu.ac.th/thesis/Werapat.Mai.pdf>.
- วุฒิพงศ์ ภาวะพิงค์. (2562). การสร้างแรงบันดาลใจในการทำงาน. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2564. จาก <http://www.wuttipongacademy.com/1066>.
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

- สมาน อัครภูมิ. (2551). *การบริหารการศึกษายุคใหม่: แนวคิด ทฤษฎี และการปฏิบัติ*. อุบลราชธานี: คณะครู
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
- สันติ บุญภิรมย์. (2552). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพฯ : บุ๊คพอยท์.
- สีดาทิพย์ สุนตาอินทร์ และสีตานนท์ เจษฎาพิพัฒน์. (2560). *แรงบันดาลใจในการปฏิบัติงานของตำรวจดีเด่น
สังกัดตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่*. การประชุมนำเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาครั้งที่ 12.
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต. 878-986.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *คู่มือการปฏิบัติงานข้าราชการครู*. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์. (2548). *ภาวะผู้นำ ทฤษฎีและปฏิบัติ ศาสตร์ และศิลป์สู่ความเป็นผู้นำที่สมบูรณ์*. เชียงราย:
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- เอส.เอส.อนาคามี. (2555). *พลังสร้างสรรค์ จากแรงบันดาลใจ*. สำนักพิมพ์ สยามมิส พับลิชชิ่ง เฮ้าส์.

ภาษาอังกฤษ

- Ariya K., Kaewurai W. and Chaisanit P. (2016). *A Development of an Instructional Model
Based-on Differentiated Instruction Approach to Enhance the Ability of Learning
Management Design of 21st Century for Student and Teachers*, Rajabhat University.
Lampang Rajabhat University Journal. 2016. 5(2): 1-17.
- Baji Rankin. (2004). The Importance of Intentional Socialization Among Children in Small
Groups: A Conversation with Loris Malaguzzi. *Early Childhood Education Journal*.
32(2):81-85
- Barling, J., Weber, T., & Kelloway, E. K. (1996). Effects of transformational leadership training on
attitudinal and financial outcomes: A field experiment. *Journal of Applied Psychology*,
81(6), 827–832.
- Bass, B.M. (1985). *Leadership and performance beyond expectations*. New York: The Free Press;
Collier Macmillian.
- Bottger T., et al. (2017). Customer Inspiration: Conceptualization, Scale Development, and
Validation. *Journal of Marketing*. 81(6). 116-131.
- Buheji, M. (2017). In Search of the Inspired Student—Measuring of Youth Inspiration in High
School—A Youth Economy Paper. *American Journal of Industrial and Business
Management*, 7,785-797.
- George, J. M., & Jones, G. R. (2002). *Organizational Behavior (3rd ed.)*. New Jersey: Prentice - Hall.

- Good, C. V., Kappa, P. D. (1973). *Dictionary of education. (3rded.)*. New York: McGraw-Hill. Berry.
- Kouzes, J., Posner, B. (1999). "Encouraging the Heart." San Francisco, CA: Jossey-Bass Inc., Publisher.
- Marriner, A.T. (1993). *Transformational leadership in nursing*. St. Louis: Mosby
- Oke, A., Munshi, N. & Walumbwa, F.O. (2009). *The Influence of Leadership on Innovation Processes and Activities*. *Organizational Dynamics*, 38(1), pp. 64-72.
- Posner, B. Z., & Kouzes, J. M. (1993). *Psychometric properties of the Leadership Practices Inventory Updated*. *Educational and Psychological Measurement*, 53(1), 191–199
- Stephen, R.C. (2004). *The 7 Habits of Highly Effective People: Restoring the Character Ethic*. New York: Free Press.
- Tichy, N.M. and Devanna, M.A. (1990). "The Transformational Leader," *Training and Development*. 19(11).
- Wartiovaara M., Lahti T., Wincent J. (2019). The role of inspiration in entrepreneurship: Theory and the future research agenda. *Journal of Business Research*. 101(548). 548-554.
- Victoria C. Oleynick., et al. (2014). The scientific study of inspiration in the creative process: challenges and opportunities. *Frontiers in Human Neuroscience*, 8(1). 1-8.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายงานผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย และผลการวิเคราะห์ IOC

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้าย	อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์ ดร.พงษ์เสถียร เหลืองอลงกต	ผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัย
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. รองศาสตราจารย์ ดร.อรรณวิช ชื่นสงวน	อดีตคณะบดี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย มหาสารคาม
อดีตเลขาธิการสถาน ผู้ตรวจการแผ่นดิน

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและวัตถุประสงค์

เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย
เรื่อง แนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนกอล์ฟวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

โปรดพิจารณาข้อคำถามต่อไปนี้ว่าสอดคล้องกับนิยามของตัวแปรที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยกำหนดให้
 +1 หมายถึง ข้อความดังกล่าว**สอดคล้อง**กับนิยามของตัวแปรที่กำหนดไว้
 0 หมายถึง **ไม่แน่ใจ**ว่าข้อความดังกล่าวสอดคล้องกับนิยามของตัวแปรที่กำหนดไว้หรือไม่
 -1 หมายถึง ข้อความดังกล่าว**ไม่สอดคล้อง**กับนิยามของตัวแปรที่กำหนดไว้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	ข้อคำถาม	ความคิดเห็น			รวม	ค่า IOC	แปลผล	ข้อเสนอแนะ
		ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่						
		1	2	3				
1.1	เพศ ☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
1.2	อายุ ☐ 1) 21 – 25 ปี ☐ 2) 26 – 30 ปี ☐ 3) 31 – 35 ปี ☐ 4) 36 ปี ขึ้นไป	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
1.3	ระดับการศึกษาสูงสุด ☐ 1) ปริญญาตรี ☐ 2) ปริญญาโท ☐ 3) ปริญญาเอก	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
1.4	ตำแหน่ง ☐ 1) ผู้รับใบอนุญาต ☐ 2) ผู้อำนวยการโรงเรียน ☐ 3) รองผู้อำนวยการโรงเรียน ☐ 4) ครูผู้สอน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
1.5	ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่ง (เกิน 6 เดือนขึ้นไปนับเป็น 1 ปี) ☐ 1) น้อยกว่า 1 ปี ☐ 2) 1 ปี ☐ 3) 2-5 ปี ☐ 4) 6-10 ปี ☐ 5) มากกว่า 10 ปีขึ้นไป	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของ
โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น			รวม	ค่า IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ
		ผู้ทรงคุณวุฒิท่านที่ 1	2	3				
1.	หลักสูตรของท่านมีการดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจในด้านต่อไปนี้ระดับใด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
1.1	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
1.2	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
1.3	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจการกระตุ้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
1.4	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจการขับเคลื่อน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
2.	หลักสูตรของท่านมีการกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจในด้านต่อไปนี้ระดับใด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
2.1	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
2.2	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
2.3	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจการกระตุ้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
2.4	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจการขับเคลื่อน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
3.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านต่อไปนี้ระดับใด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
3.1	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
3.2	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
3.3	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจการกระตุ้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
3.4	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจการขับเคลื่อน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
4.	การจัดการเรียนการสอนของครูมีการจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านต่อไปนี้ระดับใด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
4.1	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
4.2	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น			รวม	ค่า IOC	แปลผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3				
4.3	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจการกระตุ้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
4.4	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจการขับเคลื่อน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
5.	โรงเรียนมีการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านต่อไปนี้ ระดับใด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
5.1	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
5.2	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
5.3	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจการกระตุ้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
5.4	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจการขับเคลื่อน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
6.	โรงเรียนมีการพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินผล เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านต่อไปนี้ ระดับใด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
6.1	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
6.2	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
6.3	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจการกระตุ้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
6.4	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจการขับเคลื่อน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
7.	โรงเรียนมีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านต่อไปนี้ระดับใด	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
7.1	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
7.2	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
7.3	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจการกระตุ้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
7.4	ด้านการสร้างแรงบันดาลใจการขับเคลื่อน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์
ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิ ท่านที่			รวม	ค่า IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3				
1.	หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนก้องฟ้า วัฒนาวิทย์ มีการดำเนินการวิเคราะห์ความ ต้องการจำเป็น และการกำหนดจุดมุ่งหมาย และโครงสร้างหลักสูตร ตามแนวคิดการ สร้างแรงบันดาลใจอย่างไร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
2.	ท่านคิดว่า การจัดการเรียนการสอนของครู มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และ การจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่ง เรียนรู้ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ อย่างไร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-
3.	ท่านคิดว่า โรงเรียนมีการกำหนดแนวปฏิบัติ ในการวัดประเมินผล การพัฒนาเครื่องมือ วัดประเมินผล การวัดและประเมินผลตาม สภาพจริง ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ อย่างไร	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้	-

ข้อเสนอแนะ -

ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ร่างแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์
ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

คำอธิบาย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ และเพื่อนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดค่านิยามเฉพาะไว้ ดังนี้

นิยามศัพท์เฉพาะ

แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการ หมายถึงวิธีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล เพื่อส่งเสริมการสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียนโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดการศึกษา เพื่อส่งเสริมการสร้างแรงบันดาลใจให้นักเรียน ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล

การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และการกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร เพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการจัดสภาพบรรยากาศ สื่อ และแหล่งเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียน

การวัดผลประเมินผล หมายถึง การกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดประเมินผล การพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินผล และการวัดและประเมินผลด้านการสร้างแรงบันดาลใจ

การสร้างแรงบันดาลใจ หมายถึง พฤติกรรมที่ทำให้เกิดพลังทางความคิด พลังทางอารมณ์และความรู้สึกของผู้คนที่ทำให้ผู้รับ รู้สึกเข้าใจ รู้สึกท้าทาย ความปรารถนาที่ส่งผลให้เกิดพลังในการกระทำใดๆเพื่อ

ขับเคลื่อนชีวิตและการทำงานให้ประสบความสำเร็จในสิ่งที่แต่ละคนกำหนดเป้าหมายในอนาคตไว้ ซึ่งประกอบไปด้วย แรงบันดาลใจจากเป้าหมาย แรงบันดาลใจจากต้นแบบ แรงบันดาลใจจากการกระตุ้น และแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน

แรงบันดาลใจจากเป้าหมาย (Inspiration by Goal) หมายถึง การตั้งเป้าหมายตามต้องการ ตามความคาดหวัง หรือจินตนาการของแต่ละบุคคล เพื่อนำไปเป็นเป้าหมายและเปรียบเทียบความสำเร็จ

แรงบันดาลใจจากบุคคลต้นแบบ (Inspiration by Role Model) หมายถึง การมีบุคคลที่ชื่นชมความประทับใจ ศรัทธา เชื่อถือบุคคลที่เป็นต้นแบบ และมีความมุ่งมั่น ทুমเท อยากรจะประสบความสำเร็จเช่นเดียวกับบุคคลนั้น

แรงบันดาลใจจากการกระตุ้น (Inspiration By Motivation) หมายถึง การได้รับสิ่งเร้า หรือเงื่อนไขที่แตกต่าง และนำไปสู่การตัดสินใจ หรือการเลือกทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างเหมาะสม

แรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน (Inspiration By Dynamic) หมายถึง การตอบสนองต่อสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เพื่อเปิดโอกาสให้ตัวเองได้เรียนรู้สิ่งใหม่และใช้เป็นพลังในการขับเคลื่อนและนำไปสู่ความสำเร็จ

โรงเรียนกอล์ฟวัฒนาวิทย์ หมายถึง โรงเรียนกอล์ฟวัฒนาวิทย์เดิมชื่อโรงเรียนวนิษา เป็นโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทสามัญศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 2 สำนักงานบริหารงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เปิดทำการสอนระดับก่อนประถมศึกษาถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. แบบสอบถามฉบับนี้ ใช้เก็บข้อมูลวิจัยสำหรับผู้บริหารและครู มีทั้งหมด 3 ตอน มีจำนวนทั้งหมด 6 หน้าดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกอล์ฟวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)จำนวน 28 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกอล์ฟวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended question) จำนวน 3 ข้อ

3. ข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น ผู้วิจัยจะปฏิบัติตามจรรยาบรรณของการวิจัยอย่างเคร่งครัด โดยไม่มีผลกระทบต่อการใช้งานในหน้าที่และสถานภาพของท่านแต่ประการใด ผู้วิจัยจำนำเสนอผลการวิเคราะห์ในภาพรวม

4. ผู้วิจัยใครขอความอนุเคราะห์ท่านตอบแบบสอบถามแต่ละตอนที่กำหนดไว้ให้ครบถ้วน ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด และขอความกรุณาส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัยเมื่อท่านตอบแบบสอบถามเสร็จสิ้นแล้ว ทั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นายกิจธนะ รักษณรัช

นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาบริหารการศึกษา
ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์
ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ลง ใน ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. อายุ 1) 21-25 ปี 3) 31-35 ปี
 2) 26-30 ปี 4) 36 ปีขึ้นไป
3. ระดับการศึกษาสูงสุด 1) ปริญญาตรี
 2) ปริญญาโท
 3) ปริญญาเอก
4. ตำแหน่ง 1) ผู้รับใบอนุญาต 3) รองผู้อำนวยการโรงเรียน
 2) ผู้อำนวยการโรงเรียน 4) ครูผู้สอน
5. ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่ง (เกิน 6 เดือนขึ้นไปนับเป็น 1 ปี)
 1) น้อยกว่า 1 ปี 4) 6-10 ปี
 2) 1 ปี 5) มากกว่า 10 ปีขึ้นไป
 3) 2-5 ปี

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของ

โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

คำชี้แจง : ขอให้ท่านพิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย

✓ ลงในช่อง “สภาพปัจจุบัน” และ “สภาพที่พึงประสงค์” ทั้งสองช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1) สภาพปัจจุบัน หมายถึง สิ่งที่ท่านได้ปฏิบัติ พบเห็น หรือรู้สึกว่ามีกระทำการในปัจจุบัน

2) สภาพที่พึงประสงค์ หมายถึง สิ่งที่ท่านคาดหวัง หรือเห็นควรให้มีการปฏิบัติในอนาคต

เกณฑ์ค่าระดับคะแนน

5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน / มีสภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับ**มากที่สุด**

4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน / มีสภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับ**มาก**

3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน / มีสภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับ**ปานกลาง**

2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน / มีสภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับ**น้อย**

1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน / มีสภาพที่พึงประสงค์ตามรายการนั้นในระดับ**น้อยที่สุด**

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2

คำถาม ท่านคิดว่า หลักสูตรของท่านมีการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านต่อไปนี้ระดับใด

ข้อ	ข้อความ	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.	ท่านคิดว่า หลักสูตรของท่านมีการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านต่อไปนี้ระดับใด										
(1)	<u>ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย</u>	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
				✓			✓				

3 หมายถึง หลักสูตรของท่านมีการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย ในสภาพปัจจุบันระดับปานกลาง และ 5 คือ ท่านต้องการหรือพึงประสงค์ให้มีการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมายมากที่สุด

จบตัวอย่าง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

คำชี้แจง : ขอให้ท่านเสนอแนะแนวทางการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ที่ท่านเห็นว่าเหมาะสมลงในช่องว่าง

1. แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

1.1 ท่านคิดว่า หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ มีการดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และการกำหนดจุดมุ่งหมายและโครงสร้างหลักสูตร ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจอย่างไร

.....
.....
.....

2. แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

2.1 ท่านคิดว่า การจัดการเรียนการสอนของครูมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการจัดสภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจอย่างไร

.....
.....
.....

3. แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการด้านการวัดผลประเมินผลของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

3.1 ท่านคิดว่า โรงเรียนมีการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดประเมินผล การพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินผล การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจอย่างไร

.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....
.....
.....

*****ขอขอบพระคุณทุกท่านที่สละเวลาตอบแบบสอบถาม*****

ภาคผนวก ค

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้
(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์
ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้
(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์
ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

1. ศาสตราจารย์ ดร.สิรภพ	รักษ์ธนรัช	ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์
2. อาจารย์ ดร.เพ็ญวรา	ชูประวัติ	อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. นางสาวณริสา	แอน โคเรชก้า	ผู้อำนวยการโรงเรียน ณ ตรุณ

แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้
(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์
ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

คำชี้แจงในการประเมิน

1. แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ฉบับนี้ มีข้อความที่ใช้ประเมินโดยเรียงลำดับตามค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{Modified}) 23 ข้อ
3. แบบประเมินฉบับนี้ มีจำนวน 7 หน้า แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1** ข้อมูลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ
 - ตอนที่ 2** ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ
4. ผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาส่งแบบประเมินคืนผู้วิจัยเมื่อท่านตอบแบบประเมินเสร็จสิ้นแล้ว ทั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างยิ่งที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบประเมิน

นายกิจธนะ รักษณธัช

นิสิตบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา
 ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกอล์ฟวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

คำชี้แจง

ขอให้ท่านพิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ความเหมาะสม” และ “ความเป็นไปได้” โดย

1) **ความเหมาะสม** หมายถึง การกำหนดแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกอล์ฟวัฒนาวิทย์ ของผู้เรียนมีความเหมาะสมกับบริบทสถานศึกษา อันจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสร้างแรงบันดาลใจ

2) **ความเป็นไปได้** หมายถึง ความเป็นไปได้ของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกอล์ฟวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ ในการนำไปปฏิบัติ

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “ความเหมาะสม” และ “ความเป็นไปได้”

ระดับ 5 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ในระดับ มากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ในระดับ มาก

ระดับ 3 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ในระดับ ปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม/ ความเป็นไปได้ในระดับ น้อย

ระดับ 1 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม/ ความเป็นไปได้ในระดับ น้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบประเมิน ตอนที่ 1

(ร่าง) แนวทาง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	มากที่สุด ---> น้อยที่สุด					มากที่สุด ---> น้อยที่สุด					
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1. การจัดการเรียนการสอน											
แนวทางที่ 1 สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในการจัดกิจกรรม สภาพบรรยากาศ สื่อ และแหล่งเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

5 หมายถึง ท่านเห็นว่า (ร่าง) แนวทางที่ 1 สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในการจัดกิจกรรม สภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมายมีความเหมาะสม ในระดับ **มากที่สุด** และมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติในระดับ **มากที่สุด**

จบตัวอย่าง

(ร่าง) แนวทาง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	มากที่สุด ---> น้อยที่สุด					มากที่สุด ---> น้อยที่สุด					
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1. การจัดการเรียนการสอน											
แนวทางที่ 1 สนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน สภาพบรรยากาศ สื่อและแหล่งเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
แนวทงย่อย 1.1 ส่งเสริมและสร้างความรู้ความเข้าใจในกระบวนการออกแบบกิจกรรมและการสื่อการสอนในห้องเรียน ด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
วิธีดำเนินการ 1) จัดอบรมสัมมนาครูและผู้บริหาร เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนให้เกิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยผู้เชี่ยวชาญ ด้านการสร้างแรงบันดาลใจให้เด็กเพื่อกำหนดเป็นแนวทางร่วมกันในการออกแบบกิจกรรมในห้องเรียนที่มุ่งเน้นการสร้างแรงบันดาลใจด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
วิธีดำเนินการ 2) จัดการฝึกแบบปฏิบัติจริงแก่ครูทุกคน และมีการติดตามประเมินผลความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในห้องเรียนทุกปีการศึกษา เพื่อพัฒนาต่อไป	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
แนวทงย่อย 1.2 สร้างแหล่งเรียนรู้ เพื่อการสร้างแรงบันดาลใจจากเป้าหมายในโรงเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
วิธีดำเนินการ 1) ออกแบบอุโมงค์แรงบันดาลใจ ประกอบด้วยบุคคลต้นแบบของโลก อาชีพต่างๆบนโลก และห้องปฏิบัติการเสมือนจริง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

(ร่าง) แนวทาง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	มากที่สุด ---> น้อยที่สุด					มากที่สุด ---> น้อยที่สุด					
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
วิธีดำเนินการ 2) ระดมทรัพยากร จากผู้สนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อสร้างองค์ความรู้แก่เด็กนักเรียน โรงเรียนก้องฟ้าพัฒนาวิทย์	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2. การวัดผลประเมินผล											
แนวทางที่ 2 พัฒนาระบบการวัดผล ประเมินผลให้เป็นตามสภาพจริง ด้านการ สร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
แนวทางย่อย 2.1 สร้างเกณฑ์ปฏิบัติและ รูปแบบการประเมินผลตามสภาพจริงด้านการ สร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
วิธีดำเนินการ 1) จัดการประชุมผู้บริหาร ครู และบุคลากร ในโรงเรียนทุกคน เพื่อออกแบบ วิธี เกณฑ์ และรูปแบบโดยเน้นการประเมิน ประเมินผลตามสภาพจริงด้านการสร้างแรง บันดาลใจจากการขับเคลื่อน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
วิธีดำเนินการ 2) เพิ่มการวัดผลสัมฤทธิ์ใน การศึกษาต่อและวิชาชีพได้ตรงกับเป้าหมาย ที่ได้ตั้งไว้ และเพิ่มการประเมินภาพรวม ของผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครอง โดย ใช้การประเมินผลรอบทิศทาง 360 องศา (360-degree Feedback) เพื่อให้องค์กร เกิดความยุติธรรม ความกระตือรือร้นในการ ทำงาน เห็นถึงจุดแข็งจุดอ่อน ปัญหา ข้อบกพร่อง และสามารถหาทางแก้ไขปัญหา ได้ทันเวลา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
วิธีดำเนินการ 3) ตรวจสอบคุณภาพของวิธีการและรูปแบบการ ประเมิน โดยการนำเครื่องมือที่ได้จากการ พัฒนาไปทดลองใช้และปรับปรุงก่อนนำไปใช้ จริง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

(ร่าง) แนวทาง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	มากที่สุด ---> น้อยที่สุด					มากที่สุด ---> น้อยที่สุด					
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
แนวทางย่อย 2.2 ปรับปรุงและพัฒนาการติดตามผลการประเมินการสร้างแรงบันดาลใจจากการขับเคลื่อน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
วิธีดำเนินการที่ 1) สร้างแบบประเมิน 5 ระดับ ในหัวข้อดังนี้ (1) การมีแรงบันดาลใจในการขับเคลื่อนการเรียนรู้ (2) การตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนรู้ (3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในสิ่งที่ชอบ โดยผู้บริหารเป็นผู้สัมภาษณ์จากนักเรียนแต่ละห้อง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
วิธีดำเนินการที่ 2) จัดประชุมผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง เพื่อสร้างความเข้าใจระบบการประเมิน และกระตุ้นการมีส่วนร่วมในการสร้างห้องเรียนพ่อแม่ ผ่านการสังเกตพฤติกรรมและประเมินบุตรหลานของตนที่บ้าน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3. การพัฒนาหลักสูตร											
แนวทางที่ 3 พัฒนาและบูรณาการหลักสูตร โดยการดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น โดยเน้นในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
แนวทางย่อย 3.1 ปรับปรุงหลักสูตรปัจจุบัน ให้มีการบูรณาการกับแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ โดยเน้นในด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
วิธีดำเนินการ 1) จัดการประชุมผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง เพื่อออกแบบและปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนร่วมกัน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
วิธีดำเนินการ 2) ดำเนินการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของหลักสูตรบูรณาการของสถานศึกษาด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

(ร่าง) แนวทาง	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ
	มากที่สุด ---> น้อยที่สุด					มากที่สุด ---> น้อยที่สุด					
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
กระตุ้น เพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้ปกครอง ครู และนักเรียน											
แนวทางย่อย 3.2 ปรับปรุงหลักสูตรเพื่อส่งเสริมการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
วิธีดำเนินการ 1) จัดประชุมผู้บริหาร ครู และบุคลากร ในการกำหนดเป้าหมายหลักสูตรที่เน้นการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
วิธีดำเนินการ 2) ครูผู้สอนทุกคนร่วมกัน กำหนดหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยกำหนดเป้าหมายหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการกระตุ้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
วิธีดำเนินการ 3) ผู้บริหารประเมินหลักสูตรด้านการสร้างแรงบันดาลใจจากการกระตุ้นเมื่อจบปีการศึกษา	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์
ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

3.1 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตาม
แนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิ
(.....)
วัน เดือน พ.ศ.

ภาคผนวก ง หนังสือขอความร่วมมือการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร 0 2218 2565-97 ต่อ 7062

ที่ อว.64.6(2747)/060

วันที่ 8 มีนาคม 2565

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการวิจัย

ด้วย นายกิจฉนะ รักษ์ธนธัช นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา เลขประจำตัวนิสิต 638 00111 27 อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยสารนิพนธ์ เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ” โดยมี อาจารย์ ดร.นิพัชชา โรจนรัตน์วณิชช์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล)

ประธานสาขาวิชาบริหารการศึกษา

นายกิจฉนะ รักษ์ธนธัช โทร. 064 9415953

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร 0 2218 2565-97 ต่อ 7062

ที่ อว.64.6(2747)/060

วันที่ 8 มีนาคม 2565

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

เรียน รศ.ดร. พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการวิจัย

ด้วย นายกิจฉนะ รักษ์ธนธัช นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา เลขประจำตัวนิต 638 00111 27อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยสารนิพนธ์ เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ” โดยมี อาจารย์ ดร.นิพัชชา โรจนรัตน์วณิชย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล)

ประธานสาขาวิชาบริหารการศึกษา

นายกิจฉนะ รักษ์ธนธัช โทร. 064 9415953

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร 0 2218 2565-97 ต่อ 7062

ที่ อว.64.6(2747)/060

วันที่ 8 มีนาคม 2565

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผศ.ดร. อรรถชิต ชื่นสงวน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือในการวิจัย

ด้วย นายกิจฉนะ รักษ์ธนธัช นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา เลขประจำตัวนิสิต 638 00111 27 อยู่ระหว่าง การดำเนินงานวิจัยสารนิพนธ์ เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ” โดยมี อาจารย์ ดร.นิพัชชา โรจนรัตน์วาณิชย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ในการนี้ จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงาน ในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล)

ประธานสาขาวิชาบริหารการศึกษา

นายกิจฉนะ รักษ์ธนธัช โทร. 064 9415953

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร ๐ ๒๒๑๘ ๒๕๖๕-๔๗ ต่อ ๗๐๖๒
 ที่ อว ๖๔.๖(๒๗๔๗)/๒๑๗ วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๕
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทาง

เรียน อาจารย์ดร.เพ็ญวรา ชูประวัติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทาง

ด้วย นายกิจธนะ รักษณธัช นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา เลขประจำตัวนิสิต ๖๓๘ ๐๐๑๑๑ ๒๗ อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยสารนิพนธ์เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ” โดยมี อาจารย์ ดร.นิพัชชา โรจน์รัตนวาณิชย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางดังกล่าว ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทร์ตน์ เจริญกุล)
 ประธานสาขาวิชาบริหารการศึกษา

ที่ อว ๖๔.๖(๒๓๔๓)/๒๑๓๗

สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายฯ
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กทม. ๑๐๓๓๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทาง

เรียน นางสาวณริสา โคเรชก้า ผู้อำนวยการโรงเรียน ณ ตรุณ กรุงเทพมหานคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทาง

ด้วย นายกิจธนะ รัชชธนะ นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา เลขประจำตัวนิสิต ๖๓๘๐๐๑๑๑๑๒๗ อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยสารนิพนธ์เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกึ่งฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ” โดยมี อาจารย์ ดร.นิพัชชา โรจน์รัตนวาณิชย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางดังกล่าว ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล)

ประธานสาขาวิชาบริหารการศึกษา

สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๖๔-๙๔๑๕๙๕๓ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ peryowork@gmail.com

ที่ อว ๖๔.๖(๒๗๔๗)/๒๑๗

สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายฯ
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กทม. ๑๐๓๓๐

๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทาง

เรียน ศ.ดร.สิรภพ รักษ์ธนธัช ผู้อำนวยการโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ปทุมธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทาง

ด้วย นายกิจธนะ รักษ์ธนธัช นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา เลขประจำตัวนิสิต ๖๓๘ ๐๐๑๑๑ ๒๗ อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยสารนิพนธ์เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ ตามแนวคิดการสร้างแรงบันดาลใจ” โดยมี อาจารย์ ดร.นิพัชชา โรจน์รัตนวาณิชย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางดังกล่าว ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรัตน์ เจริญกุล)

ประธานสาขาวิชาบริหารการศึกษา

ประวัติผู้เขียนสารนิพนธ์

ชื่อ - สกุล	นายกิจธนะ รักษณ์ธัช
อาชีพปัจจุบัน	รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและทั่วไป โรงเรียนก้องฟ้าวัฒนาวิทย์ จังหวัดปทุมธานี
อีเมล	Peryowork@gmail.com
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2548	สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา จากโรงเรียนสาธิตพิบูลบำเพ็ญ มหาวิทยาลัยบูรพา
พ.ศ. 2558	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต คณะแพทยศาสตร์ North-West Medical University ประเทศรัสเซีย
พ.ศ. 2561	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ สาขา Business and Management (International Business)
พ.ศ. 2561	ศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
ปัจจุบัน	สาขาวิชาบริหารการศึกษา
(พ.ศ. 2565)	คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จังหวัดกรุงเทพมหานคร